

INDHOLDSFORTEGNELSE

A. Protokoller knyttet som bilag til traktaten om en forfatning for Europa

1. Protokol om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union
2. Protokol om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet
3. Protokol om statuten for Den Europæiske Unions Domstol
4. Protokol om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank
5. Protokol om statuten for Den Europæiske Investeringsbank
6. Protokol om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner og for visse af Unionens organer, kontorer, agenturer og tjenester
7. Protokol om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter
8. Protokol om tiltrædelsestraktaterne og -akterne for Kongeriget Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien og Republikken Portugal samt Republikken Østrig, Republikken Finland og Kongeriget Sverige

9. Protokol om tiltrædelsestraktaten og -akten for Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Republikken Polen, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik
10. Protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud
11. Protokol om konvergenskriterierne
12. Protokol om Eurogruppen
13. Protokol om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland med hensyn til Den Økonomiske og Monetære Union
14. Protokol om visse bestemmelser vedrørende Danmark med hensyn til Den Økonomiske og Monetære Union
15. Protokol om visse opgaver, der udføres af Danmarks Nationalbank
16. Protokol om ordningen vedrørende CFP-franc'en
17. Protokol om Schengen-reglerne som integreret i Den Europæiske Union
18. Protokol om anvendelse af visse aspekter af forfatningens artikel III-130 på Det Forenede Kongerige og på Irland

19. Protokol om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår politikkerne for grænsekontrol, asyl og indvandring og for så vidt angår samarbejde om civilretlige spørgsmål og politisamarbejde
20. Protokol om Danmarks stilling
21. Protokol om medlemsstaternes forbindelser med tredjelande med hensyn til passage af de ydre grænser
22. Protokol om asyl for statsborgere i medlemsstaterne
23. Protokol om permanent struktureret samarbejde etableret ved forfatningens artikel I-41, stk. 6, og artikel III-312
24. Protokol om forfatningens artikel I-41, stk. 2
25. Protokol om import til Den Europæiske Union af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller
26. Protokol om ejendoms erhvervelse i Danmark
27. Protokol om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne
28. Protokol om forfatningens artikel III-214
29. Protokol om økonomisk, social og territorial samhörighed

30. Protokol om den særlige ordning for Grønland
31. Protokol om artikel 40.3.3 i Irlands forfatning
32. Protokol vedrørende forfatningens artikel I-9, stk. 2, om Unionens tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder
33. Protokol om de akter og traktater, der har suppleret eller ændret traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union
34. Protokol om overgangsbestemmelser vedrørende Unionens institutioner og organer
35. Protokol om de finansielle konsekvenser af udløbet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og om Kul- og Stålforskningsfonden
36. Protokol om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab

B. Bilag til traktaten om en forfatning for Europa

1. Bilag I - Liste omhandlet i forfatningens artikel III-226
2. Bilag II - Oversøiske lande og territorier på hvilke bestemmelserne i forfatningens del III, afsnit IV, finder anvendelse

A. PROTOKOLLER

KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATEN OM EN FORFATNING FOR EUROPA

1. PROTOKOL
OM DE NATIONALE PARLAMENTERS ROLLE
I DEN EUROPÆISKE UNION

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM MINDER OM, at den måde, hvorpå de nationale parlamenter udøver kontrol med deres regering i relation til Den Europæiske Unions aktiviteter, falder ind under den enkelte medlemsstats særlige forfatningsmæssige system og praksis,

SOM ØNSKER at tilskynde til, at de nationale parlamenter i højere grad inddrages i Den Europæiske Unions aktiviteter, og at øge deres muligheder for at udtrykke deres synspunkter vedrørende såvel udkast til europæiske lovgivningsmæssige retsakter som andre spørgsmål, der kan være af særlig interesse for dem,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

AFSNIT I

INFORMATION TIL DE NATIONALE PARLAMENTER

ARTIKEL 1

Kommissionen sender sine høringsdokumenter (grøn- og hvidbøger og meddelelser) direkte til de nationale parlamenter, så snart de bliver offentliggjort. Kommissionen sender ligeledes det årlige lovgivningsprogram og alle andre instrumenter vedrørende programmering af lovgivningen eller politikstrategi til de nationale parlamenter samtidig med fremsendelsen til Europa-Parlamentet og Rådet.

ARTIKEL 2

Udkast til europæiske lovgivningsmæssige retsakter, der forelægges Europa-Parlamentet og Rådet, sendes samtidig til de nationale parlamenter.

I denne protokol forstås ved udtrykket "udkast til europæisk lovgivningsmæssig retsakt" forslag fra Kommissionen, initiativer fra en gruppe medlemsstater, initiativer fra Europa-Parlamentet, anmodninger fra Domstolen, henstillinger fra Den Europæiske Centralbank og anmodninger fra Den Europæiske Investeringsbank, der tager sigte på vedtagelsen af en europæisk lovgivningsmæssig retsakt.

Kommissionen sender sine udkast til europæiske lovgivningsmæssige retsakter direkte til de nationale parlamenter samtidig med fremsendelsen til Europa-Parlamentet og Rådet.

Europa-Parlamentet sender sine udkast til europæiske lovgivningsmæssige retsakter direkte til de nationale parlamenter.

Rådet sender de udkast til europæiske lovgivningsmæssige retsakter, der hidrører fra en gruppe medlemsstater, Domstolen, Den Europæiske Centralbank eller Den Europæiske Investeringsbank, til de nationale parlamenter.

ARTIKEL 3

De nationale parlamenter kan efter den procedure, der er fastlagt i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, sende formændene for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en begrundet udtalelse om, hvorvidt et udkast til europæisk lovgivningsmæssig retsakt overholder nærhedsprincippet.

Hvis udkastet til europæisk lovgivningsmæssig retsakt hidrører fra en gruppe medlemsstater, sender Rådets formand den eller de begrundede udtalelser til disse medlemsstaters regeringer.

Hvis udkastet til europæisk lovgivningsmæssig retsakt hidrører fra Domstolen, Den Europæiske Centralbank eller Den Europæiske Investeringsbank, sender Rådets formand den eller de begrundede udtalelser til den pågældende institution eller det pågældende organ.

ARTIKEL 4

Der skal forløbe en periode på seks uger mellem det tidspunkt, hvor et udkast til europæisk lovgivningsmæssig retsakt stilles til rådighed for de nationale parlamenter på Unionens officielle sprog, og det tidspunkt, hvor det sættes på Rådets foreløbige dagsorden med henblik på vedtagelse eller vedtagelse af en holdning inden for rammerne af en lovgivningsprocedure. Denne frist kan dog fraviges i tilfælde af en sags hastende karakter, som begrundes i retsakten eller Rådets holdning. Bortset fra i behørigt begrundede hastetilfælde kan der ikke i denne seksugers periode fastslås enighed om et udkast til europæisk lovgivningsmæssig retsakt. Bortset fra i behørigt begrundede hastetilfælde skal der gå ti dage mellem det tidspunkt, hvor et udkast til europæisk lovgivningsmæssig retsakt optages på Rådets foreløbige dagsorden, og Rådets vedtagelse af en holdning.

ARTIKEL 5

Rådets dagsordener og resultaterne af Rådets samlinger, herunder protokollerne fra de samlinger, hvor Rådet har drøftet udkast til europæiske lovgivningsmæssige retsakter, sendes direkte til de nationale parlamenter samtidig med fremsendelsen til medlemsstaternes regeringer.

ARTIKEL 6

Når Det Europæiske Råd påtænker at gøre brug af forfatningens artikel IV-444, stk. 1 eller 2, underrettes de nationale parlamenter om Det Europæiske Råds initiativ mindst seks måneder før vedtagelsen af en europæisk afgørelse.

ARTIKEL 7

Revisionsretten sender sin årsberetning til de nationale parlamenter til orientering samtidig med fremsendelsen til Europa-Parlamentet og Rådet.

ARTIKEL 8

Hvis det nationale parlamentariske system ikke er et etkammersystem, finder artikel 1-7 anvendelse på de kamre, det består af.

AFSNIT II

INTERPARLAMENTARISK SAMARBEJDE

ARTIKEL 9

Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter fastlægger i fællesskab tilrettelæggelsen af og fremmer et effektivt og regelmæssigt interparlamentarisk samarbejde inden for Unionen.

ARTIKEL 10

En konference af parlamentariske organer med ansvar for EU-anliggender kan forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen de bidrag, som den finder hensigtsmæssige. Denne konference fremmer endvidere udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet, herunder mellem deres fagudvalg. Den kan ligeledes afholde interparlamentariske konferencer om specifikke emner, navnlig for at drøfte spørgsmål vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Bidrag fra konferencen forpligter ikke de nationale parlamenter og foregriber ikke deres holdning.

2. PROTOKOL
OM ANVENDELSE AF NÆRHEDSPRINCIPPET
OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER, at beslutningerne træffes så tæt på borgerne som muligt,

SOM ER BESLUTTET PÅ at fastsætte betingelser for anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet som defineret i forfatningens artikel I-11 samt at indføre et system for kontrol med anvendelsen af disse principper,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ARTIKEL 1

Hver enkelt institution sikrer til stadighed, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet som defineret i forfatningens artikel I-11 overholdes.

ARTIKEL 2

Inden Kommissionen fremsætter forslag til en europæisk lovgivningsmæssig retsakt, foretager den omfattende konsultationer. Disse konsultationer skal, når det er relevant, tage hensyn til de planlagte foranstaltningers regionale og lokale dimension. I ekstraordinært hastende tilfælde foretager Kommissionen ikke sådanne konsultationer. Den begrundes sin beslutning i forslaget.

ARTIKEL 3

I denne protokol forstås ved udtrykket "udkast til europæisk lovgivningsmæssig retsakt" forslag fra Kommissionen, initiativer fra en gruppe medlemsstater, initiativer fra Europa-Parlamentet, anmodninger fra Domstolen, henstillinger fra Den Europæiske Centralbank og anmodninger fra Den Europæiske Investeringsbank, der tager sigte på vedtagelse af en europæisk lovgivningsmæssig retsakt.

ARTIKEL 4

Kommissionen sender sine udkast til europæiske lovgivningsmæssige retsakter samt sine ændrede udkast til medlemsstaternes nationale parlamenter samtidig med fremsendelsen til EU-lovgiveren.

Europa-Parlamentet sender sine udkast til europæiske lovgivningsmæssige retsakter samt sine ændrede udkast til de nationale parlamenter.

Rådet sender de udkast til europæiske lovgivningsmæssige retsakter, der hidrører fra en gruppe medlemsstater, Domstolen, Den Europæiske Centralbank eller Den Europæiske Investeringsbank, samt ændrede udkast til medlemsstaternes nationale parlamenter.

Så snart Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutninger og Rådets holdninger er vedtaget, sendes de til de nationale parlamenter.

ARTIKEL 5

Udkastene til europæiske lovgivningsmæssige retsakter begrundes med hensyn til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Ethvert udkast til europæisk lovgivningsmæssig retsakt bør indeholde en detaljeret analyse, der gør det muligt at vurdere overholdelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Analysen bør omfatte oplysninger, der gør det muligt at vurdere de finansielle virkninger og, når der er tale om en europæisk rammelov, følgerne for den lovgivning, som medlemsstaterne skal iværksætte, herunder eventuelt regional lovgivning. Begrundelsen for at fastslå, at et af Unionens mål bedre kan nås på EU-plan, underbygges af kvalitative og om muligt kvantitative indikatorer. Der skal i udkastene til europæiske lovgivningsmæssige retsakter tages hensyn til, at enhver byrde af finansiel eller administrativ art, der pålægges Unionen, nationale regeringer, regionale eller lokale myndigheder, erhvervsdrivende og borgere, skal begrænses mest muligt og stå i rimeligt forhold til det mål, der skal nås.

ARTIKEL 6

Ethvert nationalt parlament eller ethvert kammer i et af disse parlamenter kan senest seks uger efter fremsendelsen af et udkast til europæisk lovgivningsmæssig retsakt sende formændene for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en begrundet udtalelse, der forklarer, hvorfor det mener, at det pågældende udkast ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. De nationale parlamenter eller kamrene i de nationale parlamenter skal, når det er relevant, konsultere de regionale parlamenter med lovgivningskompetence.

Hvis udkastet til europæisk lovgivningsmæssig retsakt hidrører fra en gruppe medlemsstater, sender Rådets formand udtalelsen til disse medlemsstaters regeringer.

Hvis udkastet til europæisk lovgivningsmæssig retsakt hidrører fra Domstolen, Den Europæiske Centralbank eller Den Europæiske Investeringsbank, sender Rådets formand udtalelsen til den pågældende institution eller det pågældende organ.

ARTIKEL 7

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt i givet fald gruppen af medlemsstater, Domstolen, Den Europæiske Centralbank eller Den Europæiske Investeringsbank, hvis udkastet til lovgivningsmæssig retsakt hidrører fra en af disse, tager hensyn til de begrundede udtalelser, der fremsættes af de nationale parlamenter eller af et kammer i et af disse parlamenter.

Hvert nationalt parlament råder over to stemmer fordelt alt efter det nationale parlamentariske system. I et nationalt parlamentarisk tokammersystem råder hvert af de to kamre over én stemme.

Såfremt de begrundede udtalelser, der anfører, at et udkast til europæisk lovgivningsmæssig retsakt ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, repræsenterer mindst en tredjedel af samtlige de stemmer, der er tildelt de nationale parlamenter i overensstemmelse med stk. 2, skal udkastet tages op til fornyet overvejelse. Denne tærskel er en fjerdedel, når der er tale om et udkast til europæisk lovgivningsmæssig retsakt, der forelægges med hjemmel i forfatningens artikel III-264 vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Efter denne fornyede overvejelse kan Kommissionen eller i givet fald gruppen af medlemsstater, Europa-Parlamentet, Domstolen, Den Europæiske Centralbank eller Den Europæiske Investeringsbank, hvis udkastet til europæisk lovgivningsmæssig retsakt hidrører fra en af disse, beslutte at opretholde udkastet, ændre det eller trække det tilbage. Beslutningen skal begrundes.

ARTIKEL 8

Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i sager vedrørende europæiske lovgivningsmæssige retsakters overtrædelse af nærhedsprincippet, der anlægges i henhold til de nærmere bestemmelser i forfatningens artikel III-365 af en medlemsstat eller forelægges af denne i overensstemmelse med dens interne retssystem på vegne af dens nationale parlament eller et kammer i dette parlament.

I overensstemmelse med nævnte artikel kan Regionsudvalget også anlægge sådanne sager vedrørende europæiske lovgivningsmæssige retsakter, hvis vedtagelse det ifølge forfatningen skal høres om.

ARTIKEL 9

Kommissionen forelægger hvert år Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter en rapport om anvendelsen af forfatningens artikel I-11. Årsrapporten sendes også til Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

3. PROTOKOL
OM STATUTTEN FOR DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte den statut for Den Europæiske Unions Domstol, der er omhandlet i forfatningens artikel III-381,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

ARTIKEL 1

Den Europæiske Unions Domstol træder sammen og udøver sin virksomhed i overensstemmelse med forfatningen, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom-traktaten) og denne statut.

AFSNIT I

DOMMERNE OG GENERALADVOKATERNE

ARTIKEL 2

Enhver dommer skal, inden han påbegynder sin embedsvirksomhed, i et offentligt retsmøde aflægge ed for Domstolen på at ville udføre sit hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

ARTIKEL 3

Dommerne er fritaget for retsforfølgning. For så vidt angår deres embedshandlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, nyder de denne immunitet også efter ophøret af deres embedsvirksomhed.

Domstolen kan i plenum ophæve immuniteten. Vedrører afgørelsen et medlem af Retten eller en specialret, træffer Domstolen afgørelse efter høring af den berørte ret.

Indledes der efter immunitetens ophævelse strafferetlig forfølgning mod en dommer, kan denne i enhver af medlemsstaterne kun stilles for den ret, der er kompetent til at behandle sager mod medlemmerne af landets øverste domstol.

Artikel 11-14 og artikel 17 i protokollen om Unionens privilegier og immuniteter finder anvendelse på dommere, generaladvokater, justitssekretærer og assisterende referenter ved Den Europæiske Unions Domstol, dog med forbehold af bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 i nærværende artikel vedrørende dommernes fritagelse for retsforfølgning.

ARTIKEL 4

Dommerne må ikke varetage noget politisk eller administrativt hverv.

De må ikke udøve nogen - lønnet eller ulønnet - erhvervsmæssig virksomhed, medmindre der undtagelsesvis gives tilladelse hertil ved en europæisk afgørelse vedtaget af Rådet med simpelt flertal.

Ved deres tiltræden afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de under deres embedsvirksomhed og efter dennes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til, efter at deres embedsvirksomhed er ophørt, at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til påtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

I tvivlstilfælde træffer Domstolen afgørelse. Vedrører afgørelsen et medlem af Retten eller en specialret, træffer Domstolen afgørelse efter høring af den berørte ret.

ARTIKEL 5

Bortset fra ordinære nybesættelser samt dødsfald ophører en dommers embedsvirksomhed ved fratræden.

Ved en dommers fratræden indgives afskedsansøgningen til Domstolens præsident, der videresender den til Rådets formand. Ved sidstnævnte meddelelse bliver embedet ledigt.

Bortset fra tilfælde, hvor artikel 6 finder anvendelse, fungerer enhver dommer i embedet, indtil hans efterfølger er tiltrådt.

ARTIKEL 6

En dommer kan hverken afskediges eller fratages retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre han efter Domstolens dommeres og generaladvokaters enstemmige opfattelse ikke længere opfylder de nødvendige forudsætninger eller lever op til de forpligtelser, der følger med embedet. Den pågældende dommer medvirker ikke ved sådanne afgørelser. Er den pågældende medlem af Retten eller af en specialret, træffer Domstolen afgørelse efter høring af den berørte ret.

Justitssekretæren underretter Europa-Parlamentets formand og Kommissionens formand om Domstolens afgørelse og oversender den til Rådets formand.

Såfremt en dommer ved en sådan afgørelse afskediges fra sit embede, bliver embedet ledigt ved meddelelsen til Rådets formand.

ARTIKEL 7

Ophører en dommer med at udøve sit hverv inden embedsperiodens udløb, udnævnes en efterfølger for resten af perioden.

ARTIKEL 8

Bestemmelserne i artikel 2-7 finder anvendelse på generaladvokaterne.

AFSNIT II

DOMSTOLENS ORGANISATION

ARTIKEL 9

Ved den delvise nybesættelse af dommerembederne, der finder sted hvert tredje år, afgår der skiftevis tretten og tolv dommere.

Ved den delvise nybesættelse af generaladvokaternes embeder, der finder sted hvert tredje år, afgår der hver gang fire generaladvokater.

ARTIKEL 10

Justitssekretæren aflægger for Domstolen ed på at ville udøve sin virksomhed med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

ARTIKEL 11

Domstolen udfærdiger bestemmelser om afløsning af justitssekretæren for tilfælde, hvor denne får forfald.

ARTIKEL 12

Til Domstolen knyttes tjenestemænd og andre ansatte, for at den skal kunne udøve sin virksomhed. De er undergivet justitssekretæren under præsidentens tilsyn.

ARTIKEL 13

Der kan ved en europæisk lov tillades udnævnelse af assisterende referenter og træffes bestemmelse om deres stilling. En sådan lov vedtages på anmodning af Domstolen. De assisterende referenter kan på vilkår fastsat i procesreglementet kaldes til at deltage i forberedelsen af sager, der er indbragt for Domstolen, og til at samarbejde med den refererende dommer.

Til assisterende referenter vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som kan dokumentere den nødvendige juridiske egnethed; de udnævnes ved en europæisk afgørelse vedtaget af Rådet med simpelt flertal. De aflægger for Domstolen ed på at ville udføre deres hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

ARTIKEL 14

Dommerne, generaladvokaterne og justitssekretæren er forpligtet til at have bopæl ved Domstolens sæde.

ARTIKEL 15

Domstolen udøver sin virksomhed vedvarende. Retsferiernes længde fastsættes af Domstolen under hensyn til tjenestens krav.

ARTIKEL 16

Domstolen opretter af sin midte afdelinger, der sættes af tre eller fem dommere. Dommerne vælger af deres midte formænd for afdelingerne. Formændene for afdelinger med fem dommere vælges for et tidsrum af tre år. De kan genvælges én gang.

Den store afdeling sættes af tretten dommere. Dens forsæde føres af Domstolens præsident. Den store afdeling sammensættes endvidere af formændene for afdelingerne med fem dommere og af andre dommere udpeget i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet.

Domstolen sættes som stor afdeling, når en medlemsstat eller en af Unionens institutioner, som er part i sagen, anmoder herom.

Domstolen sættes i plenum, når den behandler sager, der er indbragt for den i henhold til forfatningens artikel III-335, stk. 2, artikel III-347, stk. 2, artikel III-349 eller artikel III-385, stk. 6.

Finder Domstolen, at en sag, der er indbragt for den, er af særlig vigtighed, kan den desuden efter at have hørt generaladvokaten beslutte at henvise sagen til Domstolens plenum.

ARTIKEL 17

Domstolens afgørelser kan kun gyldigt træffes af et ulige antal dommere.

Afgørelser truffet af afdelinger, der sættes af tre eller fem dommere, er kun gyldige, hvis de træffes af tre dommere.

Afgørelser truffet af den store afdeling er kun gyldige, når ni dommere er til stede.

Afgørelser truffet af Domstolen i plenum er kun gyldige, når femten dommere er til stede.

Får en dommer i en afdeling forfald, kan en dommer fra en anden afdeling tilkaldes i henhold til regler fastsat i procesreglementet.

ARTIKEL 18

Dommerne og generaladvokaterne kan ikke deltage i afgørelsen af nogen sag, hvori de tidligere har optrådt som befuldmægtiget, rådgiver eller advokat for en af parterne, eller hvorom de har måttet udtale sig som medlem af en ret eller en undersøgelseskommission eller i anden egenskab.

Mener en dommer eller en generaladvokat, at han af særlige grunde ikke kan deltage i afgørelsen eller i undersøgelsen af en bestemt sag, underretter han præsidenten herom. Finder præsidenten, at en dommer eller en generaladvokat af særlige grunde ikke bør sidde med eller fremkomme med forslag til afgørelser i en bestemt sag, gør han den pågældende opmærksom herpå.

Opstår der vanskeligheder angående anvendelsen af denne artikel, træffer Domstolen afgørelse.

En part kan ikke begære sammensætningen af Domstolen eller af en af dens afdelinger ændret under påberåbelse det være sig af en dommers nationalitet eller af, at der ikke til Domstolen eller en af dens afdelinger er knyttet nogen dommer af partens nationalitet.

AFSNIT III

RETTERGANGSMÅDEN FOR DOMSTOLEN

ARTIKEL 19

Medlemsstaterne såvel som Unionens institutioner repræsenteres for Domstolen af en befuldmægtiget, der udpeges for hver enkelt sag. Den befuldmægtigede kan bistås af en rådgiver eller af en advokat.

De stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne, samt den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed repræsenteres på samme måde.

Andre parter skal repræsenteres af en advokat.

Kun en advokat, der har beskikkelse i en medlemsstat eller i en anden stat, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, kan repræsentere eller bistå en part for Domstolen.

De befuldmægtigede, rådgivere og advokater, der møder for Domstolen, nyder på vilkår fastsat i procesreglementet de rettigheder og garantier, der er nødvendige for, at de kan udøve deres hverv uafhængigt.

Domstolen skal i henhold til procesreglementets bestemmelser over for de rådgivere og advokater, der møder for den, have de beføjelser, der normalt tilkommer domstole.

Lærere ved højere læreanstalter, der er statsborgere i medlemsstater, hvis lovgivning tillader dem at være rettergangsfuldmægtige, nyder for Domstolen samme rettigheder, som i denne artikel indrømmes advokater.

ARTIKEL 20

Retsforhandlingerne for Domstolen opdeles i to stadier: et skriftligt og et mundtligt.

Den skriftlige forhandling omfatter overgivelsen til parterne og til de institutioner, organer, kontorer og agenturer i Unionen, hvis retsakter omtvistes, af stævninger, indlæg, svarskrifter og erklæringer tillige med eventuelle replikker og duplikker samt af alle påberåbte bilag og aktstykker eller af bekræftede genparter deraf.

Overgivelsen varetages af justitssekretæren i den rækkefølge og inden for de frister, der er fastsat i procesreglementet.

Den mundtlige forhandling omfatter oplæsningen af den rapport, der forelægges af den refererende dommer, Domstolens påhør af de befuldmægtigede, rådgiverne og advokaterne samt af generaladvokatens forslag til afgørelser og i påkommende tilfælde afhøringen af vidner og sagkyndige.

Finder Domstolen, at sagen ikke rejser nogen nye retsspørgsmål, kan den efter at have hørt generaladvokaten beslutte, at sagen skal pådømmes uden generaladvokatens forslag til afgørelse.

ARTIKEL 21

Sag anlægges ved Domstolen ved indlevering af stævning til justitssekretæren. Stævningen skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskriverens stilling, den part eller de parter, mod hvem stævningen udtages, søgsmålets genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Stævningen ledsages i påkommende tilfælde af det aktstykke, der begæres kendt ugyldigt, eller i det i forfatningens artikel III-367 omhandlede tilfælde af dokumentation vedrørende tidspunktet for den opfordring, der omhandles i nævnte artikel. Er disse dokumenter ikke vedlagt stævningen, opfordrer justitssekretæren vedkommende part til at fremskaffe dem inden en passende frist; søgsmålet kan ikke afvises, selv om forholdet først bringes i orden efter klagefristens udløb.

ARTIKEL 22

I de tilfælde, der er omhandlet i Euratom-traktatens artikel 18, anlægges sag ved Domstolen ved indgivelse af søgsmålet til justitssekretæren. Søgsmålet skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskriverens stilling, den afgørelse der anfægtes, modparterne, tvistens genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Søgsmålet ledsages af en bekræftet genpart af den anfægtede afgørelse fra Voldgiftsudvalget.

Hvis Domstolen ikke giver sagsøgeren medhold, bliver Voldgiftsudvalgets afgørelse endelig.

Hvis Domstolen ophæver Voldgiftsudvalgets afgørelse, kan sagen i givet fald på foranledning af en af parterne på ny forelægges Voldgiftsudvalget. Dette er bundet af Domstolens afgørelse af retsspørgsmål.

ARTIKEL 23

I de tilfælde, der er omhandlet i forfatningens artikel III-369, påhviler det den nationale ret, der beslutter at udsætte en sag og retter henvendelse til Domstolen, at oversende denne beslutning til Domstolen. Domstolens justitssekretær giver herefter meddelelse om beslutningen til sagens parter, medlemsstaterne og Kommissionen samt til den institution, det organ, det kontor eller det agentur i Unionen, der har vedtaget den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes.

Parterne, medlemsstaterne, Kommissionen og i påkommende tilfælde den institution, det organ, det kontor eller det agentur i Unionen, der har vedtaget den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes, kan inden to måneder fra sidstnævnte meddelelse indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen.

Domstolens justitssekretær giver endvidere meddelelse om den nationale rets beslutning til de stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne, samt til den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed, som alle inden to måneder efter meddelelsen kan indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen, såfremt sagen hører under aftalens anvendelsesområde. Dette stykke finder ikke anvendelse på de spørgsmål, der henhører under Euratom-traktatens anvendelsesområde.

Når der af Rådet er indgået en aftale med et eller flere tredjelande vedrørende et nærmere bestemt sagsområde, og det deri er bestemt, at disse tredjelande kan indgive skriftlige indlæg eller udtalelser i tilfælde, hvor en ret i en medlemsstat har forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål, der vedrører den pågældende aftales anvendelsesområde, gives der ligeledes meddelelse om den nationale rets beslutning, hvori et sådant spørgsmål stilles, til de pågældende tredjelande, som inden to måneder fra meddelelsen kan indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen.

ARTIKEL 24

Domstolen kan forlange, at parterne fremlægger ethvert dokument og meddeler enhver oplysning, som den finder ønskelig. Såfremt dette nægtes, fastslår Domstolen dette udtrykkeligt.

Domstolen kan ligeledes afkræve medlemsstaterne og de institutioner, organer, kontorer eller agenter, der ikke er parter i retssagen, enhver oplysning, som den finder nødvendig for sagens behandling.

ARTIKEL 25

Domstolen kan til enhver tid efter eget valg betro enkeltpersoner, grupper, bureauer, kommissioner eller organer den opgave at foretage en sagkyndig undersøgelse.

ARTIKEL 26

Der kan afhøres vidner i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser.

ARTIKEL 27

Domstolen kan i henhold til regler fastsat i procesreglementet over for udeblevne vidner udøve de beføjelser, der normalt tilkommer domstole, og ikende bøder.

ARTIKEL 28

Vidner og sagkyndige kan afhøres under ed ved benyttelse af den edsformular, der er foreskrevet i procesreglementet, eller på den måde, der er fastsat i vidnets eller den sagkyndiges nationale lovgivning.

ARTIKEL 29

Domstolen kan beslutte, at et vidne eller en sagkyndig skal afhøres for den ret, i hvis område vidnet eller den sagkyndige har bopæl.

Denne beslutning tilstilles i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser vedkommende ret til udførelse. De dokumenter, der udfærdiges i forbindelse med udførelsen af denne retsanmodning, skal i henhold til samme bestemmelser sendes tilbage til Domstolen.

Domstolen påtager sig de hermed forbundne udgifter, men kan i påkommende tilfælde pålægge sagens parter disse omkostninger.

ARTIKEL 30

Hver medlemsstat anser vidners eller sagkyndiges edsbrud som den tilsvarende lovovertrædelse begået for en national ret i et civilt søgsmål. Efter Domstolens anmeldelse indleder vedkommende medlemsstat retsforfølgning mod gerningsmanden for den kompetente nationale ret.

ARTIKEL 31

Retsmøderne er offentlige, medmindre Domstolen af egen drift eller på begæring af parterne, af vægtige grunde, træffer anden bestemmelse.

ARTIKEL 32

Under retsforhandlingerne kan Domstolen afhøre de sagkyndige, vidnerne samt parterne selv. De sidstnævnte kan dog kun forhandle mundtligt gennem deres rettergangsfuldmægtige.

ARTIKEL 33

Om hvert retsmøde føres en retsbog, der underskrives af præsidenten og justitssekretæren.

ARTIKEL 34

Retslisten fastlægges af præsidenten.

ARTIKEL 35

Domstolens rådslagninger og afstemninger er og forbliver hemmelige.

ARTIKEL 36

Dommene skal begrundes. De skal angive navnene på de dommere, der har medvirket ved afgørelsen.

ARTIKEL 37

Dommene underskrives af præsidenten og justitssekretæren. De afsiges i et offentligt retsmøde.

ARTIKEL 38

Domstolen træffer afgørelse om sagsomkostningerne.

ARTIKEL 39

Under anvendelse af en summarisk fremgangsmåde fastlagt i procesreglementet, som i fornødent omfang kan afvige fra visse af bestemmelserne i denne statut, kan Domstolens præsident på begæring træffe afgørelse enten om udsættelse som nævnt i forfatningens artikel III-379, stk. 1, og Euratom-traktatens artikel 157 eller om anvendelse af foreløbige forholdsregler som nævnt i forfatningens artikel III-379, stk. 2, eller om udsættelse af tvangsfuldbyrdelse i overensstemmelse med forfatningens artikel III-401, stk. 4, eller Euratom-traktatens artikel 164, stk. 3.

I tilfælde af præsidentens forfald træder en anden dommer i hans sted i overensstemmelse med bestemmelserne i procesreglementet.

Afgørelser, der træffes af præsidenten eller af dennes stedfortræder, er kun foreløbige og foregriber på ingen måde Domstolens afgørelse i hovedsagen.

ARTIKEL 40

Medlemsstaterne og Unionens institutioner kan indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen.

Samme ret tilkommer Unionens organer, kontorer og agenturer samt alle andre personer, hvis de kan godtgøre, at de har en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retsvist. Fysiske eller juridiske personer kan ikke indtræde i sager mellem medlemsstater, mellem Unionens institutioner eller mellem medlemsstater på den ene side og Unionens institutioner på den anden side.

Med forbehold af stk. 2 kan de stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne, samt den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen, når disse tvister vedrører et af aftalens anvendelsesområder.

Påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kan kun gå ud på at understøtte en af parternes påstande.

ARTIKEL 41

Undlader den, der behørigt er indstævnet, at indgive svarskrift, afsiges der en udeblivelsesdom over den pågældende. Inden en måned efter forkyndelsen af dom i sagen kan der fremsendes indsigelse imod den. Medmindre Domstolen træffer anden bestemmelse, har en sådan fremsendelse af indsigelse ikke opsættende virkning på fuldbyrdelsen af udeblivelsesdommen.

ARTIKEL 42

Medlemsstaterne, Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og alle andre fysiske eller juridiske personer kan i tilfælde og i henhold til regler fastsat i procesreglementet rejse tredjemandssindsigelse mod dommen i en sag, i hvilken de ikke er blevet tilvarslet, hvis dommen gør indgreb i deres rettigheder.

ARTIKEL 43

Opstår der vanskeligheder vedrørende betydningen og rækkevidden af en dom, fortolker Domstolen denne på begæring af en part eller en af Unionens institutioner, der godtgør at have en berettiget interesse heri.

ARTIKEL 44

En pådømt sag kan kun begæres genoptaget af Domstolen, hvis der fremkommer en faktisk omstændighed af afgørende betydning, der inden dommens afsigelse var ukendt for Domstolen og for den part, der begærer sagen genoptaget.

Genoptagelsessagen indledes med en kendelse, hvorved Domstolen udtrykkeligt fastslår tilstedeværelsen af en ny faktisk omstændighed, anerkender, at denne har de egenskaber, der kan begrunde genoptagelse af sagen, og erklærer, at begæringen derfor kan imødekommes.

Begæringen om genoptagelse kan ikke fremsættes senere end ti år efter dommens afsigelse.

ARTIKEL 45

Særlige frister, der tager hensyn til afstandene, fastsættes i procesreglementet.

Overskridelse af fristerne bevirker intet retstab, når den pågældende part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure.

ARTIKEL 46

Krav mod Unionen, der støttes på ansvar uden for kontraktforhold, forældes fem år efter, at den omstændighed, der ligger til grund for kravet, er indtrådt. Forældelsen afbrydes enten ved indgivelse af stævning til Domstolen, eller ved, at den skadelidte forud gør sit krav gældende over for vedkommende EU-institution. I sidstnævnte tilfælde skal sag anlægges inden den frist på to måneder, der er omhandlet i forfatningens artikel III-365. Forfatningens artikel III-367, stk. 2, finder anvendelse.

Denne artikel finder også anvendelse på krav mod Den Europæiske Centralbank, der støttes på ansvar uden for kontaktforhold.

AFSNIT IV

RETTEN

ARTIKEL 47

Artikel 9, stk. 1, artikel 14 og 15, artikel 17, stk. 1, 2, 4 og 5, samt artikel 18 finder anvendelse på Retten og dens medlemmer.

Artikel 10, 11 og 14 finder tilsvarende anvendelse på Rettens justitssekretær.

ARTIKEL 48

Retten består af femogtyve dommere.

ARTIKEL 49

Rettens medlemmer kan udpeges til at udøve hvervet som generaladvokat.

Generaladvokaten skal fuldstændig upartisk og uafhængigt offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af visse sager, der indbringes for Retten, med henblik på at bistå denne i udførelsen af dens opgave.

Kriterierne for fastlæggelse af, i hvilke sager dette skal ske, samt reglerne for udpegelse af generaladvokaterne fastsættes i procesreglementet for Retten.

Et medlem af Retten, der er udpeget til generaladvokat i en sag, kan ikke deltage i afgørelsen af den pågældende sag.

ARTIKEL 50

Retten sættes i form af afdelinger bestående af tre eller fem dommere. Dommerne vælger af deres midte formænd for afdelingerne. Formændene for afdelinger med fem dommere vælges for et tidsrum af tre år. De kan genvælges én gang.

Procesreglementet fastlægger regler om oprettelse af afdelingerne og om sagsfordelingen. I visse tilfælde, som fastsættes i procesreglementet, kan Retten sættes af samtlige medlemmer eller af en enedommer.

Procesreglementet kan ligeledes fastsætte, at Retten sættes som stor afdeling i tilfælde og i henhold til regler fastsat i dette reglement.

ARTIKEL 51

Som en undtagelse fra bestemmelsen i forfatningens artikel III-358, stk. 1, har Domstolen kompetence for så vidt angår søgsmål som nævnt i forfatningens artikel III-365 og III-367, der indgives af en medlemsstat:

- a) vedrørende en retsakt vedtaget af Europa-Parlamentet eller Rådet eller disse to institutioner i fællesskab eller vedrørende en unkladelse fra disse institutioners side af at træffe afgørelse, dog bortset fra:

- europæiske afgørelser vedtaget af Rådet i henhold til forfatningens artikel III-168, stk. 2, tredje afsnit
 - retsakter vedtaget af Rådet i henhold til en rådsretsakt om handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger som nævnt i forfatningens artikel III-315
 - rådsretsakter, hvorved Rådet udøver gennemførelsesbeføjelser i henhold til forfatningens artikel I-37, stk. 2
- b) vedrørende en retsakt vedtaget af Kommissionen eller en undladelse fra dennes side af at træffe afgørelse i henhold til forfatningens artikel III-420, stk. 1.

Domstolen har ligeledes kompetence for så vidt angår søgsmål som nævnt i samme artikel, der indgives af en EU-institution vedrørende en retsakt vedtaget af Europa-Parlamentet, Rådet, disse to institutioner i fællesskab eller Kommissionen eller vedrørende en undladelse fra disse institutioners side af at træffe afgørelse samt vedrørende en retsakt vedtaget af Den Europæiske Investeringsbank eller en undladelse fra dennes side af at træffe afgørelse.

ARTIKEL 52

Domstolens præsident og Rettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og øvrige ansatte ved Domstolen skal kunne gøre tjeneste ved Retten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed. Visse tjenestemænd eller øvrige ansatte er undergivet Rettens justitssekretær under Rettens præsidents tilsyn.

ARTIKEL 53

Afsnit III i denne statut finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i Rettens procesreglement. Procesreglementet kan fravige artikel 40, stk. 4, og artikel 41 for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for sager om intellektuel ejendomsret.

Uanset artikel 20, stk. 4, kan generaladvokaten fremsætte sine begrundede forslag til afgørelse skriftligt.

ARTIKEL 54

Indgives en stævning eller et processkrift, der er stilet til Retten, fejlagtigt til Domstolens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Rettens justitssekretær. På samme måde når en stævning eller et andet processkrift, der er stilet til Domstolen, fejlagtigt indgives til Rettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Domstolens justitssekretær.

Finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Domstolens kompetence, henviser den sagen til Domstolen. Når Domstolen finder, at en sag henhører under Rettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til Retten, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

Såfremt der indbringes sager for Domstolen og Retten, som har samme genstand, som rejser de samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan Retten efter at have hørt parterne udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Domstolen har afsagt dom, eller den kan, når der er tale om søgsmål, der er anlagt i medfør af forfatningens artikel III-365 eller Euratom-traktatens artikel 146, erklære sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse i sagen. Under de samme betingelser kan Domstolen ligeledes beslutte at udsætte sin behandling af sagen. I så fald fortsætter behandlingen ved Retten.

Hvis en medlemsstat og en institution indbringer søgsmål vedrørende den samme retsakt, erklærer Retten sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse i sagen.

ARTIKEL 55

Afgørelser, hvorved en sags behandling ved Retten afsluttes, samt afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen, skal af Rettens justitssekretær forkyndes for alle sagens parter samt alle medlemsstater og EU-institutioner, selv om disse ikke har interveneret i sagen for Retten.

ARTIKEL 56

Der kan iværksættes appel til Domstolen, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Andre interveni-
enter end medlemsstaterne og EU-institutionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af
Retten truffne afgørelse berører dem umiddelbart.

Undtagen i sager imellem Unionen og disses ansatte kan appel ligeledes iværksættes af medlems-
stater og EU-institutioner, der ikke har intervenseret i den pågældende sag for Retten. I sådanne til-
fælde har de pågældende medlemsstater eller institutioner den samme retsstilling som medlemssta-
ter eller institutioner, der har intervenseret i første instans.

ARTIKEL 57

Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af Retten, kan appellere afgørelsen
til Domstolen senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

Afgørelser truffet af Retten i henhold til forfatningens artikel III-379, stk. 1 eller 2, eller arti-
kel III-401, stk. 4, eller Euratom-traktatens artikel 157 eller artikel 164, stk. 3, kan appelleres af
parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

Appel efter stk. 1 og 2 i nærværende artikel påkendes efter proceduren i artikel 39.

ARTIKEL 58

Appel til Domstolen er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at Retten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl, som krænker appellants interesser, eller at Retten har overtrådt EU-retten.

Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om sagsomkostningerne eller om disse størrelse.

ARTIKEL 59

Når en afgørelse fra Retten appelleres, består retsforhandlingerne ved Domstolen af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. I henhold til regler fastsat i procesreglementet kan Domstolen efter at have hørt generaladvokaten og parterne træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

ARTIKEL 60

Appel har ikke opsættende virkning, jf. dog forfatningens artikel III-379, stk. 1 og 2, og Euratomtraktatens artikel 157.

Uanset forfatningens artikel III-380 har en afgørelse fra Retten om annullation af en europæisk lov eller en europæisk bekendtgørelse, der er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat, først retsvirkning fra udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1, i denne statut, eller, såfremt appel er iværksat inden for denne frist, fra stadfæstelsen eller fra afvisningen af appellen, dog med forbehold af muligheden for en part til at fremsætte begæring til Domstolen om midlertidig ophævelse af retsvirkningerne af den annullerede europæiske lov eller europæiske bekendtgørelse eller om andre foreløbige forholdsregler i medfør af forfatningens artikel III-379, stk. 1 og 2, eller Euratom-traktatens artikel 157.

ARTIKEL 61

Giver Domstolen appellanten medhold, ophæver den den af Retten truffe afgørelse. Domstolen kan i denne forbindelse enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.

I tilfælde af hjemvisning er Retten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.

Når der under en appel, der iværksættes af en medlemsstat eller en EU-institution, der ikke har intervereneret i den pågældende sag for Retten, gives appellanten medhold, kan Domstolen, dersom den skønner det nødvendigt, angive, hvilke af virkningerne af Rettens ophævede afgørelse der skal betragtes som endelige for parterne i sagen.

ARTIKEL 62

I de tilfælde, der er omhandlet i forfatningens artikel III-358, stk. 2 og 3, kan førstegeneraladvokaten, når han finder, at der er en alvorlig risiko for, at EU-rettens ensartede anvendelse eller sammenhæng kan påvirkes, foreslå Domstolen at foretage en fornyet prøvelse af den afgørelse, der er truffet af Retten.

Forslaget skal fremsættes en måned efter, at Retten har truffet afgørelsen. Domstolen beslutter, inden en måned efter at førstegeneraladvokaten har fremsat sit forslag, om der skal foretages en fornyet prøvelse af afgørelsen.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

ARTIKEL 63

Procesreglementet for Domstolen og procesreglementet for Retten skal indeholde alle forskrifter, der er nødvendige for at anvende og om fornødent udfylde denne statut.

ARTIKEL 64

Den ordning, der skal gælde for Den Europæiske Unions Domstol, på det sproglige område fastsættes ved en europæisk forordning vedtaget af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed. Denne bekendtgørelse vedtages enten efter anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet eller på forslag af Kommissionen og efter høring af Domstolen og Europa-Parlamentet.

Indtil vedtagelsen af disse regler, finder reglerne om sprog i procesreglementet for Domstolen og i procesreglementet for Retten anvendelse. Uanset forfatningens artikel III-355 og III-356 kræver enhver ændring eller ophævelse af disse bestemmelser Rådets enstemmige godkendelse.

ARTIKEL 65

1. Uanset forfatningens artikel IV-437 vil alle ændringer af protokollen om statuten for Domstolen, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og Euratom-traktaten, som vedtages i tiden mellem undertegnelsen og ikrafttrædelsen af traktaten om en forfatning for Europa, forblive i kraft.

2. For at kunne indarbejdes i teksten til denne statut skal de i stk. 1 nævnte ændringer kodificeres officielt ved en europæisk lov vedtaget af Rådet på anmodning af Domstolen. Når denne europæiske kodifikationslov træder i kraft, ophæves denne artikel.

4. PROTOKOL
OM STATUTTEN FOR DET EUROPÆISKE SYSTEM
AF CENTRALBANKER
OG DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, der er omhandlet i forfatningens artikel I-30 og III-187, stk. 2,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

KAPITEL I

DET EUROPÆISKE SYSTEM AF CENTRALBANKER

ARTIKEL 1

Det Europæiske System af Centralbanker

1. Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker udgør i overensstemmelse med forfatningens artikel I-30, stk. 1, Det Europæiske System af Centralbanker. Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, udgør Eurosystemet.
2. Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank udøver deres funktioner og deres virksomhed i overensstemmelse med forfatningen og denne statut.

KAPITEL II

MÅL OG OPGAVER FOR DET EUROPÆISKE SYSTEM AF CENTRALBANKER

ARTIKEL 2

Mål

I overensstemmelse med forfatningens artikel I-30, stk. 2, og artikel III-185, stk. 1, er hovedmålet for Det Europæiske System af Centralbanker at fastholde prisstabilitet. Uden at denne målsætning derved berøres, støtter Det Europæiske System af Centralbanker de generelle økonomiske politikker i Unionen for at bidrage til gennemførelsen af dennes mål, som fastsat i forfatningens artikel I-3. Det Europæiske System af Centralbanker handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, som fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i forfatningens artikel III-177.

ARTIKEL 3

Opgaver

1. I overensstemmelse med forfatningens artikel III-185, stk. 2, er de grundlæggende opgaver, der skal udføres af Det Europæiske System af Centralbanker:
 - a) at formulere og gennemføre Unionens monetære politik

- b) at foretage transaktioner i udenlandsk valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i forfatningens artikel III-326
 - c) at besidde og forvalte medlemsstaternes officielle valutaeserver
 - d) at fremme betalingssystemernes smidige funktion.
2. I overensstemmelse med forfatningens artikel III-185, stk. 3, berører stk. 1, litra c), ikke medlemsstaternes regeringers besiddelse og forvaltning af arbejdsbeholdninger i udenlandsk valuta.
3. I overensstemmelse med forfatningens artikel III-185, stk. 5, bidrager Det Europæiske System af Centralbanker til en smidig gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutterne og det finansielle systems stabilitet.

ARTIKEL 4

Rådgivende funktioner

I overensstemmelse med forfatningens artikel III-185, stk. 4, skal Den Europæiske Centralbank høres

- a) om ethvert forslag til EU-retsakt på de områder, der hører under dens beføjelser
- b) af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder, men inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter proceduren i artikel 41.

Den Europæiske Centralbank kan forelægge Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer eller de nationale myndigheder udtalelser om spørgsmål på de områder, der hører under dens beføjelser.

ARTIKEL 5

Indsamling af statistisk information

1. Den Europæiske Centralbank skal med støtte fra de nationale centralbanker indsamle den statistiske information, som er nødvendig for at udføre Det Europæiske System af Centralbankers opgaver, enten fra de kompetente nationale myndigheder eller direkte fra de økonomiske enheder. Den skal samarbejde om disse spørgsmål med Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne eller i tredjelande og med internationale organisationer.
2. De nationale centralbanker skal i videst muligt omfang udføre de opgaver, der er beskrevet i stk. 1.
3. Den Europæiske Centralbank skal bidrage til harmoniseringen, når denne er nødvendig, af de regler og den praksis, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker på de områder, der hører under dens beføjelser.
4. Rådet fastsætter i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 41, hvilke fysiske og juridiske personer der er undergivet anmeldelseskrav, forskrifter om tavshedspligt og passende regler om håndhævelse.

ARTIKEL 6

Internationalt samarbejde

1. I spørgsmål om internationalt samarbejde, som vedrører Det Europæiske System af Centralbankers opgaver, afgør Den Europæiske Centralbank, hvordan Det Europæiske System af Centralbanker skal repræsenteres.
2. Den Europæiske Centralbank og - med dennes godkendelse - de nationale centralbanker kan deltage i internationale monetære institutioner.
3. Stk. 1 og 2 berører ikke forfatningens artikel III-196.

KAPITEL III

DET EUROPÆISKE SYSTEM AF CENTRALBANKERS ORGANISATION

ARTIKEL 7

Uafhængighed

I overensstemmelse med forfatningens artikel III-188 må hverken Den Europæiske Centralbank, de nationale centralbanker eller medlemmerne af disses besluttende organer under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og pligter, som forfatningen og denne statut pålægger dem, søge eller modtage instrukser fra Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, fra nogen regering i en medlemsstat eller fra noget andet organ. Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og til ikke at søge at øve indflydelse på, hvordan medlemmerne af Den Europæiske Centralbanks og de nationale centralbankers besluttende organer udfører deres opgaver.

ARTIKEL 8

Generelt princip

Det Europæiske System af Centralbanker styres af Den Europæiske Centralbanks besluttende organer.

ARTIKEL 9

Den Europæiske Centralbank

1. Den Europæiske Centralbank, som i overensstemmelse med forfatningens artikel I-30, stk. 3, har status som juridisk person, nyder i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Den Europæiske Centralbank kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre samt optræde som part i retssager.
2. Den Europæiske Centralbank skal sikre, at de opgaver, som er overdraget Det Europæiske System af Centralbanker i medfør af forfatningens artikel III-185, stk. 2, 3 og 5, bliver udført, enten ved egne aktiviteter i henhold til nærværende statut eller af de nationale centralbanker i henhold til artikel 12, stk. 1, og artikel 14.
3. I overensstemmelse med forfatningens artikel III-187, stk. 1, er Den Europæiske Centralbanks besluttende organer Styrelsesrådet og direktionen.

ARTIKEL 10

Styrelsesrådet

1. I overensstemmelse med forfatningens artikel III-382, stk. 1, består Styrelsesrådet af medlemmerne af direktionen og cheferne for de nationale centralbanker i medlemsstaterne uden dispensation som omhandlet i forfatningens artikel III-197.

2. Hvert medlem af Styrelsesrådet har én stemme. Fra det tidspunkt, hvor antallet af medlemmer af Styrelsesrådet overstiger 21, har hvert medlem af direktionen én stemme, og antallet af centralbankchefer med stemmeret udgør 15. Sidstnævnte stemmerettigheder fordeles og roterer som følger:
- a) Når antallet af centralbankchefer overstiger 15, og indtil det udgør 22, inddeles centralbankcheferne i to grupper på grundlag af en fordeling efter størrelsen af deres nationale centralbanks medlemsstatsandel af det aggregerede bruttonationalprodukt i markedspriser og af den samlede aggregerede balance for de monetære finansielle institutioner i de medlemsstater, der har euroen som valuta. Andelene af det aggregerede bruttonationalprodukt i markedspriser og af den samlede aggregerede balance for de monetære finansielle institutioner tildeles vægte på henholdsvis 5/6 og 1/6. Den første gruppe består af 5 centralbankchefer og den anden gruppe af de øvrige centralbankchefer. Den hyppighed, hvormed centralbankcheferne i den første gruppe kan udøve stemmeret, kan ikke være lavere end den hyppighed, som gælder for centralbankcheferne i den anden gruppe. Den første gruppe tildeles 4 stemmerettigheder og den anden gruppe 11, jf. dog foregående punktum.
 - b) Når antallet af centralbankchefer udgør 22, inddeles centralbankcheferne i tre grupper på grundlag af en fordeling i henhold til de i litra a) nævnte kriterier. Den første gruppe består af 5 centralbankchefer og tildeles 4 stemmerettigheder. Den anden gruppe består af halvdelen af det samlede antal centralbankchefer, når det er relevant rundet op til nærmeste hele tal, og tildeles 8 stemmerettigheder. Den tredje gruppe består af de øvrige centralbankchefer og tildeles 3 stemmerettigheder.

- c) Inden for hver gruppe udøver centralbankcheferne stemmeret i lige lange perioder.
- d) Ved beregningen af andelene i det aggregerede bruttonationalprodukt i markedspriser finder artikel 29, stk. 2, anvendelse. Den samlede aggregerede balance for de monetære finansielle institutioner beregnes i overensstemmelse med det statistiske grundlag, som gælder i Unionen på tidspunktet for beregningen.
- e) Når det aggregerede bruttonationalprodukt i markedspriser justeres i henhold til artikel 29, stk. 3, eller når antallet af centralbankchefer øges, justeres størrelsen og/eller sammensætningen af grupperne i overensstemmelse med principperne i dette afsnit.
- f) Styrelsesrådet vedtager med to tredjedeles flertal blandt alle medlemmer, såvel med som uden stemmeret, alle nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af principperne i dette afsnit og kan beslutte at udskyde starten af rotationssystemet indtil det tidspunkt, hvor antallet af centralbankchefer overstiger 18.

Udøvelse af stemmeretten kan kun ske ved personlig tilstedeværelse. Som en undtagelse fra denne regel kan den i artikel 12, stk. 3, omhandlede forretningsorden fastsætte, at Styrelsesrådets medlemmer kan afgive deres stemme ved anvendelse af telekonferencer. Denne forretningsorden fastsætter endvidere, at et medlem af Styrelsesrådet, som er forhindret i at deltage i Styrelsesrådets møder i en længere periode, kan udpege en stedfortræder som medlem af Styrelsesrådet.

Første og andet afsnit berører ikke stemmeretten for samtlige medlemmer af Styrelsesrådet, såvel med som uden stemmeret, i henhold til stk. 3 og artikel 40, stk. 2 og 3. Medmindre andet er fastsat i denne statut, træffer Styrelsesrådet afgørelse med simpelt flertal af de medlemmer, der har stemmeret. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Styrelsesrådet er beslutningsdygtigt, når mindst to tredjedele af de medlemmer, som kan udøve stemmeret, er til stede. Hvis Styrelsesrådet ikke er beslutningsdygtigt, kan formanden indkalde til et ekstraordinært møde, på hvilket der kan træffes afgørelse uden hensyn til reglen om beslutningsdygtighed.

3. Ved beslutninger, der træffes i henhold til artikel 28, 29, 30, 32, 33 og 49, skal Styrelsesrådets medlemmers stemmer vægtes i overensstemmelse med de nationale centralbankers andel af Den Europæiske Centralbanks indskudte kapital. Direktionsmedlemmernes stemmewægt er nul. En afgørelse anses for at være vedtaget med kvalificeret flertal, hvis dette flertal repræsenterer mindst to tredjedele af Den Europæiske Centralbanks indskudte kapital og repræsenterer mindst halvdelen af indehaverne af kapitalandele. Hvis en centralbankchef er forhindret i at være til stede, kan denne udpege en stedfortræder, der afgiver den vægtede stemme.

4. Møderne er fortrolige. Styrelsesrådet kan beslutte at offentliggøre resultatet af sine drøftelser.

5. Styrelsesrådet mødes mindst 10 gange om året.

ARTIKEL 11

Direktionen

1. I overensstemmelse med forfatningens artikel III-382, stk. 2, første afsnit, består direktionen af formanden, næstformanden og fire andre medlemmer.

Medlemmerne skal udføre deres hverv på fuld tid. Intet medlem må, medmindre Styrelsesrådet undtagelsesvis giver tilladelse hertil, påtage sig nogen anden beskæftigelse, uanset om den aflønnes eller ej.

2. I overensstemmelse med forfatningens artikel III-382, stk. 2, udnævnes formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer af direktionen af Det Europæiske Råd med kvalificeret flertal på grundlag af en indstilling fra Rådet og efter høring af Europa-Parlamentet og Styrelsesrådet blandt personer, hvis autoritet og professionelle erfaring inden for monetære forhold eller bankvæsen er almindeligt anerkendt.

Deres embedsperiode er på 8 år, og mandatet kan ikke fornyes.

Kun statsborgere i medlemsstaterne kan være medlemmer af direktionen.

3. Ansættelsesvilkårene for direktionens medlemmer, især deres aflønning, pensioner og andre sociale ydelser, aftales i kontrakter med Den Europæiske Centralbank og fastsættes af Styrelsesrådet efter forslag fra en komité, der består af tre medlemmer udnævnt af Styrelsesrådet og tre medlemmer udnævnt af Rådet. Direktionens medlemmer har ikke stemmeret i spørgsmål, som er omfattet af dette stykke.

4. Hvis et direktionsmedlem ikke længere opfylder de betingelser, som er nødvendige for udførelsen af medlemmets pligter, eller hvis vedkommende har begået en alvorlig forseelse, kan Domstolen afskedige medlemmet efter indstilling fra Styrelsesrådet eller direktionen.
5. Alle personligt tilstedeværende direktionsmedlemmer har ret til at stemme og har til det formål én stemme. Hvis ikke andet er fastsat, træffer direktionen afgørelse med simpelt flertal af de afgivne stemmer. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende. De nærmere bestemmelser for afstemning fastlægges i den i artikel 12, stk. 3, omhandlede forretningsorden.
6. Direktionen er ansvarlig for Den Europæiske Centralbanks løbende forretninger.
7. Hvis en stilling som medlem af direktionen bliver ledig, skal der udnævnes et nyt medlem efter bestemmelserne i stk. 2.

ARTIKEL 12

De besluttende organers ansvarsområder

1. Styrelsesrådet fastsætter de retningslinjer og træffer de beslutninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt Det Europæiske System af Centralbanker i henhold til forfatningen og denne statut. Styrelsesrådet udformer Unionens monetære politik, herunder - når det er hensigtsmæssigt - beslutninger om mellemliggende pengepolitiske målsætninger, om officielle rentesatser og om forsyningen med reserver i Det Europæiske System af Centralbanker, og fastsætter de nødvendige retningslinjer for beslutningernes gennemførelse.

Direktionen skal gennemføre den monetære politik i overensstemmelse med de retningslinjer og beslutninger, der er vedtaget af Styrelsesrådet. I den forbindelse skal direktionen give de nationale centralbanker de nødvendige instrukser. Endvidere kan direktionen få delegeret visse beføjelser ved beslutning truffet af Styrelsesrådet.

I det omfang det skønnes muligt og hensigtsmæssigt, og med forbehold af bestemmelserne i denne artikel, anvender Den Europæiske Centralbank de nationale centralbanker til at udføre transaktioner, der henhører under Det Europæiske System af Centralbankers opgaver.

2. Direktionen er ansvarlig for forberedelsen af møderne i Styrelsesrådet.
3. Styrelsesrådet vedtager en forretningsorden, som fastlægger den interne organisation af Den Europæiske Centralbank og dens besluttende organer.
4. De rådgivende funktioner, som er anført i artikel 4, skal udføres af Styrelsesrådet.
5. Styrelsesrådet skal træffe de beslutninger, der er anført i artikel 6.

ARTIKEL 13

Formanden

1. Formanden, eller i dennes fravær næstformanden, leder møderne i Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd og direktion.
2. Med forbehold af artikel 38 repræsenterer formanden eller en af denne udpeget person Den Europæiske Centralbank i forhold til omverdenen.

ARTIKEL 14

De nationale centralbanker

1. I overensstemmelse med forfatningens artikel III-189 sikrer hver medlemsstat, at dens nationale lovgivning, herunder statutterne for dens nationale centralbank, er forenelige med forfatningen og denne statut.
2. Statutterne for de nationale centralbanker skal især tilsikre, at embedsperioden for en chef for en national centralbank er mindst 5 år.

En centralbankchef kan kun afskediges, hvis vedkommende ikke længere opfylder de betingelser, som er nødvendige for udførelsen af dennes pligter, eller hvis vedkommende har begået en alvorlig forseelse. En beslutning om afskedigelse kan af den pågældende centralbankchef eller af Styrelsesrådet indbringes for Domstolen under påberåbelse af, at forfatningen eller en gennemførelsesretsakt hertil er overtrådt. Sagen skal anlægges inden to måneder fra offentliggørelsen af nævnte beslutning, eller dens meddelelse til klageren, eller i mangel heraf fra den dato, på hvilken klageren blev bekendt med beslutningen.

3. De nationale centralbanker udgør en integrerende del af Det Europæiske System af Centralbanker og skal udføre deres funktioner i overensstemmelse med Den Europæiske Centralbanks retningslinjer og instrukser. Styrelsesrådet træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at retningslinjer og instrukser fra Den Europæiske Centralbank efterleves, og det kan forlange, at alle nødvendige oplysninger stilles til rådighed for det.

4. De nationale centralbanker kan udføre funktioner, som ikke er nævnt i nærværende statut, medmindre Styrelsesrådet med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer beslutter, at disse funktioner strider mod Det Europæiske System af Centralbankers mål og opgaver. Sådanne funktioner udføres på de nationale centralbankers eget ansvar og for deres egen regning og risiko og betragtes ikke som en del af Det Europæiske System af Centralbankers funktioner.

ARTIKEL 15

Pligt til at aflægge beretninger

1. Den Europæiske Centralbank skal mindst hvert kvartal udarbejde og offentliggøre beretninger om Det Europæiske System af Centralbankers aktiviteter.
2. En konsolideret oversigt over Det Europæiske System af Centralbankers finansielle stilling skal offentliggøres hver uge.
3. I overensstemmelse med forfatningens artikel III-383, stk. 3, skal Den Europæiske Centralbank fremsende en årsberetning om Det Europæiske System af Centralbankers aktiviteter og om den monetære politik i det foregående og det indeværende år til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet og Kommissionen.
4. De i denne artikel nævnte beretninger og oversigter stilles vederlagsfrit til rådighed for interesserede.

ARTIKEL 16

Pengesedler

I overensstemmelse med forfatningens artikel III-186, stk. 1, har Styrelsesrådet eneret til at bemyndige udstedelse af eurosedler i Unionen. Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker kan udstede sådanne pengesedler. De pengesedler, der udstedes af Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker, er de eneste, der har status som lovlige betalingsmidler i Unionen.

Den Europæiske Centralbank skal så vidt muligt overholde eksisterende praksis for udstedelse og udformning af pengesedler.

KAPITEL IV

MONETÆRE FUNKTIONER OG TRANSAKTIONER VARETAGET AF DET EUROPÆISKE SYSTEM AF CENTRALBANKER

ARTIKEL 17

Konti i Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker

Til gennemførelse af deres transaktioner kan Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker åbne konti for kreditinstitutter, offentlige myndigheder og andre markedsdeltagere og kan modtage aktiver, herunder indskrevne værdipapirer, som sikkerhed.

ARTIKEL 18

Markedsoperationer og långivning

1. For at opfylde Det Europæiske System af Centralbankers mål og udføre dets opgaver kan Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker:
 - a) deltage i de finansielle markeder dels ved køb og salg af fordringer og pengemarkedsinstrumenter (til omgående levering eller på termin), dels ved genkøbsforretninger og dels ved udlån eller lån af sådanne fordringer og instrumenter, i euro eller andre valutaer, samt ædelmetaller
 - b) udføre lånetransaktioner med kreditinstitutter og andre markedsdeltagere, hvor lån ydes imod passende sikkerhed.
2. Den Europæiske Centralbank fastlægger generelle principper for markedsoperationer og långivning, der udføres af den selv eller af de nationale centralbanker, herunder for offentliggørelse af de betingelser, hvorunder de er rede til at indgå i sådanne transaktioner.

ARTIKEL 19

Mindstereserver

1. Den Europæiske Centralbank kan kræve, at kreditinstitutter, der er etableret i medlemsstaterne, holder mindstereserver på konti hos Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker for at opfylde målene for den monetære politik, jf. dog artikel 2. Reglerne om beregning og fastsættelse af de krævede mindstereserver kan udfærdiges af Styrelsesrådet. I tilfælde af manglende overholdelse af reservekravene er Den Europæiske Centralbank berettiget til at pålægge strafrente og andre sanktioner med tilsvarende virkning.
2. Med henblik på anvendelsen af denne artikel skal Rådet efter fremgangsmåden i artikel 41 fastsætte grundlaget for mindstereserverne og de maksimale tilladte forhold mellem disse reserver og grundlaget herfor samt passende sanktioner i tilfælde af manglende efterlevelse.

ARTIKEL 20

Andre instrumenter til monetær kontrol

Styrelsesrådet kan med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer beslutte at anvende andre metoder til monetær kontrol, som det finder hensigtsmæssige under hensyn til artikel 2.

Rådet skal efter fremgangsmåden i artikel 41 fastlægge sådanne metoders omfang, hvis de indebærer forpligtelser for tredjemand.

ARTIKEL 21

Transaktioner med offentlige myndigheder

1. I overensstemmelse med forfatningens artikel III-181 er det Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker forbudt at give Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i medlemsstaterne mulighed for at foretage overtræk eller at yde dem andre former for kreditfaciliteter. Det samme gælder Den Europæiske Centralbanks og de nationale centralbankers køb af gældsinstrumenter direkte fra disse.
2. Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker kan optræde som fiskal agent for de i stk. 1 omhandlede institutioner, organer mv.
3. Denne artikel omfatter ikke offentligt ejede kreditinstitutter, der i forbindelse med forsyning med reserver fra centralbanker skal have samme behandling fra de nationale centralbankers og Den Europæiske Centralbanks side som private kreditinstitutter.

ARTIKEL 22

Clearing- og betalingssystemer

Med henblik på at sikre effektive og pålidelige clearing- og betalingssystemer inden for Unionen og over for tredjelande kan Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker tilbyde faciliteter, og Den Europæiske Centralbank kan udstede forordninger.

ARTIKEL 23

Eksterne transaktioner

Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker kan:

- a) etablere relationer med centralbanker og finansielle institutioner i andre lande og, hvis det er hensigtsmæssigt, med internationale organisationer
- b) erhverve og sælge enhver form for valutaaktiver og ædelmetaller til omgående levering eller på termin; begrebet "valutaaktiv" omfatter værdipapirer og alle andre aktiver i hvilken som helst form, der lyder på regningsenheder eller ethvert lands valuta
- c) besidde og forvalte de i denne artikel nævnte aktiver
- d) udføre alle slags bankforretninger med tredjelande og internationale organisationer, herunder låntagning og långivning.

ARTIKEL 24

Andre transaktioner

Ud over de transaktioner, der følger af systemets opgaver, kan Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker foretage transaktioner vedrørende deres administration eller deres personale.

KAPITEL V

TILSYNSVIRKSOMHED

ARTIKEL 25

Tilsynsvirksomhed

1. Den Europæiske Centralbank kan rådgive Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder og konsulteres af disse angående anvendelsesområdet for og gennemførelsen af juridisk bindende EU-retsakter vedrørende tilsynet med kreditinstitutter og stabiliteten af det finansielle system.
2. I overensstemmelse med europæiske love vedtaget i henhold til forfatningens artikel III-185, stk. 6, kan Den Europæiske Centralbank udføre specifikke opgaver vedrørende politikker med hensyn til tilsynet med kreditinstitutter og andre finansielle institutioner bortset fra forsikringselskaber.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER FOR DET EUROPÆISKE SYSTEM
AF CENTRALBANKER

ARTIKEL 26

Regnskab

1. Regnskabsåret for Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker begynder den første dag i januar og udløber den sidste dag i december.
2. Den Europæiske Centralbanks årsregnskab skal udfærdiges af direktionen efter principper fastlagt af Styrelsesrådet. Regnskabet skal godkendes af Styrelsesrådet og derefter offentliggøres.
3. Direktionen skal til analytiske og operationelle formål udfærdige en konsolideret balance for Det Europæiske System af Centralbanker, der skal omfatte de af de nationale centralbankers aktiver og passiver, som hører ind under Det Europæiske System af Centralbanker.
4. Med henblik på anvendelsen af denne artikel fastsætter Styrelsesrådet de nødvendige regler for en standardisering af bogføringen og af beretningerne om de transaktioner, der er foretaget af de nationale centralbanker.

ARTIKEL 27

Revision

1. Den Europæiske Centralbanks og de nationale centralbankers regnskaber revideres af uafhængige eksterne revisorer, der indstilles af Styrelsesrådet og godkendes af Rådet. Revisorerne skal have fri adgang til alle Den Europæiske Centralbanks og de nationale centralbankers bøger og konti og skal have adgang til al information om disses transaktioner.
2. Forfatningens artikel III-384 gælder kun for efterprøvning af, hvor effektiv Den Europæiske Centralbanks forvaltning er i operationel henseende.

ARTIKEL 28

Den Europæiske Centralbanks kapital

1. Den Europæiske Centralbanks kapital skal udgøre 5 mia. euro. Kapitalen kan udvides ved en europæisk afgørelse vedtaget af Styrelsesrådet med det i artikel 10, stk. 3, omhandlede kvalificerede flertal inden for de grænser og på de vilkår, der fastsættes af Rådet efter proceduren i artikel 41.
2. De nationale centralbanker er de eneste indskydere og ejere af Den Europæiske Centralbanks kapital. Kapitalindskuddet bestemmes efter den fordelingsnøgle, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 29.

3. Styrelsesrådet fastsætter med det i artikel 10, stk. 3, omhandlede kvalificerede flertal, i hvilket omfang og i hvilken form kapitalen skal indbetales.
4. Med forbehold af stk. 5 kan de nationale centralbankers kapitalandele i Den Europæiske Centralbank ikke overdrages, pantsættes eller gøres til genstand for udlæg.
5. Såfremt fordelingsnøglen i artikel 29 ændres, omfordeler de nationale centralbanker deres kapitalandele imellem sig i nødvendigt omfang for at sikre, at fordelingen af kapitalandelene svarer til den ændrede fordelingsnøgle. Styrelsesrådet fastlægger de nærmere vilkår for sådanne omfordelinger.

ARTIKEL 29

Fordelingsnøgle for kapitalindskud

1. Fordelingsnøglen for kapitalindskuddet i Den Europæiske Centralbank, der for første gang blev fastsat i 1998 i forbindelse med oprettelsen af Det Europæiske System af Centralbanker, fastsættes ved at tildele hver national centralbank en vægt i denne fordelingsnøgle, der er lig med summen af:
 - 50% af den pågældende medlemsstats befolknings andel af Unionens befolkning det næstsidste år forud for oprettelsen af Det Europæiske System af Centralbanker
 - 50% af den pågældende medlemsstats bruttonationalprodukts andel af Unionens bruttonationalprodukt i markedspriser, som opgjort de seneste fem år forud for det næstsidste år før oprettelsen af Det Europæiske System af Centralbanker.

Procentdelene rundes ned eller op til det nærmeste multiplum af 0,0001 procentpoint.

2. De statistiske data med henblik på anvendelsen af denne artikel tilvejebringes af Kommissionen i overensstemmelse med regler vedtaget af Rådet efter proceduren i artikel 41.
3. De vægte, der tildeles de nationale centralbanker, justeres hvert femte år efter oprettelsen af Det Europæiske System af Centralbanker i analogi med stk. 1. Den ændrede fordelingsnøgle får virkning den første dag i det følgende år.
4. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

ARTIKEL 30

Overførsel af valutareserveaktiver til Den Europæiske Centralbank

1. Med forbehold af artikel 28 forsynes Den Europæiske Centralbank af de nationale centralbanker med valutareserveaktiver, bortset fra medlemsstaternes valutaer, euro, reservestillinger over for Den Internationale Valutafond og særlige trækingsrettigheder, svarende til et beløb på op til 50 mia. euro. Styrelsesrådet beslutter, hvor stor en del der skal indbetales til Den Europæiske Centralbank. Den Europæiske Centralbank skal have fuld ret til at besidde og forvalte de valuta-reserver, der overføres til den, og anvende dem til de formål, der er fastsat i denne statut.
2. Den enkelte nationale centralbanks bidrag fastsættes i forhold til dens andel i Den Europæiske Centralbanks indskudte kapital.
3. Den Europæiske Centralbank krediterer hver national centralbank med en fordring, der svarer til bidragets størrelse. Styrelsesrådet fastsætter pålydende og forrentning af disse fordringer.

4. Den Europæiske Centralbank kan indkalde valutareserveaktiver ud over den i stk. 1 fastlagte grænse i overensstemmelse med stk. 2 inden for de grænser og på de vilkår, der fastsættes af Rådet efter proceduren i artikel 41.
5. Den Europæiske Centralbank kan besidde og forvalte reservestillinger og særlige trækingsrettigheder over for Den Internationale Valutafond samt sørge for sammenlægning af sådanne aktiver.
6. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

ARTIKEL 31

De nationale centralbankers valutareserveaktiver

1. De nationale centralbanker har ret til at udføre transaktioner til opfyldelse af deres forpligtelser over for internationale organisationer i overensstemmelse med artikel 23.
2. Alle andre transaktioner i valutareserveaktiver, som forbliver i de nationale centralbanker efter de overførsler, der er nævnt i artikel 30, samt medlemsstaternes transaktioner med deres arbejdsbeholdninger i udenlandsk valuta skal over en bestemt grænse, der skal fastsættes i medfør af stk. 3, godkendes af Den Europæiske Centralbank for at sikre overensstemmelse med Unionens valutakurspolitik og pengepolitik.

3. Styrelsesrådet skal udstede retningslinjer med henblik på at lette gennemførelsen af disse transaktioner.

ARTIKEL 32

Fordeling af de nationale centralbankers monetære indtægter

1. De nationale centralbankers indtægter i forbindelse med deres udførelse af Det Europæiske System af Centralbankers pengepolitiske opgaver, i det følgende benævnt "de monetære indtægter", fordeles ved udgangen af hvert regnskabsår i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.
2. Størrelsen af den enkelte nationale centralbanks monetære indtægter er identisk med den årlige indtægt, som den har af de aktiver, den besidder som modværdi for seddelomløbet samt for forpligtelserne i forbindelse med kreditinstitutternes indlån. Disse aktiver øremærkes af de nationale centralbanker i overensstemmelse med de retningslinjer, som Styrelsesrådet fastsætter.
3. Hvis Styrelsesrådet efter indledningen af tredje fase finder, at de nationale centralbankers balancestruktur ikke giver mulighed for at anvende stk. 2, kan det med kvalificeret flertal beslutte, at de monetære indtægter uanset stk. 2 skal beregnes efter en anden metode i en periode, der højst må være på fem år.
4. Den enkelte nationale centralbanks monetære indtægter reduceres med et beløb svarende til den pågældende centralbanks rentebetalinger på forpligtelser i forbindelse med kreditinstitutters indlån i overensstemmelse med artikel 19.

Styrelsesrådet kan beslutte at yde de nationale centralbanker en kompensation for deres udgifter i forbindelse med seddeludstedelse eller under exceptionelle omstændigheder for særlige tab i forbindelse med transaktioner som led i den monetære politik, der er udført for Det Europæiske System af Centralbanker. Kompensationen skal have en form, som Styrelsesrådet finder passende. Sådanne beløb kan udlignes med de nationale centralbankers monetære indtægter.

5. Summen af de nationale centralbankers monetære indtægter fordeles mellem disse banker indbyrdes i forhold til deres indbetalte andele i Den Europæiske Centralbanks kapital med forbehold af beslutninger, der måtte blive truffet af Styrelsesrådet i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2.

6. Udligningen og betalingen af saldi hidrørende fra fordelingen af de monetære indtægter foretages af Den Europæiske Centralbank i overensstemmelse med de retningslinjer, der fastsættes af Styrelsesrådet.

7. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

ARTIKEL 33

Fordeling af Den Europæiske Centralbanks nettooverskud og -tab

1. Den Europæiske Centralbanks nettooverskud overføres på følgende måde:
 - a) et beløb, hvis størrelse fastsættes af Styrelsesrådet, og som ikke må overstige 20% af nettooverskuddet, overføres til den almindelige reservefond inden for en grænse på 100% af kapitalen

- b) det resterende nettooverskud fordeles til indehaverne af kapitalandele i Den Europæiske Centralbank i forhold til deres andel i den indskudte kapital.
2. Hvis Den Europæiske Centralbank lider et tab, kan dette udlignes af Den Europæiske Centralbanks almindelige reservefond og om nødvendigt efter en beslutning truffet af Styrelsesrådet af de monetære indtægter i det pågældende regnskabsår i forhold til og op til de beløb, der fordeles mellem de nationale centralbanker i overensstemmelse med artikel 32, stk. 5.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

ARTIKEL 34

Retsakter

1. I overensstemmelse med forfatningens artikel III-190 vedtager Den Europæiske Centralbank
- a) europæiske forordninger, i det omfang det er nødvendigt for at gennemføre de opgaver, der er fastlagt i artikel 3, stk. 1, litra a), artikel 19, stk. 1, artikel 22 eller artikel 25, stk. 2, i denne statut, samt i tilfælde, der fastsættes i de europæiske forordninger og afgørelser, der er nævnt i artikel 41

- b) de europæiske afgørelser, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt Det Europæiske System af Centralbanker efter forfatningen og denne statut
 - c) henstillinger og udtalelser.
2. Den Europæiske Centralbank kan beslutte at offentliggøre sine europæiske afgørelser, henstillinger og udtalelser.
3. Inden for de grænser og på de vilkår, der vedtages af Rådet efter proceduren i artikel 41, skal Den Europæiske Centralbank være berettiget til at pålægge foretagender bøder og tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til dens europæiske forordninger og afgørelser.

ARTIKEL 35

Domstolskontrol mv.

1. Den Europæiske Centralbanks handlinger eller undladelser bedømmes eller fortolkes af Den Europæiske Unions Domstol i de tilfælde og på de vilkår, der er fastlagt i forfatningen. Den Europæiske Centralbank kan anlægge sag i de tilfælde og på de vilkår, der er fastlagt i forfatningen.
2. Tvister mellem Den Europæiske Centralbank på den ene side og dens kreditorer, debitorer eller nogen anden person på den anden side afgøres af de kompetente nationale domstole, medmindre Den Europæiske Unions Domstol er tillagt kompetence.

3. Den Europæiske Centralbank er ansvarlig efter forfatningens artikel III-431. De nationale centralbanker er ansvarlige efter deres respektive nationale lovgivning.
4. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsklausul, som indeholdes i en af Den Europæiske Centralbank eller en på Den Europæiske Centralbanks vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.
5. Den Europæiske Centralbanks afgørelse om at indbringe en sag for Den Europæiske Unions Domstol skal træffes af Styrelsesrådet.
6. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i tvister vedrørende de nationale centralbankers opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til forfatningen og denne statut. Hvis Den Europæiske Centralbank finder, at en national centralbank har undladt at opfylde en af sine forpligtelser i henhold til forfatningen og denne statut, skal den fremsætte en begrundet udtalelse efter at have givet den nationale centralbank lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger. Retter den pågældende nationale centralbank sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af Den Europæiske Centralbank, kan denne indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol.

ARTIKEL 36

Personale

1. Styrelsesrådet fastsætter på forslag af direktionen ansættelsesvilkårene for Den Europæiske Centralbanks ansatte.

2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i enhver tvist mellem Den Europæiske Centralbank og dens ansatte inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i ansættelsesvilkårene.

ARTIKEL 37

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af de besluttende organer og Den Europæiske Centralbanks og de nationale centralbankers ansatte er - selv efter at deres hverv er ophørt - forpligtet til ikke at give oplysning om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder.

2. Personer med adgang til oplysninger, der er omfattet af en juridisk bindende EU-retsakt, der pålægger tavshedspligt, er underlagt denne forpligtelse.

ARTIKEL 38

Underskriftsberettigede

Den Europæiske Centralbank tegnes over for tredjemand af formanden eller to direktionsmedlemmer eller to af Den Europæiske Centralbanks ansatte, som af formanden er behørigt bemyndiget til at underskrive på Den Europæiske Centralbanks vegne.

ARTIKEL 39

Privilegier og immuniteter

Den Europæiske Centralbank nyder på medlemsstaternes område de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver, på de vilkår, der er fastsat i protokollen om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter.

KAPITEL VIII

PROCEDURER FOR ÆNDRING AF STATUTTEN
OG SUPPLERENDE FORSKRIFTER

ARTIKEL 40

Forenklede ændringsprocedurer

1. I overensstemmelse med forfatningens artikel III-187, stk. 5, kan artikel 5, stk. 1, 2 og 3, artikel 17 og 18, artikel 19, stk. 1, artikel 22, 23, 24 og 26, artikel 32, stk. 2, 3, 4 og 6, artikel 33, stk. 1, litra a), og artikel 36 i denne statut ændres ved en europæisk lov
 - a) enten på forslag af Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank
 - b) eller på grundlag af en henstilling fra Den Europæiske Centralbank og efter høring af Kommissionen.

2. Artikel 10, stk. 2 kan ændres ved en europæisk afgørelse truffet af Det Europæiske Råd med enstemmighed enten på grundlag af en henstilling fra Den Europæiske Centralbank og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen eller på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank. Disse ændringer træder først i kraft, når medlemsstaterne har godkendt dem i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser.

3. En henstilling fra Den Europæiske Centralbank i medfør af denne artikel kræver enstemmig beslutning truffet af Styrelsesrådet.

ARTIKEL 41

Supplerende forskrifter

I overensstemmelse med forfatningens artikel III-187, stk. 6, skal Rådet vedtage europæiske forordninger og afgørelser om de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 4, artikel 5, stk. 4, artikel 19, stk. 2, artikel 20, artikel 28, stk. 1, artikel 29, stk. 2, artikel 30, stk. 4, og artikel 34, stk. 3, i denne statut. Det træffer afgørelse efter høring af Europa-Parlamentet

- a) enten på forslag af Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank
- b) eller på grundlag af en henstilling fra Den Europæiske Centralbank og efter høring af Kommissionen.

KAPITEL IX

OVERGANGSBESTEMMELSER OG ANDRE
BESTEMMELSER FOR DET EUROPÆISKE SYSTEM AF CENTRALBANKER

ARTIKEL 42

Almindelige bestemmelser

1. En dispensation som omhandlet i forfatningens artikel III-197, stk. 1, indebærer, at følgende artikler i denne statut ikke påfører den berørte medlemsstat nogen rettigheder eller forpligtelser: artikel 3 og 6, artikel 9, stk. 2, artikel 12, stk. 1, artikel 14, stk. 3, artikel 16, 18, 19, 20, 22 og 23, artikel 26, stk. 2, artikel 27, 30, 31, 32, 33, 34 og 50.
2. Centralbankerne i medlemsstater med dispensation som omhandlet i forfatningens artikel III-197, stk. 1, bevarer deres beføjelser på den monetære politiks område i henhold til national lovgivning.
3. I overensstemmelse med forfatningens artikel III-197, stk. 2, andet afsnit, forstås i denne statuts artikel 3, artikel 11, stk. 2, og artikel 19 ved "medlemsstater" medlemsstater, der har euroen som valuta.
4. I artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 2 og 3, artikel 12, stk. 1, artikel 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, artikel 33, stk. 2, og artikel 50 forstås ved "nationale centralbanker" centralbanker i medlemsstater, der har euroen som valuta.

5. I artikel 10, stk. 3, og artikel 33, stk. 1, forstås ved "indehavere af kapitalandele" de nationale centralbanker i medlemsstater, der har euroen som valuta.

6. I artikel 10, stk. 3, og artikel 30, stk. 2, forstås ved "Den Europæiske Centralbanks indskudte kapital" Den Europæiske Centralbanks kapital indskudt af de nationale centralbanker i medlemsstater, der har euroen som valuta.

ARTIKEL 43

Overgangsopgaver for Den Europæiske Centralbank

Den Europæiske Centralbank overtager de af Det Europæiske Monetære Instituts tidligere opgaver, jf. forfatningens artikel III-199, stk. 2, der som følge af dispensationer for en eller flere medlemsstater fortsat skal udføres efter euroens indførelse.

Den Europæiske Centralbank yder rådgivning i forbindelse med forberedelsen af ophævelsen af de dispensationer, der er nævnt i forfatningens artikel III-198.

ARTIKEL 44

Den Europæiske Centralbanks Generelle Råd

1. Med forbehold af forfatningens artikel III-187, stk. 3, nedsættes Det Generelle Råd som Den Europæiske Centralbanks tredje besluttende organ.

2. Det Generelle Råd består af formanden og næstformanden for Den Europæiske Centralbank samt af cheferne for de nationale centralbanker. De øvrige medlemmer af direktionen kan deltage i møderne i Det Generelle Råd uden stemmeret.
3. Det Generelle Råds ansvarsområder er anført i deres helhed i artikel 46.

ARTIKEL 45

Det Generelle Råds funktionsmåde

1. Formanden, eller i dennes fravær næstformanden for Den Europæiske Centralbank, leder møderne i Den Europæiske Centralbanks Generelle Råd.
2. Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan deltage i møderne i Det Generelle Råd uden stemmeret.
3. Formanden forbereder møderne i Det Generelle Råd.
4. Uanset artikel 12, stk. 3, fastsætter Det Generelle Råd selv sin forretningsorden.
5. Sekretariat for Det Generelle Råd stilles til rådighed af Den Europæiske Centralbank.

ARTIKEL 46

Det Generelle Råds ansvarsområder

1. Det Generelle Råd skal:
 - a) udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 43
 - b) bidrage til de rådgivende funktioner, der er omhandlet i artikel 4 og artikel 25, stk. 1.
2. Det Generelle Råd skal bidrage til:
 - a) indsamling af statistisk information som omhandlet i artikel 5
 - b) Den Europæiske Centralbanks beretninger som omhandlet i artikel 15
 - c) udarbejdelse af de regler, der er nødvendige for anvendelsen af artikel 26, som omhandlet i artikel 26, stk. 4
 - d) vedtagelse af alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af artikel 29, som omhandlet i artikel 29, stk. 4
 - e) fastsættelse af ansættelsesvilkårene for Den Europæiske Centralbanks ansatte, som omhandlet i artikel 36.
3. Det Generelle Råd skal bidrage til de nødvendige forberedelser med henblik på den uigenkaldelige fastlåsning af vekselkurserne for valutaerne i medlemsstater med dispensation over for euroen, som omhandlet i forfatningens artikel III-198, stk. 3.

4. Det Generelle Råd underrettes af formanden for Den Europæiske Centralbank om Styrelsesrådets afgørelser.

ARTIKEL 47

Overgangsbestemmelser vedrørende Den Europæiske Centralbanks kapital

I medfør af artikel 29 skal hver enkelt af de nationale centralbanker tildeles en vægt i fordelingsnøglen for kapitalindskuddet i Den Europæiske Centralbank. Uanset artikel 28, stk. 3, skal centralbankerne i medlemsstater med dispensation ikke indbetale deres kapitalandele, medmindre Det Generelle Råd med et flertal, der repræsenterer mindst to tredjedele af Den Europæiske Centralbanks indskudte kapital og mindst halvdelen af indehaverne af kapitalandele, beslutter, at der skal indbetales en minimumsprocentdel som bidrag til Den Europæiske Centralbanks driftsudgifter.

ARTIKEL 48

Senere indbetaling af kapital, reserver
og hensættelser i Den Europæiske Centralbank

1. En centralbank i en medlemsstat, hvis dispensation er blevet ophævet, skal indbetale sin kapitalandel i Den Europæiske Centralbank i samme omfang som centralbankerne i andre medlemsstater, der har euroen som valuta, og overføre valutareserveaktiver til Den Europæiske Centralbank i overensstemmelse med artikel 30, stk. 1. Det beløb, der skal overføres, fastsættes ved at gange værdien i euro, beregnet efter de gældende vekselkurser, af de valutareserveaktiver, som allerede er blevet overført til Den Europæiske Centralbank i overensstemmelse med artikel 30, stk. 1, med forholdet mellem antallet af kapitalandele indskudt af den pågældende nationale centralbank og antallet af kapitalandele, der allerede er indbetalt af de øvrige nationale centralbanker.

2. Ud over den indbetaling, der skal foretages i medfør af stk. 1, skal den pågældende nationale centralbank bidrage til Den Europæiske Centralbanks reserver, til de hensættelser, der svarer til reserver, samt til de beløb, der stadig skal afsættes til reserver og hensættelser svarende til saldoen på resultatopgørelsen pr. 31. december i året forud for ophævelsen af dispensationen. Det beløb, der skal bidrages med, fastsættes ved at gange omfanget af reserverne, som defineret ovenfor og som fastslået på den godkendte balance for Den Europæiske Centralbank, med forholdet mellem antallet af kapitalandele indskudt af den pågældende centralbank og antallet af kapitalandele, der allerede er indbetalt af de øvrige centralbanker.

3. Når en eller flere stater bliver medlemmer af Unionen og deres respektive nationale centralbanker bliver en del af Det Europæiske System af Centralbanker, sker der automatisk en udvidelse af Den Europæiske Centralbanks indskudte kapital og en forhøjelse af grænsen for, hvor store valutareserveaktiver der kan overføres til Den Europæiske Centralbank. Udvidelsen/forhøjelsen fastsættes ved at gange de respektive på det tidspunkt gældende beløb med forholdet i den udvidede fordelingsnøgle for kapitalindskud mellem de tilkommende nationale centralbankers vægt og vægten af de nationalbanker, der allerede er medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker. Den enkelte centralbanks vægt i fordelingsnøglen for kapitalindskud beregnes i analogi med artikel 29, stk. 1, og i henhold til artikel 29, stk. 2. De referenceperioder, der skal anvendes for de statistiske data, skal være de samme som dem, der er anvendt ved den seneste femårlige justering af vægten i henhold til artikel 29, stk. 3.

ARTIKEL 49

Fravigelse af artikel 32

1. Hvis Styrelsesrådet efter indledningen af tredje fase med kvalificeret flertal beslutter, at anvendelsen af artikel 32 vil medføre væsentlige ændringer i de nationale centralbankers relative indkomstpositioner, skal omfanget af den indtægt, der skal fordeles i medfør af artikel 32, nedsættes med en ensartet procentsats, der ikke må overstige 60% i det første regnskabsår efter indledningen af tredje fase, og som i hvert efterfølgende regnskabsår nedsættes med mindst 12 procentpoint.
2. Stk. 1 kan ikke finde anvendelse i mere end fem hele regnskabsår efter indledningen af tredje fase.

ARTIKEL 50

Omvæksling af pengesedler i medlemsstaternes valutaer

Efter den uigenkaldelige fastlåsning af vekselkurserne i henhold til forfatningens artikel III-198, stk. 3, træffer Styrelsesrådet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at pengesedler udstedt i medlemsstatsvalutaer med uigenkaldeligt fastlåste vekselkurser omveksles af de nationale centralbanker til deres respektive pariværdier.

ARTIKEL 51

Anvendelse af overgangsbestemmelserne

Såfremt og så længe der er medlemsstater med dispensation, finder artikel 42-47 anvendelse.

5. PROTOKOL
OM STATUTTEN FOR DEN EUROPÆISKE
INVESTERINGSBANK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

SOM ØNSKER at fastsætte statuten for Den Europæiske Investeringsbank, der er omhandlet i forfatningens artikel III-393,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ARTIKEL 1

Den i forfatningens artikel III-393 omhandlede Europæiske Investeringsbank - herefter benævnt "Banken" - etableres og udøver sine funktioner og sin virksomhed i overensstemmelse med forfatningen og denne statut.

ARTIKEL 2

Bankens opgave er fastsat i forfatningens artikel III-394.

ARTIKEL 3

I overensstemmelse med forfatningens artikel III-393 er Bankens medlemmer medlemsstaterne.

ARTIKEL 4

1. Banken tildeles en kapital på 163 653 737 000 euro, tegnet af medlemsstaterne med følgende beløb:

Tyskland	26 649 532 500
Frankrig	26 649 532 500
Italien	26 649 532 500
Det Forenede Kongerige	26 649 532 500
Spanien	15 989 719 500
Belgien	7 387 065 000
Nederlandene	7 387 065 000
Sverige	4 900 585 500
Danmark	3 740 283 000
Østrig	3 666 973 500
Polen	3 411 263 500
Finland	2 106 816 000
Grækenland	2 003 725 500
Portugal	1 291 287 000
Den Tjekkiske Republik	1 258 785 500
Ungarn	1 190 868 500
Irland	935 070 000
Slovakiet	428 490 500
Slovenien	397 815 000
Litauen	249 617 500
Luxembourg	187 015 500
Cypern	183 382 000
Letland	152 335 000
Estland	117 640 000
Malta	69 804 000

Medlemsstaterne er kun ansvarlige for et beløb, der svarer til deres andel af den tegnede, ikke-indbetalte kapital.

2. Et nyt medlems optagelse medfører en forhøjelse af den tegnede kapital svarende til det nye medlems indskud.
3. Styrelsesrådet kan med enstemmighed træffe beslutning om en forhøjelse af den tegnede kapital.
4. Andelen i den tegnede kapital kan hverken overdrages, pantsættes eller gøres til genstand for udlæg.

ARTIKEL 5

1. Medlemsstaterne indbetaler den tegnede kapital med 5% i gennemsnit af de i artikel 4, stk. 1, fastsatte beløb.
2. I tilfælde af en forhøjelse af den tegnede kapital fastsætter Styrelsesrådet med enstemmighed den procentdel, der skal indbetales, samt de nærmere bestemmelser for indbetalingen. Kontante indbetalinger kan udelukkende ske i euro.
3. Bestyrelsen kan kræve resten af den tegnede kapital indbetalt i det omfang, denne indbetaling er nødvendig for at opfylde Bankens forpligtelser.

Hver medlemsstats indbetaling foretages i forhold til dens andel i den tegnede kapital.

ARTIKEL 6

Banken administreres og ledes af et styrelsesråd, en bestyrelse og en direktion.

ARTIKEL 7

1. Styrelsesrådet består af ministre udpeget af medlemsstaterne.
2. Styrelsesrådet fastsætter de almindelige retningslinjer for Bankens kreditpolitik i overensstemmelse med Unionens mål.

Det påser, at disse retningslinjer følges.

3. Styrelsesrådet skal desuden:
 - a) træffe beslutning om forhøjelse af den tegnede kapital i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, og artikel 5, stk. 2
 - b) med henblik på artikel 9, stk. 1, fastlægge de principper, der skal gælde for finansieringstransaktioner, der udføres som led i Bankens opgaver
 - c) udøve de beføjelser, der er omhandlet i artiklerne 9 og 11 vedrørende udnævnelse og afskedigelse af bestyrelsens og direktionens medlemmer, såvel som de i artikel 11, stk. 1, andet afsnit, omhandlede beføjelser

- d) vedtage at finansiere investeringer, der helt eller delvis gennemføres uden for medlemsstaternes område, i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1
- e) godkende bestyrelsens årsberetning
- f) godkende den årlige statusopgørelse og driftsregnskabet
- g) godkende Bankens forretningsorden
- h) udøve de øvrige beføjelser, som tillægges det ved denne statut.

4. Styrelsesrådet kan inden for rammerne af forfatningen og denne statut med enstemmighed vedtage alle beslutninger med hensyn til indstilling af Bankens virksomhed og dens eventuelle likvidation.

ARTIKEL 8

1. Medmindre andet er fastsat i denne statut, træffes Styrelsesrådets beslutninger med et flertal af dets medlemmers stemmer. Dette flertal skal repræsentere mindst 50% af den tegnede kapital.

Kvalificeret flertal kræver et samlet antal af 18 stemmer og 68% af den tegnede kapital.

2. Hvis medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, hindrer dette ikke vedtagelsen af afgørelser, der træffes med enstemmighed.

ARTIKEL 9

1. Bestyrelsen træffer beslutning om ydelse af finansiering, især i form af kreditter og garantier og om optagelse af lån; den fastsætter rentesatserne for udlån samt provision og andre gebyrer. Den kan på grundlag af en afgørelse truffet med kvalificeret flertal uddelegere visse af sine beføjelser til direktionen. Den fastlægger vilkårene og de nærmere regler for denne delegation og overvåger dens gennemførelse.

Bestyrelsen fører tilsyn med, at Banken administreres på forsvarlig måde, og sørger for, at Banken ledes i overensstemmelse såvel med forfatningen og denne statut som med de af Styrelsesrådet fastsatte almindelige retningslinjer.

Ved regnskabsårets udgang forelægger den Styrelsesrådet en beretning og offentliggør den, efter at den er godkendt.

2. Bestyrelsen består af 26 medlemmer og 16 suppleanter.

Medlemmerne udnævnes af Styrelsesrådet for et tidsrum af fem år med et medlem udpeget af hver medlemsstat. Kommissionen udpeger ligeledes et medlem.

Suppleanterne udnævnes af Styrelsesrådet for et tidsrum af fem år således:

- to suppleanter udpeget af Forbundsrepublikken Tyskland
- to suppleanter udpeget af Den Franske Republik

- to suppleanter udpeget af Den Italienske Republik
- to suppleanter udpeget af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland
- en suppleant udpeget efter fælles aftale af Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik
- en suppleant udpeget efter fælles aftale af Kongeriget Belgien, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene
- en suppleant udpeget efter fælles aftale af Kongeriget Danmark, Den Hellske Republik og Irland
- en suppleant udpeget efter fælles aftale af Republikken Østrig, Republikken Finland og Kongeriget Sverige
- tre suppleanter udpeget efter fælles aftale af Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Republikken Polen, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik
- en suppleant udpeget af Kommissionen.

Bestyrelsen udpeger ved selvsupplering seks eksperter uden stemmeret: tre som medlemmer og tre som suppleanter.

Medlemmernes og suppleanternes mandat kan fornyes.

Reglerne for deltagelse i bestyrelsens møder og bestemmelserne vedrørende suppleanter og eksperter udpeget ved selvsupplering fastlægges i forretningsordenen.

Direktionens formand, eller ved hans forfald en af næstformændene, leder bestyrelsens møder uden at deltage i afstemningen.

Til medlemmer af bestyrelsen vælges personer, hvis uafhængighed og sagkundskab er uomtvistelig. De er kun ansvarlige over for Banken.

3. Kun når et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, kan Styrelsesrådet med kvalificeret flertal afskedige ham.

Såfremt årsberetningen ikke godkendes, træder bestyrelsen tilbage.

4. Bestyrelsesposter, som ved dødsfald, frivillig fratræden, afskedigelse eller samlet tilbagetræden bliver ledige, besættes i overensstemmelse med reglerne i stk. 2. De ledige poster besættes, undtagen ved generelle nybesættelser, for resten af mandatets løbetid.

5. Styrelsesrådet fastsætter bestyrelsesmedlemmernes honorar. Det fastslår, hvilke former for virksomhed der eventuelt er uforenelige med hvervet som bestyrelsesmedlem eller suppleant.

ARTIKEL 10

1. I bestyrelsen har hvert medlem én stemme. Et medlem kan i alle tilfælde delegere sin stemme efter nærmere regler, der fastsættes i Bankens forretningsorden.

2. Medmindre andet er bestemt i denne statut, træffes bestyrelsens beslutninger af mindst en tredjedel af de stemmeberettigede medlemmer, der repræsenterer mindst 50% af den tegnede kapital. Kvalificeret flertal kræver et samlet antal af 18 stemmer og 68% af den tegnede kapital. Bankens forretningsorden fastsætter antallet af medlemmer, hvis tilstedeværelse er en forudsætning for bestyrelsens beslutningsdygtighed.

ARTIKEL 11

1. Direktionen består af en formand og otte næstformænd, der på forslag af bestyrelsen udnævnes af Styrelsesrådet for et tidsrum af seks år. Deres mandat kan fornyes.

Styrelsesrådet kan med enstemmighed ændre antallet af direktionens medlemmer.

2. På forslag af bestyrelsen, der har truffet afgørelse med kvalificeret flertal, kan Styrelsesrådet med kvalificeret flertal afskedige medlemmer af direktionen.

3. Under formandens ledelse og bestyrelsens kontrol varetager direktionen Bankens løbende forretninger.

Den forbereder bestyrelsens beslutninger, især med hensyn til optagelse af lån og ydelse af finansiering, navnlig i form af kreditter og garantier. Den drager omsorg for udførelsen af disse beslutninger.

4. Efter flertalsbeslutning vedtager direktionen sine udtalelser om forslag om indgåelse af lån og ydelse af finansiering, navnlig i form af kreditter og garantier.
5. Styrelsesrådet fastsætter vederlaget til direktionens medlemmer og bestemmer, hvilke former for virksomhed der er uforenelige med deres stilling.
6. Formanden, eller hvis han er forhindret, en af næstformændene, repræsenterer Banken i indenretlige eller udenretlige anliggender.
7. Formanden er foresat for Bankens personale. Det ansættes og afskediges af ham. Ved valg af personale tages der ikke alene hensyn til personlig egnethed og faglige kvalifikationer, men desuden til en rimelig repræsentation af statsborgere fra de enkelte medlemsstater. Det fastlægges i forretningsordenen, hvilket organ der har kompetence til at vedtage bestemmelser angående personalet
8. Direktionen og Bankens personale er kun ansvarlige over for Banken og udfører deres hverv i fuld uafhængighed.

ARTIKEL 12

1. Et udvalg bestående af seks medlemmer, udpeget af Styrelsesrådet på grundlag af deres kvalifikationer, efterprøver, om Bankens aktiviteter er i overensstemmelse med bedste bankpraksis, og det er ansvarligt for at kontrollere Bankens regnskaber.

2. Det i stk. 1 nævnte udvalg undersøger hvert år, om Bankens forretninger er udført i overensstemmelse med gældende regler, og om dens bøger har været rigtig ført. Til det formål efterprøver den, at Bankens forretninger er udført under overholdelse af de formaliteter og procedurer, der er fastsat i denne statut og i forretningsordenen.
3. Det i stk. 1 nævnte udvalg bekræfter, at årsregnskaberne samt enhver oplysning om økonomiske forhold i årsregnskaberne, som bestyrelsen udarbejder, giver et troværdigt billede af Bankens økonomiske situation, såvel på aktiv- som på passivside, og af resultaterne af dens transaktioner og likviditetsstrømmen i det pågældende regnskabsår.
4. Forretningsordenen præciserer, hvilke erhvervs kvalifikationer det i stk. 1 nævnte udvalgs medlemmer skal have, og fastlægger de nærmere vilkår og regler for dets arbejde.

ARTIKEL 13

Banken står i forbindelse med hver medlemsstat gennem den af den pågældende medlemsstat udpegede myndighed. Ved udførelsen af sine finansielle transaktioner benytter den den pågældende medlemsstats nationale centralbank eller andre af medlemsstaten godkendte pengeinstitutter.

ARTIKEL 14

1. Banken samarbejder med alle internationale organisationer, der udøver virksomhed på tilsvarende områder.
2. Banken søger at oprette formålstjenlige forbindelser med henblik på at samarbejde med bank- eller pengeinstitutter i de lande, til hvilke den udstrækker sin virksomhed.

ARTIKEL 15

På begæring af en medlemsstat eller af Kommissionen eller på eget initiativ fortolker eller uddyber Styrelsesrådet de retningslinjer, det har fastlagt i medfør af artikel 7, hvilket skal ske i overensstemmelse med de bestemmelser, hvorefter retningslinjerne er udfærdiget.

ARTIKEL 16

1. Inden for rammerne af de opgaver, som er nævnt i forfatningens artikel III-394, yder Banken finansiering, navnlig i form af lån og garantier til sine medlemmer eller til private eller offentlige virksomheder til investeringer, der påtænkes udført på medlemsstaternes områder, i det omfang midler ikke kan fremskaffes på rimelige vilkår fra andre kilder.

Dog kan Banken ved en afgørelse truffet af Styrelsesrådet med kvalificeret flertal på forslag af bestyrelsen yde lån til investeringsprojekter, der helt eller delvis påtænkes gennemført uden for medlemsstaternes europæiske områder.

2. Ydelse af lån betinges så vidt muligt af, at også andre finansieringsmidler sættes ind.

3. Bevilges et lån til en virksomhed eller kollektiv enhed, som ikke er en medlemsstat, betinger Banken ydelsen af lånet enten af en garanti fra den medlemsstat, på hvis område investeringen skal gennemføres, eller af tilstrækkelige garantier eller af debtors finansielle soliditet.

Desuden fastlægger bestyrelsen med kvalificeret flertal de nærmere vilkår og regler for enhver finansiering, der udgør en specifik risiko og dermed anses for en særlig aktivitet, på grundlag af de principper, som Styrelsesrådet fastlægger i henhold til artikel 7, stk. 3, litra b), og hvis gennemførelsen af de i forfatningens artikel III-394 nævnte transaktioner kræver det.

4. Banken kan garantere for lån, som optages af offentlige eller private virksomheder eller kollektive enheder, til gennemførelse af de i forfatningens artikel III-394 nævnte transaktioner.

5. Den samlede sum af de til enhver tid løbende lån og garantier, som er ydet af Banken, må ikke overstige 250% af den tegnede kapital, reserverne, de ubundne midler og overskuddet af resultatopgørelsen. Det kumulerede beløb på de pågældende poster beregnes med fradrag af et beløb svarende til det tegnede beløb for Bankens erhvervelse af kapitalandele, hvad enten det er udbetalt eller ej.

Det beløb, der betales som led i Bankens erhvervelse af kapitalandele, må på intet tidspunkt overstige den samlede disponible del af dens kapital, reserver, ubundne midler og overskuddet af resultatopgørelsen.

Der afsættes undtagelsesvis en reserve med en specifik bevillingsramme til Bankens særlige aktiviteter, som Styrelsesrådet og bestyrelsen har vedtaget i henhold til stk. 3.

Dette stykke gælder endvidere for Bankens konsoliderede regnskaber.

6. Banken sikrer sig mod kursrisiko ved at forsyne låne- og garantikontrakter med sådanne klausuler, som den finder egnede.

ARTIKEL 17

1. Rentesatserne for Bankens udlån samt provisionerne og andre gebyrer tilpasses de på kapitalmarkedet herskende vilkår og beregnes således, at indtægterne herved gør det muligt for Banken at opfylde sine forpligtelser, at dække sine udgifter og risici og at oprette en reservefond i overensstemmelse med artikel 22.
2. Banken bevilger ikke nedslag i rentesatserne. Hvis indrømmelse af en lavere rente - under hensyn til den særlige karakter af den investering, der skal finansieres - synes rimelig, kan den pågældende medlemsstat eller tredjepart yde rentegodtgørelse i det omfang, det er foreneligt med de i forfatningens artikel III-167 fastsatte regler.

ARTIKEL 18

Banken iagttager ved sine finansieringstransaktioner nedenstående principper.

1. Den påser, at dens midler anvendes i Unionens interesse på den mest rationelle måde.

Den kan kun yde lån eller stille garantier for optagelse af lån:

- a) når betaling af renter og afdrag er sikret i driftsoverskuddet, såfremt investeringerne iværksættes af foretagender i produktionssektoren, eller, hvor der er tale om andre investeringer, ved en forpligtelse tiltrådt af den stat, i hvilken investeringen iværksættes, eller på anden måde

b) og når investeringens gennemførelse bidrager til at forøge den økonomiske produktivitet i almindelighed og fremmer det indre markeds oprettelse og funktion.

2. Den erhverver hverken interesser i virksomheder eller påtager sig ansvar for deres ledelse, medmindre beskyttelsen af dens rettigheder kræver det for at sikre, at dens fordringer indgår.

På grundlag af de principper, som Styrelsesrådet fastlægger i henhold til artikel 7, stk. 3, litra b), fastlægger bestyrelsen dog, hvis gennemførelsen af de i forfatningens artikel III-394 nævnte transaktioner kræver det, med kvalificeret flertal de nærmere vilkår og regler for enhver erhvervelse af kapitalandele i et handelsforetagendes kapital, som hovedregel som supplement til et lån eller en garanti for så vidt det er nødvendigt for at finansiere en investering eller et program.

3. Den kan overdrage sine fordringer på kapitalmarkedet og med henblik herpå kræve af låntagerne, at de udsteder obligationer eller andre værdipapirer.

4. Hverken Banken eller medlemsstaterne stiller betingelser om, at de udlånte beløb skal gives ud i en bestemt medlemsstat.

5. Den kan gøre ydelsen af lån betinget af, at international licitation finder sted.

6. Den må hverken helt eller delvis finansiere nogen investering, som den medlemsstat, på hvis område investeringen skal gennemføres, modsætter sig.

7. Som supplement til sine låneaktiviteter kan Banken yde teknisk bistand i henhold til vilkår og regler fastlagt af Styrelsesrådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, og under overholdelse af denne statut.

ARTIKEL 19

1. Enhver virksomhed, offentlig eller privatøkonomisk enhed kan direkte forelægge Banken en ansøgning om finansiering. Ansøgning kan endvidere forelægges Banken gennem Kommissionen eller gennem den medlemsstat, på hvis område investeringen skal gennemføres.
2. Såfremt ansøgninger indsendes gennem Kommissionen, skal de forelægges til udtalelse for den medlemsstat, på hvis område investeringen skal gennemføres. Såfremt de indsendes gennem en stat, forelægges de Kommissionen til udtalelse. Hidrører de direkte fra en virksomhed, forelægges de den pågældende medlemsstat og Kommissionen.

De pågældende medlemsstater og Kommissionen afgiver deres udtalelser inden to måneders forløb. Foreligger der ikke svar inden udløbet af denne frist, kan Banken gå ud fra, at den pågældende investering ikke giver anledning til indvendinger.
3. Bestyrelsen træffer afgørelse om de finansieringstransaktioner, som direktionen forelægger den.
4. Direktionen undersøger, om de finansieringstransaktioner, som forelægges den, er i overensstemmelse med denne statut, særlig artikel 16 og 18. Hvis direktionen udtaler sig til fordel for finansieringen, forelægger den det tilsvarende forslag for bestyrelsen. Den kan gøre sin tilslutning afhængig af sådanne forudsætninger, som den anser for væsentlige. Udtaler direktionen sig imod finansieringen, tilstiller den bestyrelsen sagens akter sammen med sin udtalelse.
5. Er direktionens udtalelse negativ, kan bestyrelsen kun bevilge finansieringen efter enstemmig vedtagelse.

6. Er Kommissionens udtalelse negativ, kan bestyrelsen kun bevilge finansieringen efter enstemmig vedtagelse. Det af Kommissionen udpegede bestyrelsesmedlem afholder sig fra at deltage i afstemningen.
7. Er direktionens og Kommissionens udtalelse negativ, kan bestyrelsen ikke bevilge den pågældende finansiering.
8. Når det af hensyn til beskyttelsen af Bankens rettigheder og interesser er berettiget at foretage en omstrukturering af en finansieringstransaktion, der vedrører godkendte investeringer, træffer direktionen straks de hasteforanstaltninger, som den finder nødvendige, idet den dog straks underretter bestyrelsen herom.

ARTIKEL 20

1. Banken låner på kapitalmarkederne de midler, der er nødvendige til gennemførelsen af dens opgaver.
2. Banken kan optage lån på medlemsstaternes kapitalmarked inden for rammerne af den lovgivning, der gælder for disse markeder.

De kompetente myndigheder i en medlemsstat med dispensation i medfør af forfatningens artikel III-197, stk. 1, kan kun gøre indsigelse, hvis alvorlige vanskeligheder på kapitalmarkedet i den pågældende stat må frygtes.

ARTIKEL 21

1. Banken kan anvende disponible midler, som den ikke umiddelbart har brug for til opfyldelse af sine forpligtelser, på følgende måder:
 - a) Den kan foretage kapitalanbringelser på pengemarkederne.
 - b) Med forbehold af bestemmelserne i artikel 18, nr. 2, kan den købe eller sælge værdipapirer.
 - c) Den kan udføre enhver anden finansiel transaktion i forbindelse med opfyldelsen af sit formål.
2. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 23 må Banken ikke ved forvaltningen af sine kapitalanbringelser foretage valutaarbitrage, som ikke direkte er nødvendiggjort af hensyn til gennemførelsen af dens udlån eller opfyldelsen af de forpligtelser, den har indgået i forbindelse med de af den optagne lån eller stillede garantier.
3. I de forhold, der er omtalt i denne artikel, handler Banken i forståelse med den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder eller nationale centralbank.

ARTIKEL 22

1. Der oprettes en reservefond, som gradvis bringes op på et beløb svarende til 10% af den tegnede kapital. Såfremt Bankens engagementer berettiger det, kan bestyrelsen træffe bestemmelse om oparbejdelse af yderligere reserver. Så længe reservefonden endnu ikke er bragt op på sit fulde beløb, skal der tilføres den:

- a) renteindtægter af lån, som Banken har ydet af de beløb, der i henhold til artikel 5 skal indbetales af medlemsstaterne
- b) renteindtægter af lån, som Banken har ydet af de beløb, der fremkommer ved tilbagebetaling af de under punkt a) nævnte lån

i det omfang disse renteindtægter ikke er nødvendige for at opfylde Bankens forpligtelser og til at dække dens udgifter.

2. Reservefondens midler anbringes på en sådan måde, at de til enhver tid er disponible til opfyldelse af fondens formål.

ARTIKEL 23

1. Banken har altid ret til at overføre sine beholdninger og tilgodehavender i valutaen i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, for at gennemføre finansielle transaktioner i overensstemmelse med dens formål, således som det er fastsat i forfatningens artikel III-394 og under hensyntagen til artikel 21 i denne statut. Banken undgår så vidt muligt at foretage sådanne overførsler, såfremt den har beholdninger, som er disponible eller kan frigøres i den valuta, den har brug for.
2. Banken kan ikke konvertere sine beholdninger i valutaen i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, til tredjelands valuta uden medlemsstatens samtykke.
3. Banken kan frit råde såvel over den del af kapitalen, der er indbetalt, som over valuta, der er lånt på markedet uden for Fællesskabet.

4. Medlemsstaterne forpligter sig til at stille den valuta til rådighed for Bankens debitorer, som er nødvendig til betaling af afdrag og renter af lån, som Banken har ydet eller garanteret vedrørende investeringer, der skal gennemføres på deres områder.

ARTIKEL 24

Såfremt en medlemsstat misligholder sine medlemsforpligtelser ifølge denne statut, navnlig forpligtelsen til at indbetale sin andel af den tegnede kapital eller til at forrente og amortisere optagne lån, kan Styrelsesrådet med kvalificeret flertal beslutte at indstille långivning eller garantiydelse til denne medlemsstat eller dens statsborgere.

Denne beslutning fritager hverken medlemsstaten eller dens statsborgere for deres forpligtelser over for Banken.

ARTIKEL 25

1. Træffer Styrelsesrådet beslutning om at indstille Bankens virksomhed, ophører al virksomhed omgående, med undtagelse af de dispositioner, som er påkrævet for at sikre en behørig anvendelse, beskyttelse og bevarelse af Bankens aktiver og indfrielse af dens engagementer.

2. I tilfælde af likvidation udnævner Styrelsesrådet likvidatorerne og giver dem instrukser med hensyn til likvidationens gennemførelse. Det sørger for at beskytte de ansattes rettigheder.

ARTIKEL 26

1. Banken nyder i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Den kan i særdeleshed erhverve og afhænde løsøre og fast ejendom og optræde som part i retssager.
2. Bankens formue kan ikke på nogen måde rekvisitioneres eller eksproprieres.

ARTIKEL 27

1. Med forbehold af den kompetence, som er tillagt Den Europæiske Unions Domstolen, afgøres tvistigheder mellem på den ene side Banken og på den anden side dens långivere, låntagere eller tredjemand, af de kompetente nationale domsmyndigheder. Banken kan i en kontrakt indsætte en voldgiftsklausul.
2. Banken vælger et hjemting i hver medlemsstat. Den kan dog i en kontrakt træffe bestemmelse om et særligt værneting.
3. Bankens aktiver kan kun i henhold til en retskendelse gøres til genstand for beslaglæggelse eller tvangsfuldbyrdelse.

ARTIKEL 28

1. Styrelsesrådet kan med enstemmighed vedtage at oprette datterselskaber eller andre enheder med status som juridiske personer og finansiell selvbestemmelsesret.

2. Styrelsesrådet fastlægger med enstemmighed vedtægterne for de i stk. 1 nævnte selskaber og enheder, hvori navnlig defineres målsætninger, struktur, kapital, medlemmer, sædets placering, finansielle ressourcer, interventionsmuligheder og revisionsordninger samt deres forhold til Bankens organer.
 3. Banken kan deltage i forvaltningen af disse selskaber og enheder og bidrage til deres tegnede kapital indtil det af Styrelsesrådet fastsatte beløb efter enstemmig beslutning herom.
 4. Protokollen om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter finder anvendelse på de i stk. 1 nævnte selskaber og enheder, for så vidt de er omfattet af EU-retten, på medlemmerne af deres organer under udøvelsen af deres hverv og på deres personale på samme vilkår og betingelser som dem, der gælder for Banken.
- Udbytte, kapitalgevinster og andre former for indtægter, der stammer fra sådanne selskaber og enheder, og som medlemmerne, bortset fra Den Europæiske Union og Banken, har ret til, forbliver imidlertid underkastet den for dem gældende skattelovgivning.
5. Den Europæiske Unions Domstol afgør, med de begrænsninger, der er fastsat i det følgende, tvister vedrørende foranstaltninger vedtaget af organerne i et selskab eller en enhed, der er omfattet af EU-retten. Klager over sådanne foranstaltninger kan indbringes af sådanne selskabers eller enheders medlemmer i deres egenskab af medlemmer eller af medlemsstaterne på de betingelser, der er fastsat i forfatningens artikel III-365.
 6. Styrelsesrådet kan med enstemmighed beslutte at give de ansatte i de selskaber og enheder, der er omfattet af EU-retten, adgang til ordninger, der er fælles med Banken, under overholdelse af de respektive interne procedurer.

6. PROTOKOL
OM FASTLÆGGELSE AF HJEMSTEDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER
OG FOR VISSE AF UNIONENS ORGANER, KONTORER, AGENTURER OG TJENESTER

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM HENVISER TIL forfatningens artikel III-432

SOM ERINDRER OM OG BEKRÆFTER afgørelsen af 8. april 1965 uden at foregribe afgørelser om hjemstedet for fremtidige institutioner, organer, kontorer, agenturer og tjenester,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

ENESTE ARTIKEL

1. Europa-Parlamentet har hjemsted i Strasbourg og afholder dér de tolv månedlige plenarmøderækker, herunder også budgetmøderækken. Yderligere plenarmøderækker afholdes i Bruxelles. Europa-Parlamentets udvalg holder deres møder i Bruxelles. Europa-Parlamentets Generalsekretariat og dets tjenester er fortsat placeret i Luxembourg.
2. Rådet har hjemsted i Bruxelles. I april, juni og oktober holder Rådet sine samlinger i Luxembourg.
3. Kommissionen har hjemsted i Bruxelles. De i artikel 7, 8 og 9 i afgørelsen af 8. april 1965 nævnte afdelinger er placeret i Luxembourg.
4. Den Europæiske Unions Domstol har hjemsted i Luxembourg.

5. Den Europæiske Centralbank har hjemsted i Frankfurt.
6. Revisionsretten har hjemsted i Luxembourg.
7. Regionsudvalget har hjemsted i Bruxelles.
8. Det Økonomiske og Sociale Udvalg har hjemsted i Bruxelles.
9. Den Europæiske Investeringsbank har hjemsted i Luxembourg.
10. Europol har hjemsted i Haag.

7. PROTOKOL
OM DEN EUROPÆISKE UNIONS
PRIVILEGIER OG IMMUNITETER

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Unionen i henhold til forfatningens artikel III-434 på medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af dens opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

KAPITEL I

UNIONENS PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER

ARTIKEL 1

Unionens lokaler og bygninger er ukrænkelige. De kan ikke være genstand for ransagning, rekvisition, beslaglæggelse eller ekspropriation. Unionens ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller judiciel art.

ARTIKEL 2

Unionens arkiver er ukrænkelige.

ARTIKEL 3

Unionen, dens aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Unionen til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Unionen.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for almenyttige offentlige ydelser.

ARTIKEL 4

Unionen er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug. De således indførte genstande må ikke afhændes i den stat, til hvilken de er blevet importeret - hverken mod eller uden vederlag - medmindre det sker på betingelser, som godkendes af den pågældende stats regering.

Unionen er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af sine publikationer.

KAPITEL II

MEDDELELSER OG PASSERSEDLER

ARTIKEL 5

Unionens institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstås samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Unionens institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

ARTIKEL 6

Formændene for Unionens institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passersedler, hvis form bestemmes ved en europæisk forordning vedtaget af Rådet med simpelt flertal, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passersedler udstedes til tjenestemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenestemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Unionen.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passersedler som gyldig rejselegitimation på tredjelandets område.

KAPITEL III

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

ARTIKEL 7

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

- a) af deres egen regering samme lettelser som dem, der tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv
- b) af de øvrige medlemsstaters regeringer samme lettelser som dem, der tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

ARTIKEL 8

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

ARTIKEL 9

Under Europa-Parlamentets mødeperioder

- a) nyder dets medlemmer på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling
- b) kan dets medlemmer ikke tilbageholdes eller retsforfølges på en anden medlemsstats område.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I UNIONENS INSTITUTIONER

ARTIKEL 10

Repræsentanter for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Unionens institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Unionens rådgivende organer.

KAPITEL V

UNIONENS
TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

ARTIKEL 11

Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte skal, uanset deres nationalitet, på hver af medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at forfatningens bestemmelser dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Unionen, dels om Den Europæiske Unions Domstolskompetence til at afgøre tvister mellem Unionen og dens tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør
- b) fritagelse for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge. Det samme gælder deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem
- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer

- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i den pågældende stat toldfrit at indføre deres bohave og ejendele, samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i den pågældende stat toldfrit at genudføre deres bohave og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i den stat, hvori retten udøves, måtte finde fornødne
- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i den stat, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på denne stats hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i den pågældende stat måtte finde fornødne.

ARTIKEL 12

Løn, vederlag og honorarer, som Unionen udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Unionen på de betingelser og efter den fremgangsmåde, som fastsættes ved europæisk lov. Denne lov vedtages efter høring af de berørte institutioner.

Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Unionen.

ARTIKEL 13

Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Unionens tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Unionens tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskatning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Unionens medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af at denne var beliggende i en af Unionens medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen, i det omfang denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i stk. 1 omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat. Ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelandets ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

ARTIKEL 14

Den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte, fastsættes ved en europæisk lov. Denne lov vedtages efter høring af de berørte institutioner.

ARTIKEL 15

Det fastsættes ved europæisk lov, på hvilke kategorier af Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte artikel 11, artikel 12, stk. 2, og artikel 13 finder anvendelse helt eller delvis. Denne lov vedtages efter høring af de berørte institutioner.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse kategorier.

KAPITEL VI

PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER AKKREDITERET HOS UNIONEN

ARTIKEL 16

Den medlemsstat, på hvis område Unionens hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Unionen akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

ARTIKEL 17

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Unionens interesse.

Enhver af Unionens institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Unionens interesser.

ARTIKEL 18

Ved anvendelse af denne protokol handler Unionens institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

ARTIKEL 19

Artikel 11-14 og artikel 17 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

ARTIKEL 20

Artikel 11-14 og artikel 17 finder anvendelse på Den Europæiske Unions Domstols dommere, generaladvokater, justitssekretærer og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollen om statuten for Den Europæiske Unions Domstol, der vedrører dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 11-14 og artikel 17 finder ligeledes anvendelse på Revisionsrettens medlemmer.

ARTIKEL 21

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttede organer og for dens personale med forbehold af protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

ARTIKEL 22

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af protokollen om Bankens statut.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende giver dens opløsning og likvidation heller ikke anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig medfører Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i statuten fastlagte betingelser, ikke pålæggelse af omsætningsafgifter.

8. PROTOKOL

OM TILTRÆDELSESTRAKTATERNE OG -AKTERNE FOR KONGERIGET DANMARK,
IRLAND OG DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,
DEN HELLENSKE REPUBLIK, KONGERIGET SPANIEN
OG REPUBLIKKEN PORTUGAL SAMT REPUBLIKKEN ØSTRIG,
REPUBLIKKEN FINLAND OG KONGERIGET SVERIGE

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM MINDER OM, at Kongeriget Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tiltrådte De Europæiske Fællesskaber den 1. januar 1973, at Den Helleniske Republik tiltrådte De Europæiske Fællesskaber den 1. januar 1981, at Kongeriget Spanien og Republikken Portugal tiltrådte De Europæiske Fællesskaber den 1. januar 1986, og at Republikken Østrig, Republikken Finland og Kongeriget Sverige tiltrådte De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Union oprettet ved traktaten om Den Europæiske Union den 1. januar 1995,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at traktaterne vedrørende ovennævnte tiltrædelser ophæves i henhold til forfatningens artikel IV-437, stk. 2,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at visse bestemmelser i de nævnte tiltrædelsestraktater og de dertil knyttede akter fortsat er relevante, og at disse bestemmelser i henhold til forfatningens artikel IV-437, stk. 2, skal indgå eller omhandles i en protokol, således at de forbliver i kraft, og deres retsvirkninger bevarer,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det er nødvendigt at foretage en række tekniske tilpasninger af disse bestemmelser, så de bringes i overensstemmelse med forfatningen, uden at deres retsvirkninger ændres,

ER BLEVET ENIGE OM nedenstående bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

AFSNIT I

FÆLLES BESTEMMELSER

ARTIKEL 1

De rettigheder og forpligtelser, der følger af de tiltrædelsestraktater, som er omhandlet i forfatningens artikel IV-437, stk. 2, litra a)-d), har på de i disse traktater fastsatte vilkår haft virkning fra følgende datoer:

- a) den 1. januar 1973 for så vidt angår traktaten om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse
- b) den 1. januar 1981 for så vidt angår traktaten om Den Hellske Republiks tiltrædelse
- c) den 1. januar 1986 for så vidt angår traktaten om Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse
- d) den 1. januar 1995 for så vidt angår traktaten om Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse.

ARTIKEL 2

1. De tiltrædende stater i artikel 1 er, for så vidt de pågældende aftaler eller overenskomster stadig er i kraft, forpligtet til at tiltræde de aftaler eller overenskomster, der før deres respektive tiltrædelser er indgået
 - a) mellem de øvrige medlemsstater, og som er baseret på traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab eller traktaten om Den Europæiske Union, eller som er uadskilleligt forbundet med virkeliggørelsen af målene i disse traktater, eller som vedrører Fællesskabernes eller Unionens funktion eller har tilknytning til disses virksomhed
 - b) af de øvrige medlemsstater i fællesskab med De Europæiske Fællesskaber, med et eller flere tredjelande eller med en international organisation samt de aftaler, der har tilknytning til disse aftaler eller overenskomster. Unionen og de øvrige medlemsstater bistår med henblik herpå de tiltrædende stater i artikel 1.
2. De tiltrædende stater i artikel 1 træffer passende foranstaltninger for i påkommende tilfælde at tilpasse deres stilling i forhold til internationale organisationer og internationale aftaler, i hvilke Unionen eller Det Europæiske Atomenergifællesskab eller andre medlemsstater ligeledes er parter, til de rettigheder og forpligtelser, der følger af deres tiltrædelse.

ARTIKEL 3

De bestemmelser i tiltrædelsesakterne, der har til formål eller som virkning, bortset fra som overgangsforanstaltninger, at ophæve eller ændre retsakter vedtaget af institutioner, organer, kontorer og agenturer under De Europæiske Fællesskaber eller Den Europæiske Union som oprettet ved traktaten om Den Europæiske Union, forbliver i kraft, således som de er fortolket af De Europæiske Fællesskabers Domstol og Retten i Første Instans, jf. dog stk. 2.

Bestemmelserne i stk. 1 har samme juridiske status som de retsakter, de ophæver eller ændrer, og er undergivet samme regler som disse.

ARTIKEL 4

Teksterne til de retsakter, der før tiltrædelserne i artikel 1 er vedtaget af institutioner, organer, kontorer og agenturer under De Europæiske Fællesskaber eller Den Europæiske Union som oprettet ved traktaten om Den Europæiske Union, og som efterhånden er udfærdiget på engelsk og dansk, på græsk, på spansk og portugisisk samt på finsk og svensk, har fra de i artikel 1 nævnte staters respektive tiltrædelser gyldighed på samme vilkår som de tekster, der er udfærdiget og har gyldighed på de andre sprog.

ARTIKEL 5

Overgangsbestemmelserne i denne protokol kan ophæves ved en europæisk lov vedtaget af Rådet, hvis de ikke længere finder anvendelse. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

AFSNIT II

BESTEMMELSER OVERTAGET FRA AKTEN VEDRØRENDE
KONGERIGET DANMARKS, IRLANDS OG DET FORENEDE KONGERIGE
STORBRITANNIEN OG NORDIRLANDS TILTRÆDELSE

Afdeling 1

Bestemmelser vedrørende Gibraltar

ARTIKEL 6

1. Institutionernes retsakter, der tager sigte på produkterne i forfatningens bilag I og de produkter, som ved import i Unionen er undergivet særlige bestemmelser som følge af iværksættelsen af den fælles landbrugspolitik, såvel som de retsakter, der vedrører harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger for så vidt angår omsætningsafgifter, finder ikke anvendelse for Gibraltar, medmindre Rådet vedtager en europæisk afgørelse, der fastsætter andet. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen.

2. Gibraltars situation som fastlagt i nr. VI i bilag II¹ til akten vedrørende Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse opretholdes.

Afdeling 2

Bestemmelser vedrørende Færøerne

ARTIKEL 7

Danske statsborgere, der er bosiddende på Færøerne, vil først blive betragtet som statsborgere i en medlemsstat efter definitionen i forfatningen fra den dato, på hvilken denne finder anvendelse på Færøerne.

Afdeling 3

Bestemmelser vedrørende Kanaløerne og Isle of Man

ARTIKEL 8

1. EU-reglerne vedrørende told og kvantitative restriktioner, navnlig reglerne om told og afgifter med tilsvarende virkning samt den fælles toldtarif, anvendes på Kanaløerne og Isle of Man på samme vilkår, som gælder i Det Forenede Kongerige.

¹ EFT L 73 af 27.3.1972, s. 47.

2. For landbrugsprodukter og for produkter opstået ved forædling af disse, som er genstand for en særlig samhandelsordning, anvendes over for tredjelande de importafgifter og andre importforanstaltninger, som er fastsat i EU-reglerne, og som anvendes af Det Forenede Kongerige.

Ligeledes anvendes de bestemmelser i EU-reglerne, der er nødvendige for i samhandelen med disse produkter at muliggøre den fri bevægelighed og overholdelsen af normale konkurrencevilkår.

Rådet vedtager på forslag af Kommissionen europæiske forordninger eller afgørelser om vilkårene for anvendelsen af bestemmelserne i første og andet afsnit på disse områder.

AIRTIKEL 9

De rettigheder, som personer hjemmehørende i de områder under Det Forenede Kongerige, der er nævnt i artikel 8, nyder godt af, berøres ikke af EU-retten. Dog nyder de ikke godt af EU-retten vedrørende den fri bevægelighed for personer og tjenesteydelser.

ARTIKEL 10

Bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, der finder anvendelse på personer eller virksomheder som nævnt i denne traktats artikel 196, anvendes på disse personer eller virksomheder, når de er etableret i de områder, der er nævnt i artikel 8.

ARTIKEL 11

Myndighederne i de områder, der er nævnt i artikel 8, anvender den samme behandling over for enhver fysisk eller juridisk person i Unionen.

ARTIKEL 12

Såfremt der ved anvendelsen af den i denne afdeling beskrevne ordning skulle opstå vanskeligheder på den ene eller den anden side i forbindelserne mellem Unionen og de områder, der er nævnt i artikel 8, foreslår Kommissionen straks Rådet de beskyttelsesforanstaltninger, som den skønner nødvendige, idet vilkårene og fremgangsmåden for gennemførelsen præciseres.

Rådet vedtager de nødvendige europæiske forordninger eller afgørelser inden en måned.

ARTIKEL 13

I denne afdeling forstås som hjemmehørende på Kanaløerne og Isle of Man enhver britisk statsborger, der har dette statsborgerskab i kraft af, at han selv, en af hans forældre eller en af hans bedsteforældre er født, adopteret, naturaliseret eller indført i folkeregistret på den pågældende ø. Dog betragtes en sådan person i denne henseende ikke som hjemmehørende i disse områder, hvis han selv, en af hans forældre eller en af hans bedsteforældre er født, adopteret, naturaliseret eller indført i folkeregistret i Det Forenede Kongerige. Han betragtes heller ikke som hjemmehørende i disse områder, såfremt han på noget tidspunkt har været regelmæssigt bosiddende i Det Forenede Kongerige i fem år.

De administrative bestemmelser, der er nødvendige med hensyn til identifikation af disse personer, vil blive meddelt Kommissionen.

Afdeling 4

Bestemmelser vedrørende gennemførelse af politikken med sigte på industrialisering og økonomisk udvikling i Irland

ARTIKEL 14

Medlemsstaterne tager til efterretning, at den irske regering står midt i gennemførelsen af en politik med sigte på industrialisering og økonomisk udvikling, som har til formål at tilnærme levestandarden i Irland til levestandarden i de øvrige medlemsstater og afskaffe underbeskæftigelsen under samtidig gradvis udligning af de regionale forskelle i udviklingsniveauet.

De erkender, at det er i deres fælles interesse, at denne politiks målsætning virkeliggøres, og er enige om med dette mål for øje at anbefale institutionerne at iværksætte alle de midler og procedurer, der er hjemlet i forfatningen, navnlig ved på hensigtsmæssig måde at udnytte de ressourcer, Unionen råder over til gennemførelse af sine målsætninger.

Medlemsstaterne erkender især, at såfremt forfatningens artikel III-167 og III-168 bringes i anvendelse, skal der tages hensyn til de mål, der er sat for en økonomisk ekspansion og en højnelse af befolkningens levestandard.

Afdeling 5

Bestemmelser vedrørende udveksling med Danmark af viden på kerneenergiområdet

ARTIKEL 15

1. Fra den 1. januar 1973 stilles den viden, der i overensstemmelse med artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab er meddelt medlemsstater, personer og virksomheder, til rådighed for Danmark, der gør den til genstand for begrænset udbredelse på sit område på de i nævnte artikel fastsatte vilkår.
2. Fra den 1. januar 1973 stiller Danmark i tilsvarende omfang viden inden for de i stk. 3 anførte sektorer til rådighed for Det Europæiske Atomenergifællesskab. Den nærmere specificering af denne viden nedfældes i et dokument, der overgives Kommissionen. Denne videregiver den nævnte viden til virksomheder i Fællesskabet på de vilkår, der er fastsat i artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

3. Danmark stiller viden til rådighed for Det Europæiske Atomenergifællesskab inden for følgende sektorer:

- a) D.O.R. Tungtvandsmodereret og organisk kølet reaktor
- b) DT - 350, DK - 400. Tungtvandstryktankreaktorer
- c) højtemperaturgasloop
- d) instrumenteringssystemer og specielt elektronisk apparatur
- e) pålidelighed
- f) reaktorfysik, reaktordynamik og varmetransmission
- g) materialeprøvning og reaktorforsøgsudstyr.

4. Danmark forpligter sig til på vilkår, der nærmere fastlægges ved fælles aftale for hvert enkelt tilfælde, at give Det Europæiske Atomenergifællesskab enhver yderligere oplysning i forbindelse med de rapporter, Danmark afgiver, specielt under besøg af repræsentanter for Det Europæiske Atomenergifællesskab eller medlemsstaterne på forsøgsanlægget Risø.

ARTIKEL 16

1. Inden for de sektorer, hvor Danmark stiller viden til rådighed for Det Europæiske Atomenergifællesskab indrømmer de kompetente organer på begæring herom licenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet i tilfælde, hvor de kompetente organer har eneretten til patenter, der er indregistreret i medlemsstaterne, for så vidt de ikke over for tredjepart har nogen pligt eller har påtaget sig forpligtelse til at indrømme eller tilbyde hel eller delvis enelicens på disse patentrettigheder.

2. Hvor der er indrømmet hel eller delvis enelicens, opmuntrer og letter Danmark indrømmelse af underlicenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet fra indehaverne af sådanne licenser.

Sådanne hele eller delvise enelicenser gives på et normalt handelsmæssigt grundlag.

Afdeling 6

Bestemmelser vedrørende udveksling med Irland af viden på kerneenergiområdet

ARTIKEL 17

1. Fra den 1. januar 1973 stilles den viden, der i overensstemmelse med artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab er meddelt medlemsstater, personer og virksomheder, til rådighed for Irland, der gør den til genstand for begrænset udbredelse på sit område på de i denne artikel fastsatte vilkår.

2. Fra den 1. januar 1973 stiller Irland den viden med begrænset udbredelse, der er opnået på kerneenergiområdet i Irland, til rådighed for Det Europæiske Atomenergifællesskab, for så vidt der ikke er tale om en rent handelsmæssig udnyttelse deraf. Kommissionen videregiver den nævnte viden til virksomheder i Fællesskabet på de vilkår, der er fastsat i artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

3. Den viden, der er omhandlet i stk. 1 og 2, vedrører hovedsagelig undersøgelser om udvikling af en kraftreaktor samt arbejder vedrørende radioisotoper og deres udnyttelse inden for lægevidenskaben, herunder problemerne vedrørende strålingsbeskyttelse.

ARTIKEL 18

1. Inden for de sektorer, hvor Irland stiller viden til rådighed for Det Europæiske Atomenergifællesskab, indrømmer de kompetente organer på begæring herom, licenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet i tilfælde, hvor de kompetente organer har eneretten til patenter, der er indregistreret i medlemsstaterne, for så vidt de ikke over for tredjepart har nogen pligt eller har påtaget sig forpligtelse til at indrømme eller tilbyde hel eller delvis enelicens på disse patentrettigheder.

2. Hvor der er indrømmet hel eller delvis enelicens, opmuntrer og letter Irland indrømmelser af underlicenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet fra indehaverne af sådanne licenser.

Sådanne hele eller delvise enelicenser gives på et normalt handelsmæssigt grundlag.

Afdeling 7

Bestemmelser vedrørende udveksling med Det Forenede Kongerige
af viden på kerneenergiområdet

ARTIKEL 19

1. Fra den 1. januar 1973 stilles den viden, der i overensstemmelse med artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab er meddelt medlemsstater, personer og virksomheder, til rådighed for Det Forenede Kongerige, der gør den til genstand for begrænset udbredelse på sit område på de i nævnte artikel fastsatte vilkår.

2. Fra den 1. januar 1973 stiller Det Forenede Kongerige i tilsvarende omfang viden inden for de sektorer, der er nævnt i listen i bilaget til protokol nr. 28 til akten vedrørende Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse¹, til rådighed for Det Europæiske Atomenergifællesskab. Den nærmere specificering af denne viden nedfældes i et dokument, der overgives Kommissionen. Denne videregiver den nævnte viden til virksomheder i Fællesskabet på de vilkår, der er fastsat i artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

¹ EFT L 73 af 27.3.1972, s. 84.

3. Under hensyn til, at Det Europæiske Atomenergifællesskabs interesse er mere udtalt for så vidt angår bestemte sektorer, lægger Det Forenede Kongerige i særdeleshed vægt på overgivelse af viden inden for følgende sektorer:

- a) forskning og udvikling vedrørende hurtige reaktorer (herunder sikkerhed)
- b) grundforskning (som kan anvendes på forskellige reaktortyper)
- c) sikkerhed vedrørende andre reaktorer end hurtige reaktorer
- d) metallurgi, stål, zirconiumlegeringer og beton
- e) konstruktionsmaterialers forligelighed
- f) forsøgmæssig fremstilling af brændsel
- g) termohydrodynamik
- h) instrumentering.

ARTIKEL 20

1. Inden for de sektorer, hvor Det Forenede Kongerige stiller viden til rådighed for Det Europæiske Atomenergifællesskab, indrømmer de kompetente organer på begæring herom licenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet i tilfælde, hvor de kompetente organer har eneretten til patenter, der er indregistreret i Fællesskabets medlemsstater, for så vidt de ikke over for tredjepart har nogen pligt eller har påtaget sig forpligtelse til at indrømme eller tilbyde hel eller delvis enelicens på disse patentrettigheder.

2. Hvor der er indrømmet hel eller delvis enelicens, opmuntrer og letter Det Forenede Kongerige indrømmelse af underlicenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet fra indehaverne af sådanne licenser.

Sådanne hele eller delvise enelicenser gives på et normalt handelsmæssigt grundlag.

AFSNIT III

BESTEMMELSER OVERTAGET FRA AKTEN VEDRØRENDE VILKÅRENE FOR DEN HELLENSKE REPUBLIKS TILTRÆDELSE

Afdeling 1

Bestemmelser om Den Helleenske Republiks indrømmelse af toldfritagelse
ved indførsel af visse varer

ARTIKEL 21

Forfatningens artikel III-151 er ikke til hinder for, at Den Helleenske Republik opretholder fritagelsesforanstaltninger, som er truffet før den 1. januar 1979 i henhold til:

- a) lov nr. 4171/61 - (almindelige foranstaltninger til udvikling af landets økonomi),
- b) lovdekret nr. 2687/53 - (investering og beskyttelse af fremmed kapital),

- c) lov nr. 289/76 - (tilskyndelse til fremme af udviklingen i grænseområderne og bestemmelser om ethvert spørgsmål i forbindelse hermed),

indtil udløbet af de aftaler, der er indgået af den græske regering med de begunstigede ifølge disse foranstaltninger.

Afdeling 2

Bestemmelser vedrørende beskatning

ARTIKEL 22

De retsakter, som er opført i punkt II.2 i bilag VIII til akten vedrørende vilkårene for Den Helleniske Republiks tiltrædelse¹, anvendes i forholdet til Den Helleniske Republik på de i nævnte bilag fastsatte vilkår med undtagelse af henvisningerne i dettes punkt 9 og 18.b.

Afdeling 3

Bestemmelser vedrørende bomuld

ARTIKEL 23

1. Denne afdeling vedrører bomuld, ikke kartet eller kæmmet, henhørende under KN-kode 5201 00.

¹ EFT L 291 af 19.11.1979, s. 163.

2. Der indføres i Unionen en ordning, som navnlig skal:
 - a) støtte bomuldsproduktionen i de af Unionens områder, hvor den spiller en betydelig rolle for landbrugsøkonomien,
 - b) muliggøre en rimelig indkomst for de pågældende producenter,
 - c) stabilisere markedet ved forbedring af strukturerne for udbud og afsætning.
3. Den i stk. 2 nævnte ordning omfatter ydelse af en produktionsstøtte.
4. For at gøre det muligt for bomuldsproducenterne at samle udbuddet og tilpasse produktionen til kravene på markedet, indføres der en ordning med tilskyndelse til oprettelse af producentsammenslutninger og foreninger af sådanne.

Denne ordning omfatter ydelse af støtte med henblik på at fremme oprettelsen af producentsammenslutninger og lette disses funktion.

Fordelene ved denne ordning er forbeholdt sammenslutninger:

- a) som er oprettet på initiativ af producenterne selv,
 - b) som frembyder en tilstrækkelig garanti med hensyn til varigheden og effektiviteten af deres aktion,
 - c) som er anerkendt af den pågældende medlemsstat.
5. Ordningen for Unionens samhandel med tredjelande er ikke berørt. Med henblik herpå kan der navnlig ikke træffes restriktive foranstaltninger for indførslen.

6. De fornødne tilpasninger af ordningen i denne afdeling foretages ved en europæisk lov vedtaget af Rådet.

Rådet vedtager på forslag af Kommissionen europæiske forordninger eller afgørelser om fastlæggelse af de fornødne grundbestemmelser til gennemførelse af bestemmelserne i denne afdeling.

Rådet træffer afgørelse efter høring af Europa-Parlamentet.

Afdeling 4

Bestemmelser vedrørende Grækenlands økonomiske og industrielle udvikling

ARTIKEL 24

Medlemsstaterne tager til efterretning, at den græske regering står midt i gennemførelsen af en politik med sigte på industrialisering og økonomisk udvikling, som har til formål at tilnærme levestandarden i Grækenland til levestandarden i de øvrige medlemsstater og afskaffe underbeskæftigelsen under samtidig gradvis udligning af de regionale forskelle i udviklingsniveauet.

De erkender, at det er i deres fælles interesse, at denne politiks målsætning virkeliggøres.

Med dette mål for øje iværksætter institutionerne alle de midler og procedurer, der er hjemlet i forfatningen, navnlig ved på hensigtsmæssig måde at udnytte de ressourcer, Unionen råder over til gennemførelse af sine målsætninger.

Især skal der såfremt forfatningens artikler III-167 og III-168 bringes i anvendelse, tages hensyn til de mål, der er sat for en økonomisk ekspansion og en højnelse af befolkningens levestandard.

Afdeling 5

Bestemmelser vedrørende udveksling med Den Helleniske Republik
af viden på kerneenergiområdet

ARTIKEL 25

1. Fra den 1. januar 1981 stilles den viden, der i overensstemmelse med artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab er meddelt medlemsstater, personer og virksomheder, til rådighed for Den Helleniske Republik, der gør den til genstand for begrænset udbredelse på sit område på de i nævnte artikel fastsatte vilkår.
2. Fra den 1. januar 1981 stiller Den Helleniske Republik den viden med begrænset udbredelse, der er opnået på kerneenergiområdet i Grækenland, til rådighed for Det Europæiske Atomenergifællesskab, for så vidt der ikke er tale om en rent handelsmæssig udnyttelse deraf. Kommissionen videregiver den nævnte viden til virksomheder i Fællesskabet på de vilkår, der er fastsat i artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
3. Den viden, der er omhandlet i stk. 1 og 2, vedrører hovedsagelig:
 - a) undersøgelser af anvendelsen af radioisotoper på følgende områder: lægevidenskab, landbrug, insektlære og miljøbeskyttelse,
 - b) anvendelse af nuklear teknik i arkæometri,
 - c) udvikling af elektronisk-medicinsk apparatur,
 - d) udvikling af metoder til prospektering af radioaktivt malm.

ARTIKEL 26

1. Inden for de sektorer, hvor Den Helleniske Republik stiller viden til rådighed for Det Europæiske Atomenergifællesskab, indrømmer de kompetente organer på begæring herom licenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet i tilfælde, hvor de kompetente organer har eneretten til patenter, der er indregistreret i Fællesskabets medlemsstater, for så vidt de ikke over for tredjepart har nogen pligt eller har påtaget sig forpligtelse til at indrømme eller tilbyde hel eller delvis enelicens på disse patentrettigheder.

2. Hvis der er indrømmet hel eller delvis enelicens, opmuntrer og letter Den Helleniske Republik indrømmelse af underlicenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Det Europæiske Atomenergifællesskab fra indehaverne af sådanne licenser.

Sådanne hele eller delvise enelicenser gives på et normalt handelsmæssigt grundlag.

AFSNIT IV

BESTEMMELSER OVERTAGET FRA AKTEN VEDRØRENDE
KONGERIGET SPANIENS OG REPUBLIKKEN PORTUGALS TILTRÆDELSE

Afdeling 1

Finansielle bestemmelser

ARTIKEL 27

Egne indtægter hidrørende fra merværdiafgifter beregnes og kontrolleres, som om De Kanariske Øer samt Ceuta og Melilla var omfattet af det territoriale anvendelsesområde for Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag.

Afdeling 2

Bestemmelser vedrørende patenter

ARTIKEL 28

Bestemmelserne i Spaniens nationale lovgivning vedrørende bevisbyrde, der er vedtaget i overensstemmelse med stk. 2 i protokol nr. 8 i akten vedrørende Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse, finder ikke anvendelse, såfremt en retssag om patentkrænkelse anlægges mod indehaveren af et andet patent på en fremgangsmåde til fremstilling af et produkt, der er identisk med det, som fremstilles på grundlag af sagsøgerens patenterede fremgangsmåde, såfremt dette andet patent er meddelt før den 1. januar 1986.

I tilfælde, hvor der ikke gælder omvendt bevisbyrde, lader Kongeriget Spanien fortsat patentindehaveren bære bevisbyrden i sager om patentkrænkelse. For alle disse tilfælde anvender Kongeriget Spanien den retlige procedure "arrest-beskrivelse".

Ved "arrest-beskrivelse" forstås en procedure, der indgår i det i stk. 1 og 2 omhandlede system, og ved hvilken enhver person, der er berettiget til at anlægge sag om patentkrænkelse, ved en retsafgørelse truffet på begæring derom kan foranledige, at der på den formodede patentkrænkernes opholdssted af fogeden med bistand af sagkyndige foretages en detaljeret beskrivelse af de omtvistede fremgangsmåder bl.a. ved fotokopiering af tekniske dokumenter, med eller uden reel beslaglæggelse. Ved den pågældende retsafgørelse kan der træffes bestemmelse om sikkerhedsstillelse med henblik på erstatning til den formodede patentkrænker i tilfælde af skade forvoldt ved arrest-beskrivelsen.

ARTIKEL 29

Bestemmelserne i Portugals nationale lovgivning vedrørende bevisbyrde, der er vedtaget i overensstemmelse med stk. 2 i protokol nr. 19 i akten vedrørende Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse, finder ikke anvendelse, såfremt en retssag om patentkrænkelser anlægges mod indehaveren af et andet patent på en fremgangsmåde til fremstilling af et produkt, der er identisk med det, som fremstilles på grundlag af sagsøgerens patenterede fremgangsmåde, såfremt dette andet patent er meddelt før den 1. januar 1986.

I tilfælde, hvor der ikke gælder omvendt bevisbyrde, lader Republikken Portugal fortsat patentindehaveren bære bevisbyrden i sager om patentkrænkelser. For alle disse tilfælde anvender Republikken Portugal den retlige procedure "arrest-beskrivelse".

Ved "arrest-beskrivelse" forstås en procedure, der indgår i det i stk. 1 og 2 omhandlede system, og ved hvilken enhver person, der er berettiget til at anlægge sag om patentkrænkelser, ved en retsafgørelse truffet på begæring derom kan foranledige, at der på den formodede patentkrænkernes opholdssted af fogeden med bistand af sagkyndige foretages en detaljeret beskrivelse af de omtvistede fremgangsmåder, blandt andet ved fotokopiering af tekniske dokumenter, med eller uden reel beslaglæggelse. Ved den pågældende retsafgørelse kan der træffes bestemmelse om sikkerhedsstillelse med henblik på erstatning til den formodede patentkrænker i tilfælde af skade forvoldt ved arrestbeskrivelsen.

Afdeling 3

Bestemmelser vedrørende mekanismen vedrørende supplerende modydelser inden for rammerne af fiskeriaftaler indgået af Unionen med tredjelande

ARTIKEL 30

1. En specifik ordning indføres med henblik på gennemførelse af aktiviteter udøvet som supplement til fiskeri udøvet af fartøjer, som fører en EU-medlemsstats flag, i farvande, der henhører under et tredjelands højhedsområde eller jurisdiktion, inden for rammerne af de modydelser, der er indført ved fiskeriaftaler indgået af Unionen med de pågældende tredjelande.
2. De aktiviteter, der kan komme i betragtning som supplement til fiskeri under de i punkt 3 og 4 nævnte betingelser og begrænsninger, vedrører:
 - a) behandling på det pågældende tredjelands område af fiskevarer fanget af fartøjer, der fører en EU-medlemsstats flag, i dette tredjelands farvande under udøvelse af fiskeriaktiviteter som led i gennemførelsen af en fiskeriaftale med henblik på at bringe disse varer på markedet i Unionen under toldpositioner henhørende under kapitel 3 i den fælles toldtarif
 - b) ind- eller omladning på et fartøj, der fører en EU-medlemsstats flag, og som deltager i den fælles fiskerivirksomhed, af fiskevarer henhørende under kapitel 3 i den fælles toldtarif med henblik på transport eller eventuel behandling med det formål at bringe disse varer på markedet i Unionen.

3. Indførsel til Unionen af varer, der har været genstand for en af de i stk. 2 omhandlede aktiviteter, sker med hel eller delvis fritagelse for told i henhold til den fælles toldtarif eller en særlig afgiftsordning på de betingelser og inden for de komplementaritetsbegrænsninger, der fastsættes årligt i forbindelse med omfanget af de fiskerimuligheder, som følger af de pågældende aftaler og de dertil knyttede bestemmelser.

4. De almindelige gennemførelsesbestemmelser for denne ordning og navnlig kriterierne for fordeling af de pågældende mængder fastsættes ved europæisk lov eller rammelov.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne ordning tillige med de pågældende mængder vedtages efter proceduren i artikel 37 i forordning (EF) nr. 104/2000.

Afdeling 4

Bestemmelser vedrørende Ceuta og Melilla

Underafdeling 1

Almindelige bestemmelser

ARTIKEL 31

1. Forfatningen og de retsakter, der er udstedt af institutionerne, finder anvendelse i Ceuta og Melilla, med forbehold af de undtagelser, der er omhandlet i stk. 2 og 3 og i andre bestemmelser i denne afdeling.

2. Betingelserne for anvendelsen af de bestemmelser i forfatningen, der vedrører frie varebevægelser, og af de retsakter fra institutionerne, der omhandler toldforskrifterne og handelspolitikken i Ceuta og Melilla, er fastsat i underafdeling 3 i denne afdeling.
3. Med forbehold af de særlige bestemmelser i artikel 32 finder retsakter om den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik, udstedt af institutionerne, ikke anvendelse i Ceuta og Melilla.
4. På anmodning af Kongeriget Spanien kan der ved en europæisk lov eller rammelov vedtaget af Rådet træffes bestemmelse om
 - a) optagelse af Ceuta og Melilla i Unionens toldområde
 - b) fastsættelse af egnede foranstaltninger med henblik på, at bestemmelserne i den gældende EU-ret udstrækkes til også at omfatte Ceuta og Melilla.

På forslag af Kommissionen, der handler på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat, kan Rådet vedtage en europæisk lov eller rammelov om de tilpasninger af den gældende ordning for Ceuta og Melilla, som måtte vise sig nødvendige.

Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Underafdeling 2

Bestemmelser vedrørende den fælles fiskeripolitik

ARTIKEL 32

1. Med forbehold af stk. 2, og uden at dette berører underafdeling 3, finder den fælles fiskeripolitik ikke anvendelse på Ceuta og Melilla.
2. Rådet vedtager på forslag af Kommissionen europæiske love, rammelove, forordninger eller afgørelser, der
 - a) fastlægger de strukturelle foranstaltninger, der vil kunne vedtages til fordel for Ceuta og Melilla;
 - b) fastlægger passende nærmere bestemmelser for helt eller delvis at tage hensyn Ceutas og Melillas interesser i forbindelse med de retsakter, det i hvert enkelt tilfælde vedtager med henblik på Unionens forhandlinger om videreførelse eller indgåelse af fiskeriaftaler med tredjelande samt til Ceutas og Melillas specifikke interesser i forbindelse med internationale fiskerikonventioner, som Unionen deltager i.
3. Rådet vedtager på forslag af Kommissionen europæiske love, rammelove, forordninger eller afgørelser, der om nødvendigt fastlægger mulighederne og betingelserne for gensidig adgang til de respektive fiskerizoner og deres ressourcer. Det træffer afgørelse med enstemmighed.

4. De europæiske love og rammelove, der er nævnt i stk. 2 og 3, vedtages efter høring af Europa-Parlamentet.

Underafdeling 3

Bestemmelser vedrørende fri bevægelighed for varer,
toldlovgivning og handelspolitik

ARTIKEL 33

1. Varer med oprindelse i Ceuta og Melilla samt varer fra tredjelande indført til Ceuta og Melilla inden for rammerne af de ordninger, der finder anvendelse på disse områder, anses ved deres overgang til fri omsætning på Unionens toldområde ikke for varer, der opfylder betingelserne i forfatningens artikel III-151, stk. 1, 2 og 3.
2. Unionens toldområde omfatter ikke Ceuta og Melilla.
3. Medmindre andet er bestemt i denne underafdeling, finder retsakter, der er udstedt af institutionerne som toldforskrifter om samhandelen med tredjelande, anvendelse på samme vilkår på samhandelen mellem Unionens toldområde på den ene side og Ceuta og Melilla på den anden side.
4. Medmindre andet er bestemt i denne underafdeling, skal retsakter vedrørende den fælles handelspolitik, autonome eller indgået ved aftale, som er vedtaget af institutionerne, og som er direkte forbundet med indførsel eller udførsel af varer, ikke finde anvendelse i Ceuta og Melilla.
5. Medmindre andet er bestemt i dette afsnit, anvender Unionen i samhandelen med Ceuta og Melilla for så vidt angår de landbrugsprodukter, der er omfattet af bilag I til forfatningen, den generelle ordning, som det anvender over for tredjelande.

ARTIKEL 34

Med forbehold af artikel 35 afskaffes told ved indførsel på Unionens toldområde af varer med oprindelse i Ceuta og Melilla.

ARTIKEL 35

1. Fiskevarer henhørende under pos. 03.01, 03.02, 03.03, 05.11.91, 16.04, 16.05 og 23.01.20 i den fælles toldtarif med oprindelse i Ceuta og Melilla er omfattet af fritagelse for told på hele Unionens toldområde inden for rammerne af toldkontingenter beregnet for hver vare og ud fra gennemsnittet af de mængder, der rent faktisk er afsat i årene 1982, 1983 og 1984.

Varer, der føres ind i Unionens toldområde inden for rammerne af disse toldkontingenter, overgår til fri omsætning under forudsætning af, at reglerne i markedsordningen og navnlig referencepriserne overholdes.

2. Rådet vedtager forslag af Kommissionen årligt europæiske forordninger eller afgørelser om åbning og fordeling af toldkontingenterne i henhold til de i stk. 1 fastsatte forskrifter.

ARTIKEL 36

1. Såfremt anvendelsen af artikel 34 fører til en væsentlig forøgelse af indførslerne af visse produkter med oprindelse i Ceuta og Melilla, der vil kunne skade producenterne i Unionen, kan Rådet på forslag af Kommissionen vedtage europæiske forordninger eller afgørelser med henblik på at indføre særlige betingelser for disse produkters adgang til Unionens toldområde.

2. Såfremt indførslerne af et produkt med oprindelse i Ceuta og Melilla, på grund af ikke-anvendelse af den fælles handelspolitik og den fælles toldtarif på indførsel af råvarer eller produkter på mellemstadium til Ceuta og Melilla, forårsager eller vil kunne forårsage alvorlig skade for en produktion i en eller flere medlemsstater, kan Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ træffe de hensigtsmæssige foranstaltninger.

ARTIKEL 37

De todsatser, som er gældende i Ceuta og Melilla for indførsel af varer med oprindelse i Unionens toldområde samt afgifter med tilsvarende virkning, afskaffes.

ARTIKEL 38

De satser for told og afgifter med tilsvarende virkning samt den ordning for samhandelen, der anvendes på indførsel til Ceuta og Melilla af varer fra et tredjeland, må ikke være mindre gunstige end dem, Unionen anvender i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser eller sine præferenceordninger over for det pågældende tredjeland under forudsætning af, at dette tredjeland indrømmer indførsler fra Ceuta og Melilla samme behandling, som det indrømmer Unionen. Den ordning, der anvendes på indførsel til Ceuta og Melilla for varer fra det pågældende tredjeland, må dog ikke være gunstigere end den ordning, der anvendes på indførsler af varer med oprindelse i Unionens toldområde.

ARTIKEL 39

Rådet vedtager på forslag af Kommissionen europæiske forordninger eller afgørelser om reglerne for gennemførelse af denne underafdeling og navnlig de oprindelsesregler, der skal gælde for den i artikel 34, 35 og 37 omhandlede samhandel, herunder bestemmelserne vedrørende identificering af varer med oprindelsesstatus og kontrol af oprindelsen.

Disse regler skal navnlig indeholde bestemmelser om mærkning og/eller etikettering af varer, om betingelserne for registrering af fartøjer og om anvendelse af reglen vedrørende kumulativ oprindelse for fiskevarer samt bestemmelser, der gør det muligt at fastslå varers oprindelse.

Afdeling 5

Bestemmelser vedrørende Spaniens regionaludvikling

ARTIKEL 40

Medlemsstaterne tager til efterretning, at den spanske regering står midt i gennemførelsen af en politik med sigte på regionaludvikling, der navnlig skal fremme den økonomiske vækst i de mindst udviklede områder og zoner i Spanien.

De erkender, at det er i deres fælles interesse, at denne politiks målsætning virkeliggøres.

De er enige om, med henblik på at lette løsningen af denne opgave for den spanske regering, at anbefale institutionerne at iværksætte alle de midler og procedurer, der er hjemlet i forfatningen, navnlig ved på hensigtsmæssig måde at udnytte de ressourcer, Unionen råder over til gennemførelse af sine målsætninger.

Medlemsstaterne erkender især, at såfremt forfatningens artikel III-167 og III-168 bringes i anvendelse, skal der tages hensyn til de mål, der er sat for en økonomisk ekspansion og en højnelse af befolkningens levestandard i de mindst udviklede områder og zoner i Spanien.

Afdeling 6

Bestemmelser vedrørende Portugals økonomiske og industrielle udvikling

ARTIKEL 41

Medlemsstaterne tager til efterretning, at den portugisiske regering står midt i gennemførelsen af en politik med sigte på industrialisering og økonomisk udvikling, som har til formål at tilnærme levestandarden i Portugal til levestandarden i de øvrige medlemsstater og afskaffe underbeskæftigelsen under samtidig gradvis udligning af de regionale forskelle i udviklingsniveauet.

De erkender, at det er i deres fælles interesse, at denne politiske målsætning virkeliggøres.

De er enige om med dette mål for øje at anbefale institutionerne at iværksætte alle de midler og procedurer, der er hjemlet i forfatningen, navnlig ved på hensigtsmæssig måde at udnytte de ressourcer, Unionen råder over til gennemførelse af sine målsætninger.

Medlemsstaterne erkender især, at såfremt forfatningens artikel III-167 og III-168 bringes i anvendelse, skal der tages hensyn til de mål, der er sat for en økonomisk ekspansion og en højnelse af befolkningens levestandard.

Afdeling 7

Bestemmelser vedrørende udveksling med Kongeriget Spanien af viden på kerneenergiområdet

ARTIKEL 42

1. Fra 1. januar 1986 stilles den viden, der i overensstemmelse med artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab er meddelt medlemsstater, personer og virksomheder, til rådighed for Kongeriget Spanien, der gør den til genstand for begrænset udbredelse på sit område på de vilkår, der er fastsat i nævnte artikel.
2. Fra 1. januar 1986 stiller Kongeriget Spanien den viden med begrænset udbredelse, der er opnået på kerneenergiområdet i Spanien, til rådighed for Det Europæiske Atomenergifællesskab, for så vidt der ikke er tale om en rent handelsmæssig udnyttelse heraf. Kommissionen videregiver den nævnte viden til virksomheder i Fællesskabet på de vilkår, der er fastsat i artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
3. Den viden, der er omhandlet i stk. 1 og 2, vedrører hovedsagelig:
 - a) kernefysik (lavenergi og højenergi),

- b) strålingsbeskyttelse,
- c) anvendelse af isotoper, særlig stabile isotoper,
- d) forskningsreaktorer og brændsel hertil,
- e) forskning inden for brændselskredsløbet (i særdeleshed: udvinding og behandling af uranmalme med lavt uranindhold; optimering af brændselselementer til kraftreaktorer).

ARTIKEL 43

Inden for de sektorer, hvor Kongeriget Spanien stiller viden til rådighed for Det Europæiske Atomenergifællesskab, indrømmer de kompetente organer, på begæring herom, licenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet i tilfælde, hvor de kompetente organer har eneretten til patenter, der er registreret i medlemsstaterne, for så vidt de ikke over for tredjepart har nogen pligt eller har påtaget sig nogen forpligtelse til at indrømme eller tilbyde hel eller delvis eksklusiv licens på disse patentrettigheder.

2. Hvis der er indrømmet hel eller delvis eksklusiv licens, tilskynder Kongeriget Spanien til og letter indrømmelse af underlicenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet fra indehaverne af sådanne licenser.

Sådanne hele eller delvise eksklusive licenser gives på et normalt handelsmæssigt grundlag.

Afdeling 8

Bestemmelser vedrørende udveksling med Republikken Portugal
af viden på kerneenergiområdet

ARTIKEL 44

1. Fra 1. januar 1986 stilles den viden, der i overensstemmelse med artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab er meddelt medlemsstater, personer og virksomheder, til rådighed for Republikken Portugal, der gør den til genstand for begrænset udbredelse på sit område på de vilkår, der er fastsat i denne artikel.
2. Fra 1. januar 1986 stiller Republikken Portugal den viden med begrænset udbredelse, der er opnået på kerneenergiområdet i Portugal, til rådighed for Det Europæiske Atomenergifællesskab, for så vidt der ikke er tale om en rent handelsmæssig udnyttelse heraf. Kommissionen videregiver den nævnte viden til virksomheder i Fællesskabet på de vilkår, der er fastsat i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
3. Den viden, der er omhandlet i stk. 1 og 2, vedrører hovedsagelig:
 - a) reaktordynamik,
 - b) strålingsbeskyttelse,
 - c) anvendelse af kernefysiske måleteknikker (inden for industriområdet, landbrug, arkæologi og geologi),

- d) atomfysik (måling af det effektive tværsnit, kanaliseringsteknikker),
- e) metallurgi i forbindelse med udvinding af uran.

ARTIKEL 45

1. Inden for de sektorer, hvor Republikken Portugal stiller viden til rådighed for Det Europæiske Atomenergifællesskab, indrømmer de kompetente organer, på begæring herom, licenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet i tilfælde, hvor de kompetente organer har eneretten til patenter, der er registreret i medlemsstaterne, for så vidt de ikke over for tredjepart har nogen pligt eller har påtaget sig nogen forpligtelse til at indrømme eller tilbyde hel eller delvis eksklusiv licens på disse patentrettigheder.

2. Hvis der er indrømmet hel eller delvis eksklusiv licens tilskynder Republikken Portugal til og letter indrømmelse af underlicenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet fra indehaverne af sådanne licenser.

Sådanne hele eller delvise eksklusive licenser gives på et normalt handelsmæssigt grundlag.

AFSNIT V

BESTEMMELSER OVERTAGET FRA AKTEN VEDRØRENDE VILKÅRENE
FOR REPUBLIKKEN ØSTRIGS,
REPUBLIKKEN FINLANDS OG KONGERIGET SVERIGES TILTRÆDELSE

Afdeling 1

Finansielle bestemmelser

ARTIKEL 46

Egne indtægter, der hidrører fra merværdiafgiften, beregnes og kontrolleres, som om Ålandsøerne var omfattet af det territoriale anvendelsesområde for Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdi-afgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag.

Afdeling 2
Bestemmelser vedrørende landbrug

ARTIKEL 47

Hvis der som følge af tiltrædelsen stadig er alvorlige vanskeligheder efter fuld udnyttelse af artikel 48 og af andre foranstaltninger i henhold til gældende EU-regler, kan Kommissionen vedtage en europæisk afgørelse, der giver Finland tilladelse til at yde national producentstøtte for at lette fuld integration i den fælles landbrugspolitik.

ARTIKEL 48

1. Kommissionen vedtager europæiske afgørelser, der giver Finland og Sverige tilladelse til at yde langsigtet national støtte med henblik på at sikre opretholdelsen af landbrugsaktiviteterne i særlige områder. Disse områder omfatter landbrugsarealer nord for den 62. breddegrad og i nogle tilstødende områder syd for denne breddegrad, hvor der gælder lignende klimatiske vilkår, som gør landbrugsaktiviteter særligt vanskelige.
2. De i stk. 1 nævnte områder fastlægges af Kommissionen, især under hensyn til:
 - a) lav befolkningstæthed;
 - b) landbrugsjordernes andel af det samlede areal;

- c) den andel af det samlede anvendte landbrugsareal, der anvendes til jordafgrøder bestemt til menneskeføde.
3. Den nationale støtte, der er nævnt i stk. 1, kan knyttes til fysiske produktionsfaktorer såsom hektar landbrugsjord eller antallet af dyr under hensyntagen til de relevante begrænsninger i de fælles markedsordninger og historiske produktionsmønstre på den enkelte bedrift, men
- a) må ikke knyttes til fremtidig produktion;
- b) må ikke føre til en forøgelse af produktionen eller til en forhøjelse af den samlede støtte, der er konstateret i en referenceperiode forud for den 1. januar 1995, som skal fastlægges af Kommissionen.

Støtten kan fastsættes forskelligt for de enkelte områder.

Denne støtte kan især ydes med henblik på:

- a) at opretholde traditionel primær produktion og forarbejdning, som er særligt egnet under de klimatiske forhold i de pågældende områder;
- b) at forbedre strukturerne for produktion, afsætning og forarbejdning af landbrugsprodukter;
- c) at fremme afsætningen af de nævnte produkter;
- d) at sikre beskyttelsen af miljøet og opretholdelsen af naturværdierne.

ARTIKEL 49

1. Kommissionen skal underrettes om støtte som nævnt i artikel 47 og 48 samt om enhver anden national støtte, der inden for rammerne af dette afsnit er betinget af tilladelse fra denne institution. Støtten kan først ydes, når Kommissionen har givet tilladelse.
2. For så vidt angår støtte som nævnt i artikel 48 forelægger Kommissionen fra den 1. januar 1996 hvert femte år Rådet en rapport om:
 - a) de givne tilladelser;
 - b) resultaterne af støtte ydet i henhold til disse tilladelser.

Med henblik på udarbejdelsen af denne rapport skal de medlemsstater, der har fået tilladelser, i god tid underrette Kommissionen om virkningerne af den ydede støtte med angivelse af den konstaterede udvikling i landbrugsøkonomien i de pågældende områder.

ARTIKEL 50

Inden for de støtteområder, der er nævnt i forfatningens artikel III-167 og III-168:

- a) kan kun støtte ydet i Østrig, Finland og Sverige inden den 1. januar 1995, der er meddelt Kommissionen inden den 30. april 1995, anses for eksisterende støtte i henhold til forfatningens artikel III-168, stk. 1;
- b) anses eksisterende støtte og projekter med henblik på at indføre støtte eller ændre eksisterende støtte, som Kommissionen er blevet underrettet om inden den 1. januar 1995, for meddelt på denne dato.

ARTIKEL 51

1. Medmindre der er truffet andre bestemmelser i specifikke tilfælde, vedtager Rådet på forslag af Kommissionen de nødvendige europæiske forordninger eller afgørelser til gennemførelse af denne afdeling.
2. Rådet kan ved en europæisk lov foretage de tilpasninger af bestemmelserne i denne afdeling, som måtte vise sig nødvendige som følge af en ændring af EU-retten. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

ARTIKEL 52

1. Hvis overgangsforanstaltninger er nødvendige for at lette overgangen fra den ordning, der består i Østrig, Finland og Sverige, til den ordning, der følger af anvendelsen af de fælles markedsordninger på de betingelser, der er fastsat i akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse, vedtages sådanne foranstaltninger efter proceduren i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF eller, alt efter omstændighederne, i de tilsvarende artikler i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger. Disse foranstaltninger kan træffes i en periode, der udløber den 31. december 1997, idet deres anvendelse er begrænset til denne dato.
2. Rådet kan ved en europæisk lov forlænge den i stk. 1 nævnte periode. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

ARTIKEL 53

Artikel 51 og artikel 52 finder anvendelse på fiskevarer.

Afdeling 3

Bestemmelser vedrørende overgangsforanstaltninger

ARTIKEL 54

De retsakter, der er nævnt i punkt VII.B.1, VII.D.1, VII.D.2.c, IX.2.b, c, f, g, h, i, j, l, m, n, x, y, z og aa, X.a, b og c i bilag XV til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse¹, anvendes i forhold til Østrig, Finland og Sverige på de i nævnte bilag fastsatte vilkår.

For så vidt angår punkt IX.2.x i bilag XV, der er nævnt i stk. 1, læses henvisningen til bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, især til dennes artikel 90 og 91, som en henvisning til forfatningens bestemmelser, især til dennes artikel III-170, stk. 1 og 2.

¹ EFT C 241 af 29.8.1994, s. 322.

Afdeling 4

Bestemmelser om visse retsakters anvendelighed

ARTIKEL 55

1. Individuelle afgørelser om dispensationer og negativattester, som tilsynsmyndigheden under Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA) eller Kommissionen har truffet inden den 1. januar 1995 i medfør af artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) eller artikel 1 i dennes protokol nr. 25, og som vedrører sager, der som følge af tiltrædelsen henhører under artikel 81 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, forbliver gyldige i forhold til forfatningens artikel III-161, indtil den deri angivne tidsfrist udløber eller Kommissionen vedtager en europæisk afgørelse, der fastsætter andet, og som er tilstrækkelig begrundet og i overensstemmelse med EU-retten.
2. Afgørelser, som er truffet af EFTA-Tilsynsmyndigheden inden den 1. januar 1995 i medfør af EØS-aftalens artikel 61, og som vedrører sager, der som følge af tiltrædelsen henhører under artikel 87 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, forbliver gyldige i forhold til forfatningens artikel III-167, medmindre Kommissionen vedtager en europæisk afgørelse efter forfatningens artikel III-168, der fastsætter andet. Dette stykke finder ikke anvendelse på afgørelser, som træffes efter proceduren i EØS-aftalens artikel 64.
3. Uanset stk. 1 og 2 er afgørelser truffet af EFTA-Tilsynsmyndigheden gyldige efter den 1. januar 1995, medmindre Kommissionen træffer en afgørelse, der fastsætter andet, og som er tilstrækkeligt begrundet og i overensstemmelse med EU-retten.

Afdeling 5
Bestemmelser vedrørende Ålandsøerne

ARTIKEL 56

Forfatningens bestemmelser anfægter ikke anvendelsen af de pr. 1. januar 1994 gældende bestemmelser på Ålandsøerne om:

- a) begrænsninger uden forskelsbehandling i retten for fysiske personer, der ikke har hembygdsrätt/kotiseutuoikeus (regionalt borgerskab) på Ålandsøerne, samt for juridiske personer til at erhverve og besidde fast ejendom på Ålandsøerne uden tilladelse fra de kompetente myndigheder på Ålandsøerne;
- b) begrænsninger uden forskelsbehandling i etableringsretten og i retten til at præstere tjenesteydelser for fysiske personer, der ikke har hembygdsrätt/kotiseutuoikeus (regionalt borgerskab) på Ålandsøerne, samt for juridiske personer, der ikke har fået tilladelse hertil af Ålandsøernes kompetente myndigheder.

ARTIKEL 57

1. Ålandsøernes område - der anses for at være et tredjelandsområde som defineret i artikel 3, stk. 1, tredje led, i Rådets direktiv 77/388/EØF, og for at være et nationalt område, som falder uden for anvendelsesområdet for direktiverne om punktafgiftsharmonisering som defineret i artikel 2 i Rådets direktiv 92/12/EØF - er undtaget fra EU-retten om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter og forbrugsafgifter samt andre former for indirekte beskatning.

Dette stykke finder ikke anvendelse på bestemmelserne i Rådets direktiv 69/335/EØF om kapitaltilførselsafgifter.

2. Formålet med den undtagelse, der er fastsat i stk. 1, er at bevare en levedygtig lokal økonomi på øerne, og den må ikke have negative følger for Unionens interesser eller for dens fælles politikker. Hvis Kommissionen finder, at bestemmelserne i stk. 1 ikke længere er berettigede, navnlig i henseende til fair konkurrence eller egne indtægter, forelægger den egnede forslag for Rådet, der vedtager de nødvendige retsakter i overensstemmelse med forfatningens relevante artikler.

ARTIKEL 58

Republikken Finland sikrer, at alle fysiske og juridiske personer fra medlemsstaterne behandles ens på Ålandsøerne.

ARTIKEL 59

Bestemmelserne i denne afdeling finder anvendelse i lyset af erklæringen om Ålandsøerne, der uden at ændre retsvirkningerne overtager ordlyden af præamblen, således som den fandtes i protokol nr. 2 til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse.

Afdeling 6
Bestemmelser vedrørende det samiske folk

ARTIKEL 60

Uanset forfatningens bestemmelser kan der gives det samiske folk enerettigheder til rensdyrhold i de traditionelle samiske områder.

ARTIKEL 61

Denne afdeling kan udvides med henblik på at tage hensyn til en eventuel yderligere udvikling i samiske enerettigheder i tilknytning til samernes traditionelle eksistensgrundlag. Rådet kan ved europæisk lov foretage de nødvendige ændringer af denne afdeling. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet og Regionsudvalget.

ARTIKEL 62

Bestemmelserne i denne afdeling finder anvendelse i lyset af erklæringen om det samiske folk, der uden at ændre retsvirkningerne overtager ordlyden af præamblen, således som den fandtes i protokol nr. 3 til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse.

Afdeling 7
Særlige bestemmelser inden for rammerne af strukturfondene
i Finland og Sverige

ARTIKEL 63

Områder omfattet af målet om fremme af udviklingen og strukturtilpasningen i regioner med yderst lav befolkningstæthed skal i princippet repræsentere eller høre under regioner på NUTS II-niveau med en befolkningstæthed på indtil 8 personer pr. km². EU's støtte kan, med forbehold af koncentrationskravet, også ydes i tilstødende, mindre områder, der opfylder samme kriterier med hensyn til befolkningstæthed. Sådanne regioner og områder, der er omfattet af denne artikel, er opført i bilag I¹ til protokol nr. 6 til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse.

¹ EFT C 241 af 29.8.1994, s. 355.

Afdeling 8

Bestemmelser om vejtransport, jernbanetransport og kombineret transport i Østrig

ARTIKEL 64

1. I denne afdeling forstås ved
 - a) "lastvogn": ethvert motorkøretøj med en tilladt totalvægt på over 7,5 tons indregistreret i en medlemsstat, der er bestemt til transport af gods eller til trækning af påhængsvogne, herunder også trækkende køretøjer for sættevogne, og påhængskøretøjer med en tilladt totalvægt på over 7,5 tons, der trækkes af et motorkøretøj indregistreret i en medlemsstat med en højeste tilladt totalvægt på 7,5 tons
 - b) "kombineret transport": enhver godstransport, der udføres med lastvogne eller lasteenheder, som tilbagelægger en del af strækningen med jernbane og tilbagelægger enten den indledende eller den afsluttende strækning ad landevej, idet østrigsk område under ingen omstændigheder udelukkende må passeres i transit ad landevej på vej til eller på vej fra en jernbaneterminal.
2. Artikel 65–71 omhandler foranstaltninger vedrørende mulighederne for jernbanetransport og kombineret transport ved passage af østrigsk område.

ARTIKEL 65

Unionen og de berørte medlemsstater træffer inden for rammerne af deres kompetence foranstaltninger til udvikling og fremme af jernbanetransporten og den kombinerede transport i forbindelse med godstransport gennem Alperne og foretager en nøje koordinering af disse foranstaltninger.

ARTIKEL 66

I forbindelse med opstillingen af de i forfatningens artikel III-247 omhandlede retningslinjer sikrer Unionen, at de hovedtrafikforbindelser, der er defineret i bilag 1¹ til protokol nr. 9 til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse, kommer til at indgå i de transeuropæiske net for jernbanetransport og kombineret transport og tillige fastlægges som projekter af fælles interesse.

ARTIKEL 67

Unionen og de berørte medlemsstater gennemfører inden for rammerne af deres kompetence de foranstaltninger, der er anført i bilag 2² til protokol nr. 9 til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse.

ARTIKEL 68

Unionen og de berørte medlemsstater bestræber sig mest muligt på at udvikle og udnytte den supplerende jernbanekapacitet, der er omhandlet i bilag 3³ til protokol nr. 9 til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse.

¹ EFT C 241 af 29.8.1994, s. 364.

² EFT C 241 af 29.8.1994, s. 365.

³ EFT C 241 af 29.8.1994, s. 367.

ARTIKEL 69

Unionen og de berørte medlemsstater træffer foranstaltninger med henblik på at øge mulighederne for jernbanetransport og kombineret transport. Sådanne foranstaltninger skal, hvor det er relevant, og med forbehold af forfatningens bestemmelser, udarbejdes i nær konsultation med jernbaneselskaber og andre, der tilbyder jernbaneforbindelser. De foranstaltninger, der er opregnet i EU-rettens bestemmelser om jernbaner og kombineret transport, bør prioriteres højest. Ved iværksættelsen af sådanne foranstaltninger lægges der særlig vægt på jernbanetransportens og den kombinerede transports konkurrenceevne, effektivitet og omkostningsgennemsigtighed. De berørte medlemsstater bestræber sig i særdeleshed på at træffe foranstaltninger, som sikrer, at priserne i forbindelse med den kombinerede transport er konkurrencedygtige i forhold til priser på andre former for transport. Enhver støtte, der ydes i dette øjemed, skal være i overensstemmelse med EU-retten.

ARTIKEL 70

Unionen og de berørte medlemsstater træffer i tilfælde af alvorlig forstyrrelse af transittrafikken med jernbane, f.eks. i forbindelse med en naturkatastrofe, alle hensigtsmæssige, indbyrdes afstemte foranstaltninger med henblik på at sikre afviklingen af trafikken. Visse sårbare transportere, såsom transport af letfordærlige levnedsmidler, prioriteres højest.

ARTIKEL 71

Kommissionen vurderer efter proceduren i artikel 73, stk. 2, hvorledes denne afdeling fungerer.

ARTIKEL 72

1. Denne artikel omhandler foranstaltninger vedrørende vejgodstransport ved kørsel, der foretages på Fællesskabets område.
2. Ved kørsel, der indebærer vejgodstransport i transit gennem Østrig, gælder ordningen om kørsel for egen regning og om erhvervsmæssig kørsel i henhold til Rådets første direktiv af 23. juli 1962 og Rådets forordning (EØF) nr. 881/92, med forbehold af bestemmelserne i denne artikel.
3. Indtil den 1. januar 1998 gælder følgende bestemmelser:
 - a) Det samlede NO_x-emissionsniveau fra lastvogne, der kører i transit gennem Østrig, nedbringes med 60% mellem den 1. januar 1992 og den 31. december 2003 efter tabellen i bilag 4.
 - b) Nedbringelserne af det samlede NO_x-emissionsniveau fra lastvogne forvaltes ved hjælp af et økopointsystem. Som led i dette system behøver hver lastvogn, som kører gennem Østrig i transit, et økopointantal, som svarer til talværdien af dens NO_x-emissioner (den godkendte værdi i forbindelse med produktionens overensstemmelse (COP-værdien) eller typegodkendelsesværdien). Tildeling og forvaltning af disse point beskrives i bilag 5.
 - c) Hvis antallet af transitture i et givet år overstiger referencetallet for 1991 med mere end 8% skal Kommissionen efter proceduren i artikel 16 vedtage passende foranstaltninger i overensstemmelse med nr. 3 i bilag 5.

- d) Østrig udfærdiger og stiller rettidigt de økopointkort til rådighed, der skal anvendes ved forvaltning af økopointsystemet i henhold til bilag 5 for lastvogne, der kører i transit gennem Østrig.
- e) Økopoint fordeles af Kommissionen på medlemsstaterne i henhold til bestemmelser, der indføres efter stk. 7.

4. Før den 1. januar 1998 undersøger Rådet på ny på grundlag af en rapport fra Kommissionen, hvorledes bestemmelserne vedrørende vejgodstransport i transit gennem Østrig fungerer. Undersøgelsen finder sted i overensstemmelse med de grundlæggende principper for fællesskabsretten, såsom det indre markeds tilfredsstillende funktion, herunder navnlig frie varebevægelser og fri udveksling af tjenesteydelser, miljøbeskyttelse i hele Fællesskabets interesse og færdselssikkerhed. Medmindre Rådet med enstemmighed træffer anden afgørelse på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, skal overgangsperioden forlænges indtil den 1. januar 2001, hvorunder bestemmelserne i stk. 3 finder anvendelse.

5. Før den 1. januar 2001 foretager Kommissionen i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur en videnskabelig undersøgelse af, i hvilket omfang det mål for nedbringelse af forureningen, der er fastsat i stk. 3, litra a), er nået. Hvis Kommissionen konkluderer, at dette mål er nået på et bæredygtigt grundlag, ophører bestemmelserne i stk. 3 med at gælde den 1. januar 2001. Hvis Kommissionen derimod konkluderer, at dette mål ikke er nået på et bæredygtigt grundlag, kan Rådet i henhold til artikel 75 i EF-traktaten inden for rammerne af Fællesskabet vedtage foranstaltninger, der sikrer en tilsvarende beskyttelse af miljøet, navnlig nedbringelse med 60% af forureningen. Hvis Rådet ikke vedtager sådanne foranstaltninger, forlænges overgangsperioden automatisk i en sidste periode på tre år, hvorunder bestemmelserne i stk. 3 finder anvendelse.

6. Ved overgangsperiodens ophør finder gældende fællesskabsbestemmelser anvendelse i fuldt omfang.

7. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 16 de nærmere bestemmelser for fremgangsmåderne i forbindelse med økopointsystemet, fordelingen af økopoint og tekniske spørgsmål i forbindelse med anvendelsen af nærværende artikel, som træder i kraft på datoen for Østrigs tiltrædelse.

De foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal sikre opretholdelsen for de nuværende medlemsstater af den faktiske situation, der følger af anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 3637/92 og af den administrative aftale, undertegnet den 23. december 1992, om fastlæggelse af ikrafttrædelsesdatoen og fremgangsmåden for indførelse af det økopointsystem, der er omhandlet i transitaftalen. Der træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den andel af økopointene, der tildeles Grækenland, tager tilstrækkeligt hensyn til Grækenlands behov i denne forbindelse.

ARTIKEL 73

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Afdeling 9

Bestemmelser om brugen i Den Europæiske Union af særlige østrigske udtryk
inden for det tyske sprog

ARTIKEL 74

1. De særlige østrigske udtryk inden for det tyske sprog, der findes i østrigsk retsorden, og som er opført på listen i bilaget¹ til protokol nr. 10 til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse, har samme status og kan anvendes med samme retsvirkning som de tilsvarende udtryk, der anvendes i Tyskland, og som er opført på listen i nævnte bilag.

2. I den tyske udgave af nye retsakter tilføjes de særlige østrigske udtryk, der er nævnt i bilaget til protokol nr. 10 til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse, i den relevante form til de tilsvarende udtryk, der anvendes i Tyskland.

¹ EFT C 241 af 29.8.1994, s. 370.

9. PROTOKOL
OM TILTRÆDELSESTRAKTATEN OG -AKTEN FOR
DEN TJEKKISKE REPUBLIK,
REPUBLIKKEN ESTLAND, REPUBLIKKEN CYPERN,
REPUBLIKKEN LETLAND, REPUBLIKKEN LITAUEN, REPUBLIKKEN UNGARN,
REPUBLIKKEN MALTA, REPUBLIKKEN POLEN,
REPUBLIKKEN SLOVENIEN OG DEN SLOVAKISKE REPUBLIK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM MINDER OM, at Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Republikken Polen, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik tiltrådte De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Union oprettet ved traktaten om Den Europæiske Union den 1. maj 2004,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at traktaten af 16. april 2003 vedrørende ovennævnte tiltrædelser ophæves i henhold til forfatningens artikel IV-437, stk. 2, litra e),

SOM TAGER I BETRAGTNING, at mange af bestemmelserne i den akt, der er knyttet til nævnte tiltrædelsestraktat, fortsat er relevante, og at disse bestemmelser i henhold til forfatningens artikel IV-437, stk. 2, skal indgå eller omhandles i en protokol, således at de forbliver i kraft, og deres retsvirkninger bevares,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det er nødvendigt at foretage en række tekniske tilpasninger af visse af de pågældende bestemmelser, så de bringes i overensstemmelse med forfatningen, uden at retsvirkningerne af bestemmelserne ændres,

ER BLEVET ENIGE OM nedenstående bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

FØRSTE DEL

BESTEMMELSER VEDRØRENDE TILTRÆDELSesakTEN AF 16. APRIL 2003

AFSNIT I

PRINCIPPER

ARTIKEL 1

I denne protokol:

- a) forstås ved udtrykket "tiltrædelsesakten af 16. april 2003" akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union,
- b) forstås ved udtrykkene "traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab" ("EF-traktaten") og "traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab" ("Euratom-traktaten") disse traktater som suppleret eller ændret ved traktater eller ved andre retsakter, der er trådt i kraft før den 1. maj 2004,

- c) forstås ved udtrykket "traktaten om Den Europæiske Union" ("EU-traktaten") denne traktat som suppleret eller ændret ved traktater eller ved andre retsakter, der er trådt i kraft før den 1. maj 2004,
- d) forstås ved udtrykket "Fællesskabet" et af eller begge de fællesskaber, der er omhandlet i litra b), alt efter omstændighederne,
- e) forstås ved udtrykket "nuværende medlemsstater" følgende medlemsstater: Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland,
- f) forstås ved udtrykket "nye medlemsstater" følgende medlemsstater: Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Republikken Polen, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik.

ARTIKEL 2

De rettigheder og forpligtelser, der følger af tiltrædelsestraktaten for Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Republikken Polen, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik, som er omhandlet i forfatningens artikel IV-437, stk. 2, litra e), har på de i denne traktat fastsatte vilkår haft virkning fra den 1. maj 2004.

ARTIKEL 3

1. Bestemmelserne i Schengen-reglerne som integreret i Unionen ved den protokol, der er knyttet som bilag til traktaten om en forfatning for Europa, (i det følgende benævnt "Schengen-protokollen") og de retsakter, der bygger derpå eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. bilag I til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, samt alle andre sådanne retsakter, der vedtages før den 1. maj 2004, er bindende for og finder anvendelse i de nye medlemsstater fra den 1. maj 2004.

2. De bestemmelser i Schengen-reglerne som integreret i Unionen og de retsakter, der bygger derpå eller på anden måde har tilknytning dertil, som ikke er omhandlet i stk. 1, er bindende for de nye medlemsstater fra den 1. maj 2004, men finder først anvendelse i en ny medlemsstat, når Rådet har truffet en europæisk afgørelse herom, efter at det i overensstemmelse med de relevante Schengen-evalueringsprocedurer er blevet sikret, at de nødvendige betingelser for gennemførelse af alle de pågældende regler er opfyldt i den nye medlemsstat.

Rådet træffer efter høring af Europa-Parlamentet afgørelse med enstemmighed blandt de af dets medlemmer, der repræsenterer regeringerne i de medlemsstater, for hvilke de i dette stykke omhandlede bestemmelser allerede er blevet iværksat, og repræsentanten for regeringen i den medlemsstat, for hvilken bestemmelserne skal iværksættes. De medlemmer af Rådet, der repræsenterer regeringerne i henholdsvis Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, medvirker i en sådan afgørelse, hvis den vedrører de bestemmelser i Schengen-reglerne og de retsakter, der bygger derpå eller på anden måde har tilknytning dertil, som disse medlemsstater deltager i.

3. Aftaler indgået af Rådet i henhold til artikel 6 i Schengen-protokollen er bindende for de nye medlemsstater fra den 1. maj 2004.

4. For så vidt angår de konventioner og instrumenter inden for området retlige og indre anliggender, der er uadskilleligt forbundet med virkeliggørelsen af målene i EU-traktaten, skal de nye medlemsstater:

- a) tiltræde de konventioner mv., der den 1. maj 2004 er åbne for de nuværende medlemsstaters undertegnelse, samt de konventioner, der er udarbejdet af Rådet i overensstemmelse med afsnit VI i EU-traktaten med henstilling til medlemsstaterne om vedtagelse;
- b) indføre administrative eller andre arrangementer i lighed med dem, der den 1. maj 2004 er vedtaget af de nuværende medlemsstater eller Rådet, for at lette det praktiske samarbejde mellem medlemsstaternes institutioner og organisationer, der tager sig af retlige og indre anliggender.

ARTIKEL 4

Hver af de nye medlemsstater deltager fra den 1. maj 2004 i Den Økonomiske og Monetære Union som medlemsstat med dispensation i henhold til forfatningens artikel III-197.

ARTIKEL 5

1. De nye medlemsstater, der ved tiltrædelsesakten af 16. april 2003 har tiltrådt de afgørelser og aftaler, der er truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, skal tiltræde enhver anden aftale, der er indgået af de nuværende medlemsstater, og som vedrører Unionens funktion eller har tilknytning til dens virksomhed.

2. De nye medlemsstater skal tiltræde de i EF-traktatens artikel 293 forudsatte overenskomster og de overenskomster, der er uløseligt forbundet med virkeliggørelsen af EF-traktatens målsætninger, i det omfang disse stadig er i kraft, samt protokollerne vedrørende De Europæiske Fællesskabers Domstols fortolkning af disse overenskomster, der er undertegnet af de nuværende medlemsstater, og med dette mål for øje at indlede forhandlinger med disse med henblik på at foretage de nødvendige tilpasninger deraf.

ARTIKEL 6

1. De nye medlemsstater skal på de i denne protokol fastsatte vilkår tiltræde de aftaler eller overenskomster, der er indgået eller anvendes foreløbigt af de nuværende medlemsstater sammen med Unionen eller Det Europæiske Atomenergifællesskab, og de af disse medlemsstater indgåede aftaler, der har tilknytning til de nævnte aftaler eller overenskomster.

De nye medlemsstater tiltræder de aftaler eller overenskomster, der er omhandlet i stk. 4, samt de aftaler med Belarus, Kina, Chile, Mercosur og Schweiz, som er indgået eller undertegnet af Fællesskabet sammen med dets nuværende medlemsstater, ved indgåelse af en protokol til sådanne aftaler eller overenskomster mellem Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på medlemsstaternes vegne, og det eller de pågældende tredjelande eller den pågældende internationale organisation.

Denne procedure berører hverken Unionens og Det Europæiske Atomenergifællesskabs egne beføjelser eller fordelingen af beføjelser mellem disse og medlemsstaterne med hensyn til indgåelse af sådanne aftaler i fremtiden eller indførelse af andre ændringer uden tilknytning til tiltrædelsen.

Kommissionen forhandler disse protokoller på medlemsstaternes vegne på grundlag af forhandlingsdirektiver, som Rådet har godkendt med enstemmighed, og i samråd med et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne. Den forelægger Rådet et udkast til protokollerne med henblik på indgåelse.

2. Ved tiltrædelsen af de i stk. 1 nævnte aftaler og overenskomster opnår de nye medlemsstater samme rettigheder og forpligtelser i henhold til disse aftaler og overenskomster som de nuværende medlemsstater.
3. De nye medlemsstater skal på de i denne protokol fastsatte vilkår tiltræde aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde¹, jf. artikel 128 deri.
4. Fra den 1. maj 2004 og indtil de nødvendige protokoller i påkommende tilfælde er indgået, jf. stk. 1, anvender de nye medlemsstater bestemmelserne i de aftaler, der er indgået af de nuværende medlemsstater sammen med Fællesskabet med Algeriet, Armenien, Aserbajdsjan, Bulgarien, Kroatien, Egypten, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Georgien, Israel, Jordan, Kasakhstan, Kirgisistan, Libanon, Mexico, Moldova, Marokko, Rumænien, Den Russiske Føderation, San Marino, Sydafrika, Sydkorea, Syrien, Tunesien, Tyrkiet, Turkmenistan, Ukraine og Usbekistan, ligesom de anvender bestemmelserne i andre aftaler, der indgås af de nuværende medlemsstater sammen med Fællesskabet inden den 1. maj 2004.

Tilpasninger til disse aftaler foretages i form af protokoller, der indgås med de kontraherende lande i overensstemmelse med stk. 1, andet afsnit. Hvis protokollerne ikke er indgået den 1. maj 2004, træffer Unionen, Det Europæiske Atomenergifællesskab og medlemsstaterne inden for rammerne af deres respektive beføjelser de nødvendige foranstaltninger til at afklare situationen.
5. Fra den 1. maj 2004 anvender de nye medlemsstater de bilaterale tekstilaftaler og -arrangementer, som Fællesskabet har indgået med tredjelande.

¹ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

De kvantitative restriktioner, som Unionen anvender på import af tekstilvarer og beklædningsgenstande, tilpasses for at tage hensyn til de nye medlemsstaters tiltrædelse.

Hvis ændringerne af de bilaterale tekstilaftaler og -arrangementer ikke er trådt i kraft den 1. maj 2004, foretager Unionen de nødvendige tilpasninger af reglerne for import af tekstilvarer og beklædningsgenstande fra tredjelande for at tage hensyn til de nye medlemsstaters tiltrædelse.

6. De kvantitative restriktioner, som Unionen anvender på import af stål og stålprodukter, tilpasses på grundlag af de nye medlemsstaters import af stålprodukter med oprindelse i de pågældende leverandørlande i årene umiddelbart inden undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten.

7. Fiskeriaftaler, som de nye medlemsstater har indgået med tredjelande inden den 1. maj 2004, forvaltes af Unionen.

De rettigheder og forpligtelser, der for de nye medlemsstater følger af disse aftaler, berøres ikke i den periode, hvor bestemmelserne i disse aftaler opretholdes midlertidigt.

Så snart som muligt og under alle omstændigheder inden udløbet af gyldighedsperioden for de i første afsnit omhandlede aftaler vedtager Rådet på forslag af Kommissionen i hvert enkelt tilfælde passende europæiske afgørelser med henblik på videreførelse af de fiskeriaktiviteter, der er omhandlet i aftalerne, herunder eventuel forlængelse af visse aftaler for perioder på højst et år.

8. Med virkning fra den 1. maj 2004 udtræder de nye medlemsstater af alle frihandelsaftaler med tredjelande, herunder den centraleuropæiske frihandelsaftale.

I det omfang aftalerne mellem én eller flere af de nye medlemsstater på den ene side og ét eller flere tredjelande på den anden side ikke er forenelige med de forpligtelser, der følger af forfatningen og navnlig af denne protokol, bringer den nye medlemsstat alle egnede midler i anvendelse med henblik på at fjerne de konstaterede uoverensstemmelser. Hvis en ny medlemsstat har problemer med at tilpasse en aftale indgået med ét eller flere tredjelande inden tiltrædelsen, udtræder den i henhold til aftalens bestemmelser af den pågældende aftale.

9. De nye medlemsstater træffer passende foranstaltninger for i påkommende tilfælde at tilpasse deres stilling i forhold til internationale organisationer og internationale aftaler, i hvilke Unionen eller Det Europæiske Atomenergifællesskab eller andre medlemsstater ligeledes er parter, til de rettigheder og forpligtelser, der følger af deres tiltrædelse af Unionen.

De udtræder navnlig den 1. maj 2004 eller snarest muligt derefter af internationale fiskeriaftaler og -organisationer, i hvilke Unionen ligeledes er part, medmindre deres medlemskab har tilknytning til andet end fiskeri.

ARTIKEL 7

De af institutionerne vedtagne retsakter, som de ved denne protokol fastsatte overgangsbestemmelser vedrører, bevarer deres juridiske status; især skal fremgangsmåderne for ændring af disse retsakter fortsat finde anvendelse.

ARTIKEL 8

De bestemmelser i tiltrædelsesakten af 16. april 2003, der har til formål eller som virkning, bortset fra som overgangsforanstaltninger, at ophæve eller ændre retsakter vedtaget af institutioner, organer, kontorer og agenturer under Det Europæiske Fællesskab eller Den Europæiske Union som oprettet ved traktaten om Den Europæiske Union, forbliver i kraft, således som de er fortolket af De Europæiske Fællesskabers Domstol og Retten i Første Instans, jf. dog anvendelsen af stk. 2.

Disse bestemmelser har samme juridiske status som de retsakter, de ophæver eller ændrer, og er undergivet samme regler som disse.

ARTIKEL 9

Teksterne til de retsakter, der før den 1. maj 2004 er vedtaget af institutioner, organer, kontorer og agenturer under Det Europæiske Fællesskab eller Den Europæiske Union som oprettet ved traktaten om Den Europæiske Union samt af Den Europæiske Centralbank, og som er udfærdiget på estisk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, slovakisk, slovensk, tjekkisk og ungarsk, har fra nævnte dato gyldighed på samme vilkår som de tekster, der er udfærdiget og har gyldighed på de andre sprog.

ARTIKEL 10

Overgangsbestemmelserne i denne protokol kan ophæves ved en europæisk lov vedtaget af Rådet, hvis de ikke længere er relevante. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

ARTIKEL 11

Ved anvendelsen af forfatningen og af institutionernes retsakter gælder de i denne protokol fastsatte undtagelsesbestemmelser som overgangsforanstaltninger.

AFSNIT II

PERMANENTE BESTEMMELSER

ARTIKEL 12

De af tiltrædelsen nødvendiggjorte tilpasninger i de retsakter, der opregnes i listen i bilag III til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, fastsættes i overensstemmelse med de i nævnte bilag fastsatte retningslinjer og efter den procedure og på de vilkår, der er fastsat i artikel 36.

ARTIKEL 13

De foranstaltninger, der opregnes i listen i bilag IV til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, finder anvendelse på de vilkår, der er fastsat i nævnte bilag.

ARTIKEL 14

Der kan ved en europæisk lov vedtaget af Rådet foretages de tilpasninger af denne protokols bestemmelser vedrørende den fælles landbrugspolitik, der måtte vise sig nødvendige som følge af en ændring af EU-retten. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

AFSNIT III

MIDLERTIDIGE BESTEMMELSER

ARTIKEL 15

De foranstaltninger, der opregnes i bilag V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII og XIV til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, gælder for de nye medlemsstater på betingelserne i de nævnte bilag.

ARTIKEL 16

1. Indtægter benævnt "told i henhold til den fælles toldtarif og anden told" som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter¹ eller tilsvarende bestemmelser i en anden afgørelse, som erstatter denne, omfatter told beregnet på grundlag af satserne i henhold til den fælles toldtarif og til enhver toldindrømmelse i tilknytning dertil, der anvendes af Unionen i de nye medlemsstaters samhandel med tredjelande.

2. For 2004 skal det harmoniserede momsregningsgrundlag og BNI-(bruttonationalindkomst) grundlaget for hver ny medlemsstat som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c) og d), i afgørelse 2000/597/EF, Euratom svare til to tredjedele af det årlige grundlag. Det BNI-grundlag for hver ny medlemsstat, der skal anvendes ved beregningen af finansieringen af korrektionen af budgetulige vægte til fordel for Det Forenede Kongerige som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i afgørelse 2000/597/EF, Euratom, skal ligeledes svare til to tredjedele af det årlige grundlag.

¹ EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42.

3. Med henblik på at fastlægge den fastfrosne sats for 2004 i henhold til artikel 2, stk. 4, litra b), i afgørelse 2000/597/EF, Euratom skal de nye medlemsstaters reducerede momsgrundlag beregnes på grundlag af to tredjedele af deres ikke-reducerede momsregningsgrundlag og to tredjedele af deres BNI.

ARTIKEL 17

1. Unionens budget for regnskabsåret 2004 er blevet tilpasset for at tage hensyn til de nye medlemsstaters tiltrædelse gennem et ændringsbudget, der fik virkning fra 1. maj 2004.

2. De tolv månedlige tolvtedele af de moms- og BNI-baserede midler, som de nye medlemsstater skal betale i henhold til det i stk. 1 nævnte ændringsbudget, samt tilpasningen med tilbagevirkende kraft af de månedlige tolvtedele for perioden fra januar til april 2004, som kun finder anvendelse på de nuværende medlemsstater, konverteres til ottendedele, der opkræves i perioden fra maj til december 2004. Tilpasninger med tilbagevirkende kraft som følge af senere ændringsbudgetter, der vedtages i 2004, konverteres ligeledes til lige store rater, der opkræves i løbet af den resterende del af året.

ARTIKEL 18

På den første hverdag i hver måned skal Unionen som en udgift på Unionens budget betale Den Tjekkiske Republik, Cypern, Malta og Slovenien en ottendedel i 2004 fra og med den 1. maj 2004 og en tolvtedel i 2005 og 2006 af følgende beløb som midlertidig budgetkompensation:

	2004	2005	2006
	(mio. euro i 1999-priser)		
Den Tjekkiske Republik	125,4	178,0	85,1
Cypern	68,9	119,2	112,3
Malta	37,8	65,6	62,9
Slovenien	29,5	66,4	35,5

ARTIKEL 19

På den første hverdag i hver måned skal Unionen som en udgift på Unionens budget betale Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet en ottendedel i 2004 fra og med den 1. maj 2004 og en tolvtedel i 2005 og 2006 af følgende beløb som en særlig fast likviditetsfacilitet:

	2004	2005	2006
	(mio. euro i 1999-priser)		
Den Tjekkiske Republik	174,7	91,55	91,55
Estland	15,8	2,90	2,90
Cypern	27,7	5,05	5,05
Letland	19,5	3,40	3,40
Litauen	34,8	6,30	6,30
Ungarn	155,3	27,95	27,95
Malta	12,2	27,15	27,15
Polen	442,8	550,00	450,00
Slovenien	65,4	17,85	17,85
Slovakiet	63,2	11,35	11,35

Der skal ved alle beregninger af fordelingen af strukturfondsmidler i årene 2004-2006 tages hensyn til 1 mia. euro for så vidt angår Polen og 100 mio. euro for så vidt angår Den Tjekkiske Republik, der indgår i den særlige faste likviditetsfacilitet.

ARTIKEL 20

1. De nye medlemsstater, der er anført nedenfor, betaler følgende beløb til den Kul- og Stålforskningsfond, der omhandles i afgørelse 2002/234/EKSF truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 27. februar 2002 om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om Kul- og Stålforskningsfonden¹:

	(mio. euro i løbende priser)
Den Tjekkiske Republik	39,88
Estland	2,50
Letland	2,69
Ungarn	9,93
Polen	92,46
Slovenien	2,36
Slovakiet	20,11

¹ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 42.

2. Bidragene til Kul- og Stålforskningsfonden indbetales i fire rater begyndende i 2006, idet betalingen hver gang sker den første hverdag i den første måned af hvert år på følgende måde:

2006:	15%
2007:	20%
2008:	30%
2009:	35%

ARTIKEL 21

1. Medmindre andet er bestemt i denne protokol, indgås der ingen finansielle forpligtelser under Phare-programmet¹, programmet for grænseoverskridende samarbejde inden for rammerne af Phare-programmet², førtiltrædelsesmidlerne til Cypren og Malta³, ISPA-programmet⁴ og SAPARD-programmet⁵ til fordel for de nye medlemsstater efter den 31. december 2003. Fra den 1. januar 2004 sidestilles de nye medlemsstater med de nuværende medlemsstater med hensyn til udgifter under de tre første udgiftsområder i de finansielle overslag som fastlagt i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999⁶, med forbehold af de nedenfor nævnte individuelle specifikationer og undtagelser eller som i øvrigt fastsat i denne protokol. Maksimumstillægsbevillingerne i post 1, 2, 3 og 5 i de finansielle overslag vedrørende tiltrædelsen er anført i bilag XV til tiltrædelsesakten af 16. april 2003. Der kan dog ikke indgås finansielle forpligtelser over 2004-budgettet for nogen af de berørte programmer eller organer, før den pågældende nye medlemsstat er tiltrådt.

¹ Forordning (EØF) nr. 3906/89 (EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11).

² Forordning (EF) nr. 2760/98 (EFT L 345 af 19.12.1998, s. 49).

³ Forordning (EF) nr. 555/2000 (EFT L 68 af 16.3.2000, s. 3).

⁴ Forordning (EF) nr. 1267/1999 (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 73).

⁵ Forordning (EF) nr. 1268/1999 (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 87).

⁶ Interinstitutionel aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren (EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1).

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på udgifter under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, der vedrører artikel 2, stk. 1 og 2, og artikel 3, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik¹, da der først kan ydes EF-støtte hertil fra den 1. maj 2004, jf. artikel 2 i denne protokol.

Stk. 1 i denne artikel finder dog anvendelse på udgifter til landdistriktudvikling under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, der vedrører artikel 47a i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger,² på de betingelser, som fremgår af ændringen til nævnte forordning i bilag II til tiltrædelsesakten af 16. april 2003.

3. Fra den 1. januar 2004 deltager de nye medlemsstater i Unionens programmer og organer på samme vilkår og betingelser som de nuværende medlemsstater med finansiering over Unionens almindelige budget, jf. dog stk. 1, sidste punktum.

4. Hvis der er behov for foranstaltninger for at lette overgangen fra førtiltrædelsesordningen til den ordning, som følger af anvendelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen de nødvendige foranstaltninger.

¹ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

² EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

ARTIKEL 22

1. Udbud, indgåelse af kontrakter, gennemførelse og betalinger i forbindelse med førtiltrædelsesbistand under Phare-programmet, programmet for grænseoverskridende samarbejde inden for rammerne af Phare-programmet og førtiltrædelsesmidlerne til Cypern og Malta forvaltes fra den 1. maj 2004 af gennemførelsesorganer i de nye medlemsstater.

Fravigelse af forhåndskontrol med udbud og indgåelse af kontrakter sker ved europæiske afgørelser herom truffet af Kommissionen efter en positiv vurdering af det udvidede decentrale implementeringssystem (EDIS) i overensstemmelse med de kriterier og betingelser, der er fastlagt i bilaget til Rådets forordning (EF) nr. 1266/1999 af 21. juni 1999 om samordning af støtten til ansøgerlandene som led i førtiltrædelsesstrategien og om ændring af forordning (EØF) nr. 3906/89¹.

Hvis disse afgørelser om at fravige forhåndskontrollen ikke træffes før den 1. maj 2004, er kontrakter undertegnet mellem den 1. maj 2004 og den dato, hvor Kommissionens afgørelse træffes, ikke berettiget til førtiltrædelsesbistand.

Hvis Kommissionens afgørelse om at fravige forhåndskontrollen forsinkes ud over den 1. maj 2004 af årsager, som ikke skyldes den nye medlemsstats myndigheder, kan Kommissionen dog undtagelsesvis og i behørigt begrundede tilfælde acceptere, at kontrakter undertegnet mellem den 1. maj 2004 og datoen for Kommissionens afgørelse er berettiget til førtiltrædelsesbistand, og at gennemførelsen af førtiltrædelsesbistanden fortsætter i en begrænset periode under forudsætning af, at Kommissionen fører forhåndskontrol med udbud og indgåelse af kontrakter.

¹ EFT L 232 af 2.9.1999, s. 34.

2. Globale budgetmæssige forpligtelser, der er indgået før den 1. maj 2004 i henhold til de finansielle førtiltrædelsesinstrumenter, der er nævnt i stk. 1, herunder indgåelse og registrering af efterfølgende enkeltstående retlige forpligtelser og aftaler om betalinger indgået efter den 1. maj 2004, skal fortsat være omfattet af reglerne og forskrifterne i de finansielle førtiltrædelsesinstrumenter og afholdes over de tilsvarende budgetkapitler, indtil de pågældende programmer og projekter afsluttes. Uanset ovenstående skal de procedurer vedrørende offentlige indkøb, der påbegyndes efter den 1. maj 2004, gennemføres i overensstemmelse med de relevante EU-retsakter.

3. Det sidste programmeringsarbejde for den førtiltrædelsesbistand, der er nævnt i stk. 1, finder sted i det sidste fulde kalenderår før den 1. maj 2004. Der skal indgås kontrakter for aktioner i henhold til disse programmer inden for de følgende to år, og udbetalingerne skal foretages som fastlagt i finansieringsprotokollen¹, normalt ved udgangen af det tredje år efter indgåelsen af forpligtelsen. Der indrømmes ikke nogen forlængelse af perioden for indgåelse af kontrakter. Der vil undtagelsesvis og i behørigt begrundede tilfælde kunne indrømmes begrænsede forlængelser af varigheden af udbetaling.

4. For at sikre den nødvendige udfasning af de finansielle førtiltrædelsesinstrumenter, der er nævnt i stk. 1, samt af ISPA-programmet², og en smidig overgang mellem de regler, der finder anvendelse før og efter den 1. maj 2004, kan Kommissionen træffe alle relevante foranstaltninger for at sikre, at der bevares det nødvendige vedtægtsmæssigt ansatte personale i de nye medlemsstater i højst 15 måneder efter denne dato.

¹ Phare-retningslinjerne (SEK(1999) 1596, ajourført den 6.9.2002 ved C 3303/2).

² Forordning (EF) nr. 1267/99 (EFT L 161 af 26.6.1999, s.73).

I denne periode gælder der for tjenestemænd, der ansættes i stillinger i de nye medlemsstater før den 1. maj 2004, og som skal forblive i tjeneste i disse stater efter denne dato, undtagelsesvis samme finansielle og materielle betingelser, som Kommissionen anvendte før den 1. maj 2004 i overensstemmelse med bilag X til vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved Fællesskaberne som fastlagt i Rådets forordning (EØF,Euratom,EKSF) nr. 259/68¹. De administrative udgifter, der er nødvendige til forvaltning af førtiltrædelsesbistanden, herunder lønninger til andet personale, afholdes i hele 2004 og indtil udgangen af juli 2005 over posten støtteudgifter til foranstaltninger (tidligere del B i budgettet) eller de tilsvarende poster vedrørende de i stk. 1 nævnte finansielle instrumenter og ISPA-programmet i de relevante førtiltrædelsesbudgetter.

5. Hvis projekter, der er godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1258/1999, ikke længere kan finansieres i henhold til dette instrument, kan de integreres i programmeringen for udvikling af landdistrikter og finansieres under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget. Hvis det bliver nødvendigt med særlige overgangsforanstaltninger i denne forbindelse, vedtages disse af Kommissionen i overensstemmelse med procedurerne i artikel 50, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfonde².

ARTIKEL 23

1. I perioden mellem den 1. maj 2004 og udgangen af 2006 yder Den Europæiske Union midlertidig finansiell bistand, i det følgende benævnt "overgangsfaciliteten", til de nye medlemsstater med henblik på udvikling og styrkelse af deres administrative kapacitet til at gennemføre og håndhæve EU-retten og gældende ret i Det Europæiske Atomenergifællesskab og fremme udveksling af god praksis med tilsvarende instanser.

¹ EFT L 56, af 4.3.1968, s. 1.

² EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

2. Bistanden skal anvendes til fortsat at styrke den institutionelle kapacitet på visse områder ved hjælp af aktioner, der ikke kan finansieres over strukturfondene, navnlig inden for
- a) retlige og indre anliggender (styrkelse af retssystemet, kontrol ved de ydre grænser, anti-korrupsionsstrategi, styrkelse af retshåndhævelseskapaciteten)
 - b) finanskontrol
 - c) beskyttelse af Unionens og Det Europæiske Atomenergifællesskabs finansielle interesser og bekæmpelse af svig
 - d) det indre marked, herunder toldunionen
 - e) miljø
 - f) veterinærmyndighederne og den administrative kapacitetsopbygning i forbindelse med fødevarerikkerhed
 - g) administrations- og kontrolstrukturer for landbrug og udvikling af landdistrikterne, herunder det integrerede system for forvaltning og kontrol (IACS);
 - h) nuklear sikkerhed (styrkelse af de nukleare sikkerhedsmyndigheders effektivitet og kompetence og deres faglige støtteorganisationer og offentlige organer for håndtering af radioaktivt affald)

- i) statistikker
 - j) styrkelse af den offentlige administration i overensstemmelse med de behov, der er afgrænset i Kommissionens generelle tilsynsrapport, og som ikke er omfattet af strukturfondene.
3. Bistand i henhold til overgangsfaciliteten fastlægges efter proceduren i artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 af 18. december 1989 om økonomisk bistand til visse lande i Central- og Østeuropa¹.
4. Programmet skal gennemføres i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, litra a) og b), i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget² eller den europæiske lov, der træder i stedet herfor. For så vidt angår projekter, der foregår i samarbejde mellem de offentlige administrationer med sigte på institutionsopbygning, finder proceduren for indkaldelse af tilbud gennem netværket af kontaktpunkter i medlemsstaterne fortsat anvendelse, således som det fremgår af rammeaftalerne med de nuværende medlemsstater om førtiltrædelsesbistand.

Forpligtelsesbevillingerne til overgangsfaciliteten udgør, angivet i 1999-priser, 200 mio. euro i 2004, 120 mio. euro i 2005 og 60 mio. euro i 2006. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag som fastlagt i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999.

¹ EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11.

² Forordning (EF,Euratom) nr. 1605/2002 (EFT L 248, af 16.9.2002, s. 1).

ARTIKEL 24

1. Der oprettes en Schengen-facilitet som et midlertidige instrument for mellem den 1. maj 2004 og udgangen af 2006 at bistå de støtteberettigede medlemsstater med at finansiere aktioner ved EU's nye ydre grænser med henblik på gennemførelse af Schengen-reglerne og kontrollen ved de ydre grænser.

For at råde bod på de mangler, der er konstateret i forbindelse med forberedelsen af Schengendeltagelsen, skal følgende typer aktioner være støtteberettigede under Schengen-faciliteten:

- a) investering i opførelse, renovering eller forbedring af infrastruktur og bygninger på grænseovergangssteder
- b) investeringer i alle former for operativt udstyr (f.eks. laboratorieudstyr, afsløringsudstyr, hardware og software til Schengen-informationssystemet (SIS II), transportmidler)
- c) uddannelse af grænsevagter
- d) støtte til udgifter til logistik og operationer.

2. Følgende beløb stilles fra tiltrædelsesdatoen til rådighed under Schengen-faciliteten i form af tildeling af faste beløb til de støtteberettigede medlemsstater, der er anført nedenfor:

	2004	2005	2006
	(mio. euro i 1999-priser)		
Estland	22,90	22,90	22,90
Letland	23,70	23,70	23,70
Litauen	44,78	61,07	29,85
Ungarn	49,30	49,30	49,30
Polen	93,34	93,33	93,33
Slovenien	35,64	35,63	35,63
Slovakiet	15,94	15,93	15,93

3. De støtteberettigede medlemsstater er ansvarlige for udvælgelsen og gennemførelsen af individuelle operationer i overensstemmelse med denne artikel. De er også ansvarlige for at koordinere anvendelsen af Schengen-faciliteten med bistand fra andre EU-instrumenter og skal sikre foreneligheden med Unionens politikker og foranstaltninger og overholdelsen af finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget eller den europæiske lov, der træder i stedet herfor.

De tildelte faste beløb skal bruges inden tre år efter den første udbetaling, og eventuelle ubrugte midler eller uretmæssigt anvendte midler skal tilbagebetales til Kommissionen. De støtteberettigede medlemsstater skal senest seks måneder efter udløbet af den treårige frist forelægge en samlet rapport om den finansielle forvaltning af de tildelte faste beløb med en redegørelse for udgifterne.

Den støtteberettigede stat udøver sit ansvar, uden at dette berører Kommissionens ansvar for gennemførelsen af Unionens budget, og i overensstemmelse med bestemmelserne om decentral forvaltning i nævnte finansforordning eller den europæiske lov, der træder i stedet herfor.

4. Kommissionen bevarer retten til at foretage kontrol via Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). Kommissionen og Revisionsretten kan også foretage kontrol på stedet i overensstemmelse med de relevante procedurer.

5. Kommissionen kan vedtage alle tekniske bestemmelser, der er nødvendige for driften af Schengen-faciliteten.

ARTIKEL 25

De beløb, der er omhandlet i artikel 18, 19, 23 og 24, tilpasses hvert år som led i den tekniske tilpasning i henhold til punkt 15 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999.

ARTIKEL 26

1. Indtil udgangen af en periode på op til tre år efter den 1. maj 2004 kan en ny medlemsstat i tilfælde af alvorlige vanskeligheder, der vedvarende vil kunne ramme en økonomisk sektor, eller af vanskeligheder, der alvorligt vil kunne forringe den økonomiske situation i en bestemt egn, ansøge om tilladelse til at anvende beskyttelsesforanstaltninger, der vil gøre det muligt at genskabe balancen og at tilpasse den pågældende sektor til det indre markeds økonomi.

På samme vilkår kan en nuværende medlemsstat ansøge om tilladelse til at anvende beskyttelsesforanstaltninger over for en eller flere af de nye medlemsstater.

2. Efter anmodning fra den pågældende medlemsstat skal Kommissionen som hastesag vedtage europæiske bekendtgørelser eller afgørelser om fastsættelse af de beskyttelsesforanstaltninger, den finder nødvendige, og samtidig fastlægge vilkårene og gennemførelsesbestemmelserne for disse.

I tilfælde af alvorlige økonomiske vanskeligheder og efter udtrykkelig anmodning fra den pågældende medlemsstat træffer Kommissionen afgørelse inden for en frist på fem arbejdsdage fra modtagelsen af anmodningen ledsaget af oplysninger til vurdering heraf. De således vedtagne foranstaltninger finder anvendelse straks, skal tage hensyn til alle berørte parter interesser og må ikke medføre grænsekontrol.

3. De i medfør af stk. 2 tilladte foranstaltninger kan indebære afvigelser fra bestemmelserne i forfatningen og navnlig fra denne protokol, for så vidt og så længe det er ubetinget nødvendigt for at nå de i stk. 1 nævnte mål. Der skal fortrinsvis vælges foranstaltninger, som mindst muligt forstyrrer det indre markeds funktion.

ARTIKEL 27

Hvis en ny medlemsstat har undladt at opfylde tilsagn, der er givet under tiltrædelsesforhandlingerne, herunder tilsagn inden for alle sektorpolitikker vedrørende økonomiske aktiviteter med grænseoverskridende virkninger, og har voldt alvorlig skade for det indre markeds funktion eller medført overhængende fare for en sådan skade, kan Kommissionen indtil udgangen af en periode på op til tre år efter den 1. maj 2004 efter begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ vedtage europæiske forordninger eller afgørelser om passende foranstaltninger.

Foranstaltningerne skal stå i forhold til skaden, og der skal gives prioritet til foranstaltninger, som forstyrrer fællesmarkedets funktion mindst muligt, og eventuelt til anvendelsen af de nuværende sektorbeskyttelsesforanstaltninger. Sådanne beskyttelsesforanstaltninger må ikke påberåbes som et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller som en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstater. Foranstaltningerne opretholdes kun, så længe det er ubetinget nødvendigt, og hæves under alle omstændigheder, når det relevante tilsagn er opfyldt. De kan dog anvendes ud over den i stk. 1 nævnte periode, så længe de relevante tilsagn ikke er opfyldt. Som reaktion på de fremskridt, som den berørte nye medlemsstat gør med hensyn til opfyldelsen af sine tilsagn, kan Kommissionen om nødvendigt tilpasse foranstaltningerne. Kommissionen orienterer Rådet i god tid, inden den ophæver de europæiske forordninger eller afgørelser om beskyttelsesforanstaltningerne, og tager behørigt hensyn til eventuelle bemærkninger fra Rådet i den forbindelse.

ARTIKEL 28

Såfremt der i en ny medlemsstat er alvorlige mangler eller overhængende fare for sådanne mangler i gennemførelsen eller anvendelsen af rammeafgørelser eller andre relevante tilsagn, samarbejdsinstrumenter og afgørelser vedrørende gensidig anerkendelse på det strafferetlige område under EU-traktatens afsnit VI og af direktiver og forordninger vedrørende gensidig anerkendelse på det civilretlige område under EF-traktatens afsnit IV samt af europæiske love og rammelove vedtaget på grundlag af forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV, afdeling 3 og 4, kan Kommissionen indtil udgangen af en periode på op til tre år efter den 1. maj 2004 efter begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ og efter høring af medlemsstaterne vedtage europæiske forordninger eller afgørelser om passende foranstaltninger og anføre betingelserne og de nærmere regler for gennemførelsen heraf.

Disse foranstaltninger kan tage form af midlertidig suspension af anvendelsen af relevante bestemmelser og afgørelser i forbindelserne mellem en ny medlemsstat og en anden medlemsstat eller andre medlemsstater, uden at dette berører et fortsat snævert retligt samarbejde. Foranstaltningerne opretholdes kun, så længe det er ubetinget nødvendigt, og hæves under alle omstændigheder, når manglerne er blevet afhjulpet. De kan dog anvendes ud over den i stk. 1 stykke nævnte periode, så længe disse mangler findes. Som reaktion på de fremskridt, som den berørte nye medlemsstat gør med hensyn til at afhjælpe de konstaterede mangler, kan Kommissionen om nødvendigt tilpasse foranstaltningerne efter høring af medlemsstaterne. Kommissionen orienterer Rådet i god tid, inden den ophæver beskyttelsesforanstaltninger, og tager behørigt hensyn til eventuelle bemærkninger fra Rådet i den forbindelse.

ARTIKEL 29

For at undgå forstyrrelser i det indre markeds funktion må anvendelsen af de nye medlemsstaters nationale lovgivning i de overgangsperioder, der er nævnt i bilag V til XIV i tiltrædelsesakten af 16. april 2003, ikke medføre grænsekontrol mellem medlemsstaterne.

ARTIKEL 30

Hvis der er behov for overgangsforanstaltninger for at lette overgangen fra den nuværende ordning i de nye medlemsstater til den ordning, som anvendelsen af den fælles landbrugspolitik medfører, på de vilkår, der findes i denne protokol, bør Kommissionen vedtage sådanne foranstaltninger efter proceduren i artikel 42, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker¹, eller eventuelt i de tilsvarende artikler i andre forordninger om de fælles markedsordninger for landbrug eller i de europæiske love, der træder i stedet herfor, eller efter den relevante procedure som fastsat i gældende lovgivning. De i denne artikel omhandlede overgangsforanstaltninger kan vedtages i en periode på tre år efter den 1. maj 2004 og må ikke anvendes ud over denne periode. Rådet kan ved europæisk lov forlænge denne periode. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

ARTIKEL 31

Hvis der er behov for overgangsforanstaltninger for at lette overgangen fra den nuværende ordning i de nye medlemsstater til den ordning, som anvendelsen af Unionens bestemmelser på veterinær- og plantesundhedsområdet medfører, vedtager Kommissionen sådanne foranstaltninger efter den relevante procedure som fastsat i den gældende lovgivning. Foranstaltningerne vedtages i en periode på tre år efter den 1. maj 2004 og må ikke anvendes ud over denne periode.

ARTIKEL 32

1. Med hensyn til de udvalg, grupper og andre organer, som er opregnet i bilag XVI til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, udløber de nye medlemmers mandat samtidig med mandatet for de den 1. maj 2004 siddende medlemmer.

¹ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

2. Med hensyn til de udvalg og grupper, der er oprettet af Kommissionen, og som er opregnet i bilag XVII til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, udløber de nye medlemmers mandat samtidig med mandatet for de den 1. maj 2004 siddende medlemmer.

AFSNIT IV

ANVENDELSE AF INSTITUTIONERNES RETSAKTER

ARTIKEL 33

Fra den 1. maj 2004 anses direktiver og beslutninger efter EF-traktatens artikel 249 og Euratom-traktatens artikel 161 som rettet til de nye medlemsstater, i det omfang disse direktiver og beslutninger er rettet til alle de nuværende medlemsstater. Med undtagelse af direktiver og beslutninger, der træder i kraft i henhold til EF-traktatens artikel 254, stk. 1 og 2, anses de nævnte direktiver og beslutninger for at være blevet meddelt de nye medlemsstater fra den 1. maj 2004.

ARTIKEL 34

Medmindre der i de bilag, der henvises til i artikel 15, eller i andre af denne protokols bestemmelser er fastsat en frist herfor, iværksætter de nye medlemsstater de forholdsregler, der er nødvendige for fra den 1. maj 2004 at overholde bestemmelserne i direktiver og beslutninger efter EF-traktatens artikel 249 og Euratom-traktatens artikel 161.

ARTIKEL 35

Medmindre andet er bestemt, vedtager Rådet på forslag af Kommissionen de nødvendige europæiske forordninger eller afgørelser til gennemførelse af bestemmelserne i de i denne protokols artikel 12 og 13 nævnte bilag III og IV til tiltrædelsesakten af 16. april 2003.

ARTIKEL 36

1. De fornødne tilpasninger af institutionernes retsakter fra før tiltrædelsen, som ikke er indeholdt i denne protokol eller bilagene hertil, foretages efter proceduren i stk. 2. Disse tilpasninger træder i kraft den 1. maj 2004.
2. Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, eller Kommissionen, alt efter om de oprindelige tekster er blevet vedtaget af den ene eller den anden af disse to institutioner, vedtager med henblik herpå de nødvendige retsakter.

ARTIKEL 37

De love eller administrative bestemmelser, der på de nye medlemsstaters område skal sikre befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod farer, som er forbundet med ioniserende stråling, meddeles af disse stater til Kommissionen i overensstemmelse med Euratom-traktatens artikel 33 inden for en frist af tre måneder fra den 1. maj 2004.

ANDEN DEL

BESTEMMELSER VEDRØRENDE DE PROTOKOLLER, DER ER KNYTTET SOM BILAG
TIL TILTRÆDELSesakTEN AF 16. APRIL 2003

AFSNIT I

OVERGANGSBESTEMMELSER VEDRØRENDE
DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSBANK

ARTIKEL 38

Kongeriget Spanien indbetaler 309 686 775 euro svarende til sin andel af den indbetalte kapital til den tegnede kapitalforøgelse. Dette beløb indbetales i otte lige store rater, der forfalder den 30. september 2004, den 30. september 2005, den 30. september 2006, den 31. marts 2007, den 30. september 2007, den 31. marts 2008, den 30. september 2008 og den 31. marts 2009.

Kongeriget Spanien bidrager med beløb, der indbetales i otte lige store rater på ovennævnte datoer, til reserverne og henlæggelser med karakter af reserver samt til det beløb, der skal overføres til reserver og henlæggelser, og som udgøres af saldoen på driftsregnskabet ved udgangen af april 2004, således som opført på bankens statusopgørelse, idet beløbene svarer til 4,1292% af reserverne og henlæggelserne.

ARTIKEL 39

De nye medlemsstater indbetaler fra den 1. maj 2004 følgende beløb svarende til deres andel af den indbetalte kapital til den tegnede kapital som fastlagt i artikel 4 i statuten for Den Europæiske Investeringsbank.

Polen	170 563 175 euro
Den Tjekkiske Republik	62 939 275 euro
Ungarn	59 543 425 euro
Slovakiet	21 424 525 euro
Slovenien	19 890 750 euro
Litauen	12 480 875 euro
Cypern	9 169 100 euro
Letland	7 616 750 euro
Estland	5 882 000 euro
Malta	3 490 200 euro

Disse beløb indbetales i otte lige store rater, der forfalder den 30. september 2004, den 30. september 2005, den 30. september 2006, den 31. marts 2007, den 30. september 2007, den 31. marts 2008, den 30. september 2008 og den 31. marts 2009.

ARTIKEL 40

De nye medlemsstater bidrager med beløb, der indbetales i otte lige store rater på de i artikel 39 nævnte datoer, til reserverne og henlæggelser med karakter af reserver samt til det beløb, der skal overføres til reserver og henlæggelser, og som udgøres af saldoen på driftsregnskabet ved udgangen af april 2004, således som opført på Den Europæiske Investeringsbanks statusopgørelse, idet beløbene svarer til følgende procentdele af reserverne og henlæggelserne:

Polen	2, 2742%
Den Tjekkiske Republik	0,8392%
Ungarn	0,7939%
Slovakiet	0,2857%
Slovenien	0,2652%
Litauen	0,1664%
Cyprus	0,1223%
Letland	0,1016%
Estland	0,0784%
Malta	0, 0465%

ARTIKEL 41

Kongeriget Spanien og de nye medlemsstater indbetaler den kapital og foretager de indbetalinger, der er omhandlet i artikel 38, 39 og 40, kontant i euro, medmindre Styrelsesrådet med enstemmighed træffer anden afgørelse.

AFSNIT II

BESTEMMELSER VEDRØRENDE STRUKTUROMLÆGNING
AF DEN TJEKKISKE STÅLINDUSTRI

ARTIKEL 42

1. Uanset forfatningens artikel III-167 og III-168 anses statsstøtte, som Den Tjekkiske Republik fra 1997 til 2003 yder til bestemte dele af den tjekkiske stålindustri til strukturomlægningsformål, for at være forenelig med det indre marked, forudsat at
- a) den periode, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 om EKSF-produkter til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side¹, er blevet forlænget indtil den 1. maj 2004
 - b) kravene i den strukturomlægningsplan, på grundlag af hvilken ovennævnte protokol er forlænget, overholdes i perioden 2002-2006
 - c) betingelserne i dette afsnit er opfyldt, og
 - d) der ikke ydes statsstøtte til strukturomlægning i den tjekkiske stålindustri efter tiltrædelsesdatoen.

¹ EFT L 360 af 31.12.1994, s. 2.

2. Strukturomlægningen af den tjekkiske stålsektor, som beskrevet i de individuelle forretningsplaner for de virksomheder, der er opført i bilag 1 til protokol nr. 2 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003 (i det følgende benævnt "begunstigede virksomheder"), skal på de i dette afsnit omhandlede betingelser være tilendebragt senest den 31. december 2006 (i det følgende benævnt "udgangen af strukturomlægningsperioden").
3. Kun begunstigede virksomheder er berettiget til statsstøtte under det tjekkiske stålstruktur-omlægningsprogram.
4. En begunstiget virksomhed må:
 - a) hvis den fusionerer med en virksomhed, der ikke står opført i bilag 1 til protokol nr. 2 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, ikke videregive støtte, som er ydet til den begunstigede virksomhed
 - b) ikke overtage aktiver i en virksomhed, der ikke står opført i bilag 1 til protokol nr. 2 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, og som går konkurs i perioden op til den 31. december 2006.
5. I forbindelse med eventuel efterfølgende privatisering af en af de begunstigede virksomheder skal de betingelser og principper, der er fastlagt i dette afsnit for rentabilitet, statsstøtte og kapacitetsindskrænkning, overholdes.

6. Den samlede strukturomlægningsstøtte, der kan ydes til de begunstigede virksomheder, skal fastlægges på grundlag af den godkendte tjekkiske strukturomlægningsplan og individuelle forretningsplaner, der er godkendt af Rådet. Støtten er dog i alle tilfælde i perioden 1997-2003 begrænset til et maksimumsbeløb på 14 127 425 201 CZK. Af dette beløb modtager Nová Hut' op til 5 700 075 201 CZK, Vítkovice Steel op til 8 155 350 000 CZK og Válcovny Plechu Frýdek Místek op til 292 000 000 CZK afhængigt af betingelserne i den godkendte strukturomlægningsplan. Der kan kun ydes støtte én gang. Den Tjekkiske Republik må ikke yde den tjekkiske stålindustri nogen yderligere statsstøtte til strukturomlægningsformål.

7. Den Tjekkiske Republik skal i perioden 1997–2006 for færdige produkters vedkommende gennemføre en nettokapacitetsindskrænkning på 590 000 tons.

Kapacitetsindskrænkningen måles kun på grundlag af permanent lukning af produktionsanlæg ved fysisk destruktion, så anlæggene ikke kan istandsættes for igen at blive sat i drift. En konkurserklæring af en stålvirksomhed anses ikke for at være en kapacitetsindskrænkning.

Ovennævnte nettokapacitetsindskrænkning samt eventuelle andre kapacitetsindskrænkninger, som måtte anses for nødvendige i strukturomlægningsprogrammerne, gennemføres under overholdelse af tidsplanen i bilag 2 til protokol nr. 2 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003.

8. Den Tjekkiske Republik fjerner senest ved tiltrædelsen alle handelsbarrierer på kulmarkedet i overensstemmelse med gældende fællesskabsret og gør det derved muligt for tjekkiske stålvirksomheder at få adgang til kul til verdensmarkedspriser.

9. Forretningsplanen for den begunstige virksomhed Nová Hut' gennemføres. Mere specifikt:
- a) skal Vysoké Pece Ostrava-anlægget underlægges Nová Hut's organisatoriske rammer ved erhvervelse af fuldt ejerskab. Der fastsættes en frist for denne fusion, og ansvaret for gennemførelsen placeres
 - b) skal strukturomlægningsindsatsen koncentrerer om følgende:
 - i) Nová Hut' udvikles fra at være produktionsorienteret til at være markedsorienteret, og der sikres større effektivitet i virksomhedsledelsen, herunder større omkostningstransparens
 - ii) Nová Hut' reviderer sit produktprogram og går ind på markeder for produkter med en højere forarbejdningsgrad
 - iii) Nová Hut' foretager hurtigt efter undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten de investeringer, der er nødvendige for at øge de færdige produkters kvalitet
 - c) skal der gennemføres en strukturomlægning af arbejdskraften; produktiviteten skal pr. 31. december 2006 på grundlag af konsoliderede tal fra de pågældende begunstige virksomheder bringes på højde med produktiviteten inden for Unionens stålindustri

d) skal der den 1. maj 2004 være opnået overensstemmelse med den relevante gældende fællesskabsret på miljøbeskyttelsesområdet og være foretaget de i forretningsplanen omhandlede nødvendige investeringer. I henhold til forretningsplanen foretages også de nødvendige fremtidige IPPC-relaterede investeringer for at sikre overholdelse af Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening¹ inden den 1. november 2007.

10. Forretningsplanen for den begunstige virksomhed Vítkovice Steel gennemføres. Mere specifikt:

- a) skal duovalseværket lukkes permanent senest den 31. december 2006. Hvis virksomheden skulle blive købt af en strategisk investor, gøres købekontrakten betinget af lukning senest på denne dato
- b) skal strukturomlægningsindsatsen koncentrerer om følgende:
 - i) et øget direkte salg og en øget indsats for at begrænse omkostningerne, da dette er af afgørende betydning for en mere effektiv virksomhedsledelse
 - ii) tilpasning til efterspørgslen på markedet og overgang til produkter med højere forarbejdningsgrad
 - iii) fremrykning af den foreslåede investering i produktion af sekundære stålprodukter fra 2004 til 2003, således at virksomheden kan konkurrere på kvalitet i stedet for på pris

¹ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

- c) skal der ved tiltrædelsen være opnået overensstemmelse med den relevante gældende fællesskabsret på miljøbeskyttelsesområdet og være foretaget de i forretningsplanen omhandlede nødvendige investeringer, hvori indgår behovet for fremtidige IPPC-relaterede investeringer.
11. Forretningsplanen for den begunstigede virksomhed Valcovny Plechu Frýdek Místek (VPFM) gennemføres. Mere specifikt:
- a) skal varmvalseværk nr. 1 og 2 lukkes permanent ved udgangen af 2004
 - b) skal strukturomlægningsindsatsen koncentrerer om følgende:
 - i) der foretages hurtigt efter undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten de investeringer, der er nødvendige for at øge det færdige produkts kvalitet
 - ii) der fokuseres på udnyttelse af de muligheder for væsentlige rentabilitetsforbedringer, der har kunnet konstateres (herunder strukturomlægning af arbejdskraften, omkostningsbegrænsninger, produktivitetsforbedringer og omlægning af distributionen).
12. Eventuelle efterfølgende ændringer i den overordnede strukturomlægningsplan og de individuelle planer skal godkendes af Kommissionen og eventuelt af Rådet.
13. Gennemførelsen af strukturomlægningen skal ske i fuld åbenhed og på grundlag af sunde markedsøkonomiske principper.

14. Kommissionen og Rådet følger nøje gennemførelsen af strukturomlægningen og opfyldelsen af de i dette afsnit omhandlede betingelser for rentabilitet, statsstøtte og kapacitetsindskrænkning før og efter den 1. maj 2004 indtil udgangen af strukturomlægningsperioden, jf. stk. 15 til 18. Med henblik herpå rapporterer Kommissionen til Rådet.

15. Kommissionen og Rådet vil nøje følge de benchmarks, der anvendes i forbindelse med strukturomlægningen, og som er omhandlet i bilag 3 til protokol nr. 2 til tiltrædelsesakten af

16. april 2003. Nævnte bilags henvisninger til nævnte protokols punkt 16 læses som henvisninger til denne artikels stk. 16.

16. I den løbende kontrol indgår en uafhængig evaluering, der skal foretages i 2003, 2004, 2005 og 2006. Kommissionens rentabilitetsprøve er et væsentligt element med henblik på at sikre, at der opnås rentabilitet.

17. Den Tjekkiske Republik samarbejder fuldt ud om alle kontrolordningerne. Mere specifikt:

- a) skal Den Tjekkiske Republik senest den 15. marts og den 15. september hvert år indtil udgangen af strukturomlægningsperioden forelægge Kommissionen halvårsrapporter om de begunstigede virksomheders strukturomlægning
- b) skal den første rapport være Kommissionen i hænde senest den 15. marts 2003 og den sidste senest den 15. marts 2007, medmindre Kommissionen træffer anden beslutning

- c) skal rapporterne indeholde alle de oplysninger, der er påkrævet for at følge strukturomlægningsprocessen samt kapacitetsindskrænkningen og -brugen, og fremlægge tilstrækkelige økonomiske oplysninger til, at det kan vurderes, om de i dette afsnit omhandlede betingelser og krav er opfyldt. Rapporterne skal mindst indeholde de oplysninger, der er anført i bilag 4 til protokol nr. 2 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, som Kommissionen forbeholder sig ret til at ændre på baggrund af de erfaringer, den gør under kontrolprocessen. Ud over de individuelle forretningsrapporter fra de begunstigede virksomheder skal der også udarbejdes en rapport om den tjekkiske stålsektors generelle situation, herunder den seneste makroøkonomiske udvikling
- d) skal Den Tjekkiske Republik sørge for, at de begunstigede virksomheder forelægger alle relevante oplysninger, som under andre omstændigheder kunne anses for at være fortrolige. Kommissionen skal sikre, at den, når den aflægger rapport til Rådet, ikke fremlægger virksomhedsspecifikke fortrolige oplysninger.

18. Kommissionen kan på ethvert tidspunkt beslutte at bemyndige en uafhængig konsulent til at evaluere kontrolprocessens resultater, foretage eventuelle nødvendige undersøgelser og aflægge rapport til Kommissionen og Rådet.

19. Hvis Kommissionen på grundlag af de i stk. 17 omhandlede rapporter konstaterer, at der er indtruffet betydelige afvigelser fra de økonomiske oplysninger, som rentabilitetsvurderingen er baseret på, kan den anmode Den Tjekkiske Republik om at træffe de nødvendige foranstaltninger til at styrke de pågældende begunstigede virksomheders strukturomlægningsforanstaltninger.

20. Hvis kontrollen viser,

- a) at betingelserne for de i dette afsnit omhandlede overgangsordninger ikke er opfyldt, eller
- b) at de tilsagn, der er givet i forbindelse med forlængelsen af den periode, hvor Den Tjekkiske Republik som en undtagelse kan yde statsstøtte til strukturomlægning af sin stålindustri i henhold til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side¹, ikke er opfyldt, eller
- c) at Den Tjekkiske Republik i løbet af strukturomlægningsperioden har ydet supplerende ufor-
enlig statsstøtte til stålindustrien i almindelighed og især til de begunstigede virksomheder,

finder de i dette afsnit omhandlede overgangsordninger ikke anvendelse.

Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at virksomheder, der måtte være berørt, tilbagebetaler al støtte, der er ydet i modstrid med de i dette afsnit fastlagte betingelser.

¹ EFT L 360 af 31.12.1994, s. 2.

AFSNIT III

BESTEMMELSER OM DE BASEOMRÅDER I CYPERN, HVOROVER DET FORENEDE
KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND UDØVER OVERHØJHED

ARTIKEL 43

1. Baseområderne er en del af Unionens toldområde, og de EU-retsakter vedrørende told og fælles handelspolitik, der er nævnt i del I i bilaget til protokol nr. 3 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, finder i denne forbindelse anvendelse på baseområderne med de ændringer, der er anført i nævnte bilag. Ordene "denne protokol" i nævnte bilag skal forstås som en henvisning til dette afsnit.
2. De EU-retsakter vedrørende omsætningsafgifter, punktafgifter og andre former for indirekte beskatning, der er nævnt i del II i bilaget til protokol nr. 3 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, finder anvendelse på baseområderne med de ændringer, der er anført i nævnte bilag, tillige med de relevante bestemmelser vedrørende Cypern i denne protokol.
3. De EU-retsakter, der er nævnt i del III i bilaget til protokol nr. 3 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, ændres som anført i nævnte bilag, således at de lettelser og fritagelser for afgifter og skat, der gælder for leverancer til Det Forenede Kongeriges styrker og det tilknyttede personale som fastsat i traktaten om oprettelse af Republikken Cypern (i det følgende benævnt "oprettelsestraktaten"), fortsat er gældende.

ARTIKEL 44

Forfatningens artikel III-225 til III-232 og de bestemmelser, der vedtages på grundlag heraf, samt de bestemmelser, der vedtages i overensstemmelse med forfatningens artikel III-278, stk. 4, litra b), finder anvendelse på de områder, hvorover Det Forenede Kongerige udøver overhøjhed.

ARTIKEL 45

Personer, der har bopæl eller er beskæftiget i baseområderne, og som i henhold til oprettelsestraktaten og den tilknyttede noteveksling af 16. august 1960 er omfattet af Republikken Cyperns lovgivning vedrørende social sikring, behandles for så vidt angår Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet¹, som om de havde bopæl eller var beskæftiget på Republikken Cyperns område.

ARTIKEL 46

1. Republikken Cypern foretager ikke kontrol af personer, der passerer dens land- og søgrænser med baseområderne, og eventuelle EU-begrænsninger vedrørende passage af de ydre grænser finder ikke anvendelse på sådanne personer.
2. Det Forenede Kongerige foretager kontrol af personer, der passerer baseområdernes ydre grænser, i overensstemmelse med de forpligtelser, der er fastlagt i del IV i bilaget til protokol nr. 3 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003.

¹ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.

ARTIKEL 47

Rådet kan for at sikre en effektiv gennemførelse af målsætningerne i dette afsnit på forslag af Kommissionen vedtage en europæisk afgørelse om ændring af artikel 43–46, herunder bilaget til protokol nr. 3 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, eller om anvendelse på baseområderne af andre bestemmelser i forfatningen og i EU-retsakter på vilkår og betingelser, der fastsættes af Rådet. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed. Kommissionen hører Det Forenede Kongerige og Republikken Cypern, inden den fremsætter et forslag.

ARTIKEL 48

1. Medmindre andet er fastsat i stk. 2, er Det Forenede Kongerige ansvarligt for gennemførelsen af dette afsnit på baseområderne. Navnlige:

- a) er Det Forenede Kongerige ansvarligt for at anvende de EU-foranstaltninger, der er nævnt i dette afsnit, vedrørende told, indirekte beskatning og den fælles handelspolitik i forbindelse med varer, der indføres til eller udføres fra øen Cypern via en havn eller lufthavn i baseområderne;
- b) kan der i baseområderne foretages toldkontrol af varer, der af de britiske styrker indføres til eller udføres fra øen Cypern via en havn eller lufthavn i Republikken Cypern;

- c) er Det Forenede Kongerige ansvarligt for at udstede licenser, tilladelser eller attester, som måtte kræves i henhold til gældende EU-foranstaltninger vedrørende varer, der af Det Forenede Kongeriges styrker indføres til eller udføres fra øen Cypern.
2. Republikken Cypern er ansvarlig for at forvalte og udbetale EU-midler, som personer på baseområderne er berettigede til i medfør af den fælles landbrugspolitik anvendelse på baseområderne i henhold til artikel 44, og Republikken Cypern er ansvarlig over for Kommissionen for sådanne udgifter.
3. Medmindre andet er fastsat i stk. 1 og 2, kan Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med ordninger, der er indført i henhold til oprettelsestraktaten, uddelegere varetagelsen af enhver funktion, der pålægges en medlemsstat ved eller i henhold til bestemmelserne i artikel 43–46, til Republikken Cyperns kompetente myndigheder.
4. Det Forenede Kongerige og Republikken Cypern samarbejder om at sikre en effektiv gennemførelse af dette afsnit i baseområderne, og træffer, når det er relevant, nærmere aftaler om at uddelegere gennemførelsen af de i artikel 43–46 omhandlede bestemmelser. Kopi af enhver sådan aftale forelægges Kommissionen.

ARTIKEL 49

Den ordning, der er fastsat i dette afsnit, har som eneste formål at fastsætte regler for den særlige situation i de baseområder på Cypern, hvorover Det Forenede Kongerige udøver overhøjhed, og kan ikke finde anvendelse på andre områder i Unionen eller helt eller delvist danne præcedens for andre nuværende eller fremtidige særordninger i andre af de europæiske områder, der er omhandlet i forfatningens artikel IV-440.

ARTIKEL 50

Kommissionen aflægger hvert femte år fra den 1. maj 2004 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette afsnits bestemmelser.

ARTIKEL 51

Bestemmelserne i dette afsnit finder anvendelse i lyset af den erklæring om de baseområder i Cypern, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed, der uden at ændre retsvirkningerne overtager ordlyden af præamblen, således som den fandtes i protokol nr. 3 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003.

AFSNIT IV

BESTEMMELSER OM IGNALINA-KERNEKRAFTVÆRKET
I LITAUEN

ARTIKEL 52

Litauen noterer sig, at Unionen er rede til at yde passende supplerende bistand til Litauens indsats for at nedlægge Ignalina-kernekræftværket, lægger vægt på dette udtryk for solidaritet og har forpligtet sig til at lukke Ignalina-kernekræftværkets reaktorenhed 1 inden 2005 og reaktorenhed 2 senest den 31. december 2009 og til helt at nedlægge disse enheder.

ARTIKEL 53

1. Unionen yder i perioden 2004-2006 supplerende finansiel bistand til støtte for Litauens indsats for at nedlægge Ignalina-kernekræftværket og imødegå konsekvenserne af lukningen og nedlæggelsen (i det følgende benævnt "Ignalina-programmet").
2. Foranstaltningerne under Ignalina-programmet vil blive besluttet og gennemført i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 af 18. december 1989 om økonomisk bistand til visse lande i Central- og Østeuropa¹.

¹ EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11.

3. Ignalina-programmet omfatter bl.a.: foranstaltninger til støtte for nedlæggelsen af Ignalina-kernekræftværket; foranstaltninger til genopretning af miljøet i overensstemmelse med gældende EU-ret og foranstaltninger til modernisering af den konventionelle produktionskapacitet i stedet for produktionskapaciteten i de to reaktorer i Ignalina-kernekræftværket samt andre foranstaltninger, der ligger i forlængelse af beslutningen om at lukke og nedlægge dette anlæg, og som bidrager til den nødvendige omstrukturering, genopretning af miljøet og modernisering af energiproduktionen, transmissions- og distributionssektorerne i Litauen samt til at øge energiforsyningssikkerheden og forbedre energieffektiviteten i Litauen.
4. Ignalina-programmet vil omfatte foranstaltninger til støtte for de ansatte ved anlægget under opretholdelse af et højt niveau for Ignalina-kernekræftværkets driftsmæssige sikkerhed i perioden indtil lukningen og under nedlæggelsen af ovennævnte reaktorenheder.
5. For perioden 2004-2006 vil Ignalina-programmet beløbe sig til 285 mio. euro som forpligtelsesbevillinger, som vil blive udbetalt i lige årlige trancher.
6. Bidraget kan inden for rammerne af Ignalina-programmet for visse foranstaltningers vedkommende udgøre op til 100% af de samlede udgifter. Der bør udfoldes alle bestræbelser på at fortsætte den samfinansieringspraksis, der er indført som led i førtiltrædelsesbistanden til Litauens indsats for nedlæggelsen, samt om nødvendigt at tiltrække medfinansiering fra andre kilder.
7. Bistanden under Ignalina-programmet eller dele deraf kan stilles til rådighed som et bidrag fra Unionen til den Internationale Støttefond for Nedlæggelsen af Ignalina-kernekræftværket, som forvaltes af Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling.

8. Offentlig støtte fra nationale kilder, EU-kilder og internationale kilder:
- a) til genopretning af miljøet i overensstemmelse med gældende EU-ret og de moderniseringsforanstaltninger, der gennemføres af det litauiske varmekraftværk i Elektrenai som den vigtigste genoprettelse af produktionskapaciteten i stedet for Ignalina-kernekræftværkets to reaktorer, og
 - b) til nedlæggelsen af Ignalina-kernekræftværket er forenelig med det indre marked som fastsat i forfatningen.
9. Offentlig støtte fra nationale kilder, EU-kilder og internationale kilder til Litauens bestræbelser på at imødegå følgerne af lukningen og nedlæggelsen af Ignalina-kernekræftværket kan ud fra en individuel vurdering anses for at være forenelig med det indre marked i henhold til forfatningen, navnlig offentlig støtte til fremme af energiforsyningsikkerheden.

ARTIKEL 54

1. I erkendelse af, at nedlæggelsen af Ignalina-kernekræftværket er af langsigtet karakter og udgør en så usædvanlig stor finansiel byrde for Litauen, at det ikke står i et rimeligt forhold til landets størrelse og økonomiske formåen, vil Unionen som et udtryk for solidaritet med Litauen også yde passende finansiel bistand til nedlæggelsesindsatsen efter 2006.

2. Ignalina-programmet vil derfor blive fortsat glidende og forlænget efter 2006. Gennemførelsesbestemmelserne for det forlængede Ignalina-program vil blive besluttet efter proceduren i artikel 35 og træde i kraft senest ved udløbet af det finansielle overslag som fastlagt i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999.
3. Ignalina-programmet som forlænget i henhold til bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, i denne protokol skal bygge på samme elementer og principper som beskrevet i denne protokols artikel 53.
4. For den periode, som de følgende finansielle overslag dækker, skal de samlede gennemsnitlige bevillinger inden for rammerne af det udvidede Ignalina-program være af en passende størrelse. Programmering af disse midler vil blive baseret på det faktiske betalingsbehov og absorptionsevnen.

ARTIKEL 55

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 52 finder den generelle beskyttelsesklause, der er omhandlet i artikel 26, anvendelse indtil den 31. december 2012, hvis energiforsyningen afbrydes i Litauen.

ARTIKEL 56

Dette afsnit finder anvendelse i lyset af den erklæring om Ignalina-kernekræftværket i Litauen, der uden at ændre retsvirkningerne overtager ordlyden af præamblen, således som den fandtes i protokol nr. 4 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003.

AFSNIT V

BESTEMMELSER OM PERSONTRANSIT OVER LAND
MELLEM KALININGRAD-REGIONEN OG
ANDRE DELE AF DEN RUSSISKE FØDERATION

ARTIKEL 57

Unionens bestemmelser og ordninger vedrørende persontransit over land mellem Kaliningrad-regionen og andre dele af Den Russiske Føderation, herunder især Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 af 14. april 2003 om indførelse af et særligt, forenklet transitdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransitdokument (FRTD) samt om ændring af de fælles konsulære instrukser og Den Fælles Håndbog¹, må ikke i sig selv forsinke eller hindre Litauens fulde deltagelse i Schengen-reglerne, herunder ophævelse af kontrollen ved de indre grænser.

ARTIKEL 58

Unionen bistår Litauen med gennemførelsen af bestemmelserne og ordningerne vedrørende persontransit mellem Kaliningrad-regionen og de andre dele af Den Russiske Føderation med henblik på Litauens fulde deltagelse i Schengen-området snarest muligt.

Unionen bistår Litauen med forvaltningen af persontransitten mellem Kaliningrad-regionen og de andre dele af Den Russiske Føderation og afholder navnlig eventuelle supplerende udgifter, der opstår som følge af gennemførelsen af specifikke bestemmelser i gældende EU-ret vedrørende sådan transit.

¹ EUT L 99 af 17.4.2003, s. 8.

ARTIKEL 59

Uden at dette berører Litauens suveræne rettigheder, vedtages eventuelle yderligere retsakter om persontransit mellem Kaliningrad-regionen og andre dele af Den Russiske Føderation af Rådet på forslag af Kommissionen. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed.

ARTIKEL 60

Dette afsnit finder anvendelse i lyset af den erklæring om persontransit over land mellem Kaliningrad-regionen og andre dele af Den Russiske Føderation, der uden at ændre retsvirkningerne overtager ordlyden af præamblen, således som den fandtes i protokol nr. 5 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003.

AFSNIT VI

BESTEMMELSER OM ERHVERVELSE
AF FRITIDSBOLIGER I MALTA

ARTIKEL 61

Da antallet af boliger i Malta er meget begrænset, og da de arealer, hvor der kan bygges, ligeledes er meget begrænsede og kun kan dække de grundlæggende behov, der følger af den demografiske udvikling i den nuværende befolkning, kan Malta på et ikke-diskriminerende grundlag opretholde bestemmelserne i lov om fast ejendom (udlændinges erhvervelse) (kapitel 246) om retten for statsborgere fra medlemsstaterne, der ikke lovligt har haft bopæl i Malta i mindst fem år, til at erhverve og eje fast ejendom, der skal tjene som fritidsboliger.

Malta vil, for tilladelse til erhvervelse af fast ejendom, der skal tjene som fritidsboliger i Malta, anvende procedurer, der vil blive baseret på offentliggjorte, objektive, stabile og gennemsigtige kriterier. Disse kriterier vil blive anvendt på en ikke-diskriminerende måde, og der vil ikke blive skelnet mellem maltesiske statsborgere og statsborgere fra andre medlemsstater. Malta vil sikre, at en statsborger fra en medlemsstat aldrig vil blive behandlet på en mere restriktiv måde end statsborgere fra et tredjeland.

Når værdien af den ejendom, som en statsborger fra en medlemsstat har købt, overstiger de grænser, der er fastsat i den maltesiske lovgivning, nemlig 30 000 MTL for lejligheder og 50 000 MTL for enhver anden type ejendom end lejligheder og ejendomme af historisk værdi, vil der blive givet tilladelse. Malta kan revidere disse lovbestemte grænser, så de afspejler prisændringer på ejendomsmarkedet i Malta.

AFSNIT VII

BESTEMMELSER OM ABORT I MALTA

ARTIKEL 62

Ingen bestemmelser i traktaten om en forfatning for Europa eller i traktater eller retsakter, der ændrer eller supplerer denne, berører Maltas anvendelse på sit område af sin nationale lovgivning om abort.

AFSNIT VIII

BESTEMMELSER OM STRUKTUROMLÆGNING AF
DEN POLSKE STÅLINDUSTRI

ARTIKEL 63

1. Uanset forfatningens artikel III-167 og III-168 anses statsstøtte, som Polen yder til bestemte dele af den polske stålindustri til strukturomlægningsformål, for at være forenelig med det indre marked, forudsat at

- a) den periode, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 om EKSF-produkter til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Polen på den anden side¹, er blevet forlænget indtil den 1. maj 2004

¹ EFT L 348 af 31.12.1993, s. 2.

- b) kravene i den strukturomlægningsplan, på grundlag af hvilken ovennævnte protokol er forlænget, overholdes i hele perioden 2002-2006
 - c) betingelserne i dette afsnit er opfyldt, og
 - d) der ikke ydes statsstøtte til strukturomlægning i den polske stålindustri efter den 1. maj 2004.
2. Strukturomlægningen af den polske stålsektor, som beskrevet i de individuelle forretningsplaner for de virksomheder, der er opført i bilag 1 til protokol nr. 8 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, (i det følgende benævnt "begunstigede virksomheder"), skal på de i dette afsnit omhandlede betingelser være tilendebragt senest den 31. december 2006 (i det følgende benævnt "udgangen af strukturomlægningsperioden").
3. Kun begunstigede virksomheder er berettiget til statsstøtte under det polske stålstrukturomlægningsprogram.
4. En begunstiget virksomhed må:
- a) hvis den fusionerer med en virksomhed, der ikke står opført i bilag 1 til protokol nr. 8 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, ikke videregive støtte, som er ydet til den begunstigede virksomhed
 - b) ikke overtage aktiver i en virksomhed, der ikke står opført i bilag 1 til protokol nr. 8 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, og som går konkurs i perioden op til den 31. december 2006.

5. En eventuel efterfølgende privatisering af en af de begunstigede virksomheder skal finde sted på et grundlag, der respekterer nødvendigheden af åbenhed, og skal overholde de betingelser og principper, der er fastlagt i dette afsnit for rentabilitet, statsstøtte og kapacitetsindskrænkning. Der ydes ikke yderligere statsstøtte som led i salget af en virksomhed eller enkelte aktiver.

6. Den strukturomlægningsstøtte, der ydes til de begunstigede virksomheder, skal fastlægges på grundlag af den godkendte polske strukturomlægningsplan og individuelle forretningsplaner godkendt af Rådet. Den samlede støtte, der udbetales i perioden 1997-2003, må dog under ingen omstændigheder overstige 3 387 070 000 PLN.

Ud af dette samlede beløb

- a) for så vidt angår Polskie Huty Stali (i det følgende benævnt "PHS") må den omstrukturingsstøtte, der allerede er ydet, eller som vil blive ydet fra 1997 indtil udgangen af 2003, ikke overstige 3 140 360 000 PLN. PHS har allerede modtaget 62 360 000 PLN i omstrukturingsstøtte i perioden 1997-2001. Det vil modtage yderligere strukturomlægningsstøtte på højst 3 078 000 000 PLN i 2002 og 2003 afhængigt af kravene i den godkendte strukturomlægningsplan (skal udbetales fuldt ud i 2002, hvis forlængelsen af toleranceperioden under protokol nr. 2 til Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Polen på den anden side indrømmes ved udgangen af 2002, ellers i 2003);

- b) for så vidt angår Huta Andrzej S.A., Huta Bankowa Sp. z o.o., Huta Batory S.A., Huta Buczek S.A., Huta L.W. Sp. z o.o., Huta Łabędy S.A., and Huta Pokój S.A. (i det følgende benævnt "andre begunstigede virksomheder") må den strukturomlægningsstøtte på ståloområdet, der allerede er ydet, eller som vil blive ydet fra 1997 indtil udgangen af 2003, ikke overstige 246 710 000 PLN. Disse virksomheder har allerede modtaget 37 160 000 PLN i strukturomlægningsstøtte i perioden 1997-2001. De modtager yderligere strukturomlægningsstøtte på højst 210 210 000 PLN afhængigt af kravene i den godkendte strukturomlægningsplan (heraf 182 170 000 PLN i 2002 og 27 380 000 PLN i 2003, hvis forlængelsen af toleranceperioden under protokol nr. 2 til Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Polen på den anden side indrømmes ved udgangen af 2002, ellers 210 210 000 PLN i 2003).

Polen yder ikke den polske stålindustri nogen yderligere statsstøtte til strukturomlægningsformål.

7. Polen skal i perioden 1997-2006 for færdige produkters vedkommende gennemføre en nettokapacitetsindskrænkning på mindst 1 231 000 tons. Denne samlede mængde omfatter nettokapacitetsindskrænkninger på mindst 715 000 tons pr. år for varmvalsede produkter og 716 000 tons pr. år for koldvalsede produkter samt en forøgelse på højst 200 000 tons pr. år for andre færdige produkter.

Kapacitetsindskrænkningen måles kun på grundlag af permanent lukning af produktionsanlæg ved fysisk destruktion, så anlæggene ikke kan istandsættes for igen at blive sat i drift. En konkurserklæring af en stålvirksomhed anses ikke for at være en kapacitetsindskrænkning.

Nettokapacitetsindskrænkningen i bilag 2 til protokol nr. 8 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003 er en minimumsværdi, og den faktiske nettokapacitetsindskrænkning og tidsplanen herfor fastlægges på grundlag af Polens endelige strukturomlægningsprogram og individuelle forretningsplaner under Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Polen på den anden side, idet der tages hensyn til målet om at sikre de omfattede virksomheders levedygtighed pr. 31. december 2006.

8. Forretningsplanen for den begunstigede virksomhed PHS gennemføres. Mere specifikt:

a) vil strukturomlægningsindsatsen skulle koncentreres om følgende:

- i) omlægning af PHS's produktionsfaciliteter på et produktorienteret grundlag og sikring af en horisontal organisation efter funktioner (indkøb, produktion, salg)
- ii) etablering af en fælles ledelsesstruktur i PHS med henblik på fuld udnyttelse af synergi ved konsolideringen
- iii) udvikling af PHS's strategiske fokusering fra at være produktionsorienteret til at være markedsorienteret
- iv) forbedring af produktivitet og effektivitet i PHS's virksomhedsledelse og ligeledes sikring af bedre kontrol med direkte salg
- v) undersøgelse af PHS på grundlag af sunde økonomiske overvejelser for så vidt angår strategien med spin-off virksomheder og, hvis det er formålstjenligt, reintegration af nogle af afdelingerne i moderselskabet

- vi) undersøgelse af PHS for så vidt angår produktmixet og nedbringelse af overkapaciteten med hensyn til halvfabrikata samt generelt en højere grad af orientering mod markeder for mere forædlede produkter
 - vii) PHS-investeringer for at forbedre færdigvarenes kvalitet; der skal lægges vægt på, at man inden den dato, der fastsættes i tidsplanen for gennemførelsen af PHS's strukturomlægningsprogram, og senest inden udgangen af 2006 kan producere 3-sigma kvalitet på PHS-værket i Krakow;
- b) skal omkostningsbesparelser i PHS i strukturomlægningsperioden maksimeres ved at udnytte energieffektivitetsbesparelser, forbedre indkøbene og sikre produktivitetsgevinster, der kan sammenlignes med Unionens niveau;
 - c) skal omlægningen af beskæftigelsen gennemføres; produktivitetsniveauer, der er sammenlignelige med de niveauer, stålindustrien i Unionen er nået op på, skal nås pr. 31. december 2006 på grundlag af koncerntal, herunder indirekte beskæftigelse i 100% ejede servicevirksomheder;
 - d) skal enhver privatisering foretages på et grundlag, der respekterer behovet for gennemsigtighed og fuldt ud afspejler PHS's handelsværdi. Der ydes ikke yderligere støtte som led i salget.
9. Forretningsplanen for de øvrige begunstigede virksomheder gennemføres. Mere specifikt:
- a) vil strukturomlægningsindsatsen for alle de øvrige begunstigede virksomheder skulle koncentreres om følgende:

- i) udvikling af den strategiske fokusering fra at være produktionsorienteret til at være markedsorienteret,
 - ii) forbedring af virksomhedsledelsens produktivitet og effektivitet og ligeledes sikring af bedre kontrol med direkte salg,
 - iii) undersøgelse på grundlag af sunde økonomiske overvejelser af strategien med spin-off virksomheder og, hvis det er relevant, reintegration af afdelinger i moderselskaberne;
- b) skal omkostningsbesparelsesprogrammet for Huta Bankowa gennemføres;
 - c) skal Huta Buczek opnå den nødvendige finansielle støtte fra kreditorer og lokale finansielle institutioner og gennemføre omkostningsbesparelsesprogrammet, herunder en nedsættelse af investeringsomkostningerne ved at tilpasse eksisterende produktionsfaciliteter;
 - d) skal omkostningsbesparelsesprogrammet for Huta Łabędy gennemføres, og der skal opnås mindre afhængighed af mineindustrien;
 - e) skal der opnås internationale produktivitetsstandarder i datterselskaberne under Huta Pokoj; der skal gennemføres energibesparelser, og den foreslåede investering i virksomhedens forarbejdnings- og konstruktionsafdeling skal annulleres;
 - f) skal der opnås en aftale med kreditorer og finansielle institutioner om gældsomlægning og investeringslån for Huta Batory. Virksomheden bør også sikre væsentligt større omkostningsbesparelser sammen med omlægning af beskæftigelsen og bedre udbytter;

- g) skal der for Huta Andrzejs vedkommende sikres et stabilt finansielt grundlag for virksomhedens udvikling ved at forhandle en aftale mellem dens nuværende lånere, langfristede kreditorer, handelskreditorer og finansielle institutioner. Der skal også foretages yderligere investeringer i varmvalseværket, og programmet for personalenedskæringer skal gennemføres;
- h) skal der for Huta L.W.'s vedkommende foretages investeringer i forbindelse med værkets planer om varmvalseværk, løfteudstyr og miljøforbedringer. Denne virksomhed bør også nå op på højere produktivitetsniveauer ved yderligere personaleomlægninger og yderligere omkostningsbesparelser på eksterne tjenester.
10. Eventuelle efterfølgende ændringer i den overordnede strukturomlægningsplan og de individuelle planer skal godkendes af Kommissionen og eventuelt af Rådet.
11. Gennemførelsen af strukturomlægningen skal ske i fuld åbenhed og på grundlag af sunde markedsøkonomiske principper.
12. Kommissionen og Rådet følger nøje gennemførelsen af strukturomlægningen og opfyldelsen af de i dette afsnit omhandlede betingelser for rentabilitet, statsstøtte og kapacitetsindskrænkning før og efter den 1. maj 2004 indtil udgangen af strukturomlægningsperioden, jf. punkt 13 til 18. Kommissionen skal med henblik herpå aflægge rapport til Rådet.
13. Ud over overvågningen af statsstøtten skal Kommissionen og Rådet overvåge de referencetal for strukturomlægningen, der fastlægges i bilag 3 til protokol nr. 8 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003. Ordene "protokollens punkt 14" i nævnte bilag skal forstås som henvisninger til punkt 14 i denne artikel.

14. I overvågningen indgår en uafhængig evaluering, der skal foretages i 2003, 2004, 2005 og 2006. Kommissionens rentabilitetsprøve skal anvendes, og produktiviteten skal måles som led i evalueringen.
15. Polen skal samarbejde fuldt ud i forbindelse med overvågningsarrangementerne. Mere specifikt:
- a) skal Polen senest den 15. marts og den 15. september hvert år indtil udgangen af strukturlægningsperioden forelægge Kommissionen halvårsrapporter om de begunstigede virksomheders strukturlægning;
 - b) skal den første rapport være Kommissionen i hænde senest den 15. marts 2003 og den sidste senest den 15. marts 2007, medmindre Kommissionen træffer anden beslutning;
 - c) skal rapporterne indeholde alle de oplysninger, der er påkrævet for at overvåge strukturlægningsprocessen, statsstøtten samt kapacitetsindskrænkningen og -brugen, og fremlægge tilstrækkelige økonomiske oplysninger til, at der kan foretages en vurdering af, om de i dette afsnit omhandlede betingelser og krav er opfyldt. Rapporterne skal mindst indeholde de oplysninger, der er anført i bilag 4 til protokol nr. 8 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, som Kommissionen forbeholder sig ret til at ændre på baggrund af de erfaringer, den gør under overvågningsprocessen. I bilag 4 til protokol nr. 8 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003 skal ordene "protokollens punkt 14" forstås som en henvisning til punkt 14 i denne artikel. Ud over de individuelle forretningsrapporter fra de begunstigede virksomheder skal der også være en rapport om den polske stålsektors generelle situation, herunder den seneste makroøkonomiske udvikling;

- d) skal Polen endvidere forelægge alle yderligere oplysninger, der er nødvendige for den uafhængige evaluering, jf. punkt 14;
- e) skal Polen sørge for, at de begunstige virksomheder forelægger alle relevante oplysninger, som under andre omstændigheder kunne anses for at være fortrolige. Kommissionen skal, når den aflægger rapport til Rådet, sikre, at der ikke fremlægges virksomhedsspecifikke fortrolige oplysninger.

16. Kommissionen kan på ethvert tidspunkt beslutte at bemyndige en uafhængig konsulent til at evaluere kontrolprocessens resultater, foretage eventuelle nødvendige undersøgelser og aflægge rapport til Kommissionen og Rådet.

17. Hvis Kommissionen på grundlag af overvågningen konstaterer, at der er indtruffet betydelige afvigelser fra de økonomiske oplysninger, som rentabilitetsvurderingen er baseret på, kan den anmode Polen om at træffe de nødvendige foranstaltninger til at styrke de pågældende begunstige virksomheders strukturomlægningsforanstaltninger.

18. Hvis kontrollen viser,

- a) at betingelserne for de i dette afsnit omhandlede overgangsordninger ikke er opfyldt, eller
- b) at de tilsagn, der er givet i forbindelse med forlængelsen af den periode, hvor Polen som en undtagelse kan yde statsstøtte til strukturomlægning af sin stålindustri i henhold til Europa-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Polen på den anden side ikke er opfyldt, eller

- c) at Polen i løbet af strukturomlægningsperioden har ydet supplerende uforenelig statsstøtte til stålindustrien i almindelighed og især til de begunstigede virksomheder,

finder de i dette afsnit omhandlede overgangsordninger ikke anvendelse.

Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at virksomheder, der måtte være berørt, tilbagebetaler al støtte, der er ydet i modstrid med de i dette afsnit fastlagte betingelser.

AFSNIT IX

BESTEMMELSER OM BOHUNICE V1-KERNEKRAFTVÆRKETS ENHED 1 OG ENHED 2 I SLOVAKIET

ARTIKEL 64

Slovakiet har forpligtet sig til at lukke enhed 1 af Bohunice V1-kernekræftværket senest den 31. december 2006 og enhed 2 af samme kraftværk senest den 31. december 2008 og helt nedlægge disse enheder.

ARTIKEL 65

1. I perioden 2004-2006 yder Unionen finansiel bistand til støtte for Slovakiets indsats med hensyn til nedlæggelse og håndtering af følgerne af lukning og nedlæggelse af Bohunice V1-kernekræftværkets enhed 1 og enhed 2 (i det følgende benævnt "bistanden").

2. Bistanden vil blive besluttet og gennemført i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 af 18. december 1989 om økonomisk bistand til visse lande i Central- og Østeuropa¹.
3. For perioden 2004-2006 vil bistanden beløbe sig til 90 mio. euro i forpligtelsesbevillinger, der overdrages i lige store årlige trancher.
4. Bistanden eller dele heraf kan stilles til rådighed som et EU-bidrag til Den Internationale Fond for Støtte til Nedlæggelse af Bohunice, der forvaltes af Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling.

ARTIKEL 66

Unionen erkender, at nedlæggelsen af Bohunice V1-kernekræftværket vil tage længere tid, end der er dækning for i det finansielle overslag som fastlagt i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999, og at denne indsats udgør en væsentlig finansiel byrde for Slovakiet. Når der skal træffes beslutning om fortsættelse af EU-bistanden på dette område efter 2006, vil der blive taget hensyn til denne situation.

ARTIKEL 67

Dette afsnit finder anvendelse i lyset af erklæringen om Bohunice V1-kernekræftværkets enhed 1 og enhed 2 i Slovakiet, der uden at ændre retsvirkningerne overtager ordlyden af præamblen, således som den fandtes i protokol nr. 9 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003.

¹ EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11.

AFSNIT X

BESTEMMELSER OM CYPERN

ARTIKEL 68

1. Anvendelsen af gældende EF- og EU-ret suspenderes i de egne af Republikken Cypern, som Republikken Cyperns regering ikke har nogen effektiv kontrol over.
2. Rådet beslutter på forslag af Kommissionen, om den i stk. 1 nævnte suspension skal sættes ud af kraft. Det træffer afgørelse med enstemmighed.

ARTIKEL 69

1. Rådet fastlægger på forslag af Kommissionen betingelserne for anvendelsen af de relevante bestemmelser i EU-retten på begge sider af demarkationslinjen mellem de i artikel 68 nævnte områder og de områder, som regeringen for Republikken Cypern har effektiv kontrol over. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed.
2. Grænsen mellem "Eastern Sovereign Base Area" og de i artikel 68 nævnte områder betragtes som værende en del af baseområderne med henblik på anvendelsen af del IV i bilaget til protokol nr. 3 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003 om Det Forenede Kongerige Storbritanniens og Nordirlands baseområder i Cypern, så længe anvendelsen af gældende EF- og EU-ret er suspenderet, jf. artikel 68.

ARTIKEL 70

1. Intet i dette afsnit udelukker foranstaltninger til fremme af den økonomiske udvikling i de i artikel 68 nævnte områder.
2. Sådanne foranstaltninger berører ikke anvendelsen af gældende EF- og EU-ret på de betingelser, der er fastlagt i denne protokol i andre dele af Republikken Cypern.

ARTIKEL 71

Hvis der findes en løsning på Cypern-problemet, vedtager Rådet på forslag af Kommissionen, hvordan betingelserne for Cyperns tiltrædelse af Unionen skal tilpasses for så vidt angår den tyrkisk-cypriotiske befolkning. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed.

ARTIKEL 72

Dette afsnit finder anvendelse i lyset af erklæringen om Cypern, der uden at ændre retsvirkningerne overtager ordlyden af præamblen, således som den fandtes i protokol nr. 10 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003.

TREDJE DEL

BESTEMMELSER OM BILAGENE
TIL TILTRÆDELSesakTEN AF 16. APRIL 2003

ARTIKEL 73

Bilag I og III-XVII til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, tillæggene dertil og bilagene til protokol nr. 2, 3 og 8 til tiltrædelsesakten af 16. april 2003¹ udgør en integrerende del af denne protokol.

ARTIKEL 74

1. Ordet "tiltrædelsestraktat" i de bilag, der er nævnt i denne protokols artikel 73, skal forstås som en henvisning til den traktat, der er nævnt i forfatningens artikel IV-437, stk. 2, litra e), datoen eller tidspunktet for undertegnelsen af nævnte traktat skal forstås som den 16. april 2003 og tiltrædelsesdatoen skal forstås som den 1. maj 2004.
2. Med forbehold af andet afsnit skal ordene "denne akt" i de bilag, der er nævnt i denne protokols artikel 73, forstås som tiltrædelsesakten af 16. april 2003.

¹ EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33.

Henvisninger til bestemmelser i tiltrædelsesakten af 16. april 2003 i de bilag, der er nævnt i denne protokols artikel 73, skal forstås som henvisninger til denne protokol i overensstemmelse med nedenstående ækvivalenstabel.

Tiltrædelsesakt af 16. april 2003	Protokol
Artikel 21	Artikel 12
Artikel 22	Artikel 13
Artikel 24	Artikel 15
Artikel 32	Artikel 21
Artikel 37	Artikel 26
Artikel 52	Artikel 32

3. Udtrykkene nedenfor, som findes i de bilag, der er nævnt i artikel 73, skal forstås i den betydning, de har i nedenstående ækvivalenstabel, undtagen når disse udtryk udelukkende refererer til juridiske situationer, der går forud for ikrafttrædelsen af traktaten om en forfatning for Europa.

Udtryk i de i artikel 73 nævnte bilag	Betydning
Traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab	Forfatning
Traktat om Den Europæiske Union	Forfatning
Traktater, som Den Europæiske Union bygger på	Forfatning
(Europæiske) Fællesskab	Union
Udvidet Fællesskab	Union
Fællesskabs-	EU-
EU	Union
Udvidet Union eller udvidet EU	Union

Som en undtagelse til første afsnit ændres betydningen af udtrykket "fællesskabs-" ikke, når det er knyttet til ordene "præference" og "fiskeri".

4. Henvisninger til dele eller bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab i de bilag, der er nævnt i denne protokols artikel 73, skal forstås som henvisninger til dele eller bestemmelser i forfatningen i overensstemmelse med nedenstående ækvivalenstabel.

EF-traktat	Forfatning
(Tredje del) Afsnit I	Del III, afsnit III, kapitel I, afdeling 3
Tredje del, afsnit I, kapitel 1	Del III, afsnit III, kapitel I, afdeling 3, underafdeling 1
Tredje del, afsnit II	Del III, afsnit III, kapitel III, afdeling 4
(Tredje del) Afsnit III	Del III, afsnit III, kapitel I, afdeling 2 og 4
(Tredje del) Afsnit VI, kapitel 1	Del III, afsnit III, kapitel I, afdeling 4
Artikel 31	Artikel III-155
Artikel 39	Artikel III-133
Artikel 49	Artikel III-144
Artikel 58	Artikel III-158
Artikel 87	Artikel III-167
Artikel 88	Artikel III-168
Artikel 226	Artikel III-360
Bilag I	Bilag I

5. Når det i de bilag, der er nævnt i denne protokols artikel 73, er fastsat, at Rådet eller Kommissionen vedtager retsakter, er disse retsakter europæiske forordninger eller afgørelser.

10. PROTOKOL
OM PROCEDUREN I FORBINDELSE MED
UFORHOLDSMÆSSIGT STORE UNDERSKUD

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte nærmere bestemmelser for proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud som nævnt i forfatningens artikel III-184,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ARTIKEL 1

De referenceværdier, der er nævnt i forfatningens artikel III-184, stk. 2, er:

- a) 3% for den andel, som det forventede eller faktiske offentlige underskud udgør af bruttonationalproduktet i markedspriser
- b) 60% for den andel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet i markedspriser.

ARTIKEL 2

I forfatningens artikel III-184 og i denne protokol forstås ved:

- a) "offentlig": den samlede offentlige sektor, dvs. centralregeringen, regionale eller lokale myndigheder samt sociale sikringsordninger, med undtagelse af kommercielle transaktioner, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem

- b) "underskud": nettolåntagning som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem
- c) "investering": faste bruttoinvesteringer som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem
- d) "gæld": den samlede bruttogæld til pålydende værdi, der er udestående ved årets afslutning, og som er konsolideret mellem og inden for sektorerne i den samlede offentlige sektor som defineret i litra a).

ARTIKEL 3

For at sikre, at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud fungerer effektivt, er medlemsstaternes regeringer i henhold til denne procedure ansvarlige for underskuddet i den samlede offentlige sektor som defineret i artikel 2, litra a). Medlemsstaterne sørger for, at nationale procedurer på budgetområdet sætter dem i stand til at opfylde deres forpligtelser inden for dette område, som de følger af denne forfatning. Medlemsstaterne underretter straks og regelmæssigt Kommissionen om deres forventede og faktiske underskud og om niveauerne for deres gæld.

ARTIKEL 4

Kommissionen tilvejebringer de statistiske data, der skal benyttes med henblik på anvendelsen af denne protokol.

11. PROTOKOL
OM KONVERGENSKRITERIERNE

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at præcisere de konvergenskriterier, der skal vejlede Unionen, når den træffer afgørelse, jf. forfatningens artikel III-198, om ophævelse af dispensationerne for medlemsstater med dispensation,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ARTIKEL 1

Kriteriet vedrørende prisstabilitet som nævnt i forfatningens artikel III-198, stk. 1, litra a), betyder, at den pågældende medlemsstat har en holdbar prisudvikling og en gennemsnitlig inflationstakt, som betragtet i en periode på et år før undersøgelsen ikke overstiger inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1,5 procentpoint. Inflationen måles ved hjælp af forbrugerprisindekset på et sammenligneligt grundlag, der tager hensyn til forskelle i nationale definitioner.

ARTIKEL 2

Kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling som nævnt i forfatningens artikel III-198, stk. 1, litra b), betyder, at den pågældende medlemsstat på tidspunktet for undersøgelsen ikke er omfattet af en europæisk afgørelse vedtaget af Rådet som omhandlet i forfatningens artikel III-184, stk. 6, om et uforholdsmæssigt stort underskud.

ARTIKEL 3

Kriteriet vedrørende deltagelse i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme som nævnt i forfatningens artikel III-198, stk. 1, litra c), betyder, at den pågældende medlemsstat har overholdt de normale udsvingsmargener i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme uden alvorlige spændinger i mindst de seneste to år før undersøgelsen. Medlemsstaten må især ikke i samme periode på eget initiativ have devalueret sin valutas bilaterale centralkurs over for euroen.

ARTIKEL 4

Kriteriet vedrørende konvergens i rentesatserne som nævnt i forfatningens artikel III-198, stk. 1, litra d), betyder, at den pågældende medlemsstat over en periode på et år før undersøgelsen har haft en gennemsnitlig langfristet nominel rentesats, som ikke overstiger den tilsvarende rentesats i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 2 procentpoint. Rentesatserne måles på grundlag af langfristede statsobligationer eller tilsvarende værdipapirer, idet der tages hensyn til forskelle i nationale definitioner.

ARTIKEL 5

Kommissionen tilvejebringer de statistiske data, der skal bruges med henblik på anvendelsen af denne protokol.

ARTIKEL 6

Rådet vedtager med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, Den Europæiske Centralbank og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, der er nævnt i forfatningens artikel III-192, passende bestemmelser om detaljerne i forbindelse med konvergenzkriterierne som nævnt i forfatningens artikel III-198, som derefter skal træde i stedet for denne protokol.

12. PROTOKOL
OM EUROGRUPPEN

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

som ønsker at fremme betingelserne for en stærkere økonomisk vækst i Den Europæiske Union og med henblik herpå at udvikle en stadig tættere samordning af de økonomiske politikker i euroområdet,

som er opmærksomme på nødvendigheden af at fastlægge særlige bestemmelser med henblik på en styrket dialog mellem de medlemsstater, der har euroen som valuta, indtil euroen bliver valutaen i alle Unionens medlemsstater,

er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ARTIKEL 1

Ministrene fra de medlemsstater, der har euroen som valuta, mødes uformelt. Disse møder finder sted efter behov for at drøfte spørgsmål i tilknytning til det specifikke ansvar, som de deler for så vidt angår den fælles valuta. Kommissionen deltager i møderne. Den Europæiske Centralbank opfordres til at deltage i disse møder, som forberedes af repræsentanterne for finansministrene fra de medlemsstater, der har euroen som valuta, og for Kommissionen.

Artikel 2

Ministrene fra de medlemsstater, der har euroen som valuta, vælger med et flertal af disse medlemsstater en formand for to et halvt år.

13. PROTOKOL
OM VISSE BESTEMMELSER
VEDRØRENDE DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND
MED HENSYN TIL DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE UNION

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ANERKENDER, at Det Forenede Kongerige ikke er forpligtet eller bundet til at indføre euroen, uden at dets regering og Parlament har truffet særskilt beslutning derom,

SOM KONSTATERER, at Det Forenede Kongeriges regering den 16. oktober 1996 og den 30. oktober 1997 i henhold til punkt 1 i protokollen om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelte Rådet, at den ikke agter at deltage i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase,

SOM TAGER TIL EFTERRETNING, at Det Forenede Kongeriges regering normalt finansierer sit lånebehov ved salg af gældsinstrumenter til den private sektor,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ARTIKEL 1

Medmindre Det Forenede Kongerige meddeler Rådet, at det agter at indføre euroen, skal det ikke være forpligtet dertil.

ARTIKEL 2

Artikel 3–8 og artikel 10 finder anvendelse på Det Forenede Kongerige under hensyn til meddelelsen fra Det Forenede Kongeriges regering til Rådet af 16. oktober 1996 og 30. oktober 1997.

ARTIKEL 3

Det Forenede Kongerige bevarer alle sine beføjelser med hensyn til monetær politik i overensstemmelse med sin nationale lovgivning.

ARTIKEL 4

Forfatningens artikel I-30, stk. 2, bortset fra dette stykkes første og sidste punktum, artikel I-30, stk. 5, artikel III-177, stk. 2, artikel III-184, stk. 1, 9 og 10, artikel III-185, stk. 1-5, artikel III-186, artikel III-188, III-189, III-190, III-191, III-196, artikel III-198, stk. 3, artikel III-326 og artikel III-382, finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige. Det samme gælder artikel III-179, stk. 2, for så vidt angår vedtagelsen af de dele af de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker, der vedrører euroområdet generelt.

Henvisninger i de bestemmelser, der er nævnt i stk. 1, til Unionen eller medlemsstaterne omfatter ikke Det Forenede Kongerige, og henvisninger til de nationale centralbanker omfatter ikke Bank of England.

ARTIKEL 5

Det Forenede Kongerige bestræber sig på at undgå et uforholdsmæssigt stort offentligt underskud.

Forfatningens artikel III-192, stk. 4, og artikel III-200 finder anvendelse på Det Forenede Kongerige på samme måde, som hvis det havde en dispensation. Forfatningens artikel III-201 og III-202 finder fortsat anvendelse på Det Forenede Kongerige.

ARTIKEL 6

Det Forenede Kongeriges stemmerettigheder suspenderes i forbindelse med Rådets vedtagelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i de artikler, der er nævnt i artikel 4, og i de tilfælde, der er nævnt i forfatningens artikel III-197, stk. 4, første afsnit. Med henblik herpå finder forfatningens artikel III-197, stk. 4, andet og tredje afsnit, anvendelse.

Det Forenede Kongerige er heller ikke berettiget til at deltage i udnævnelse af formanden og næstformanden for samt de øvrige medlemmer af Den Europæiske Centralbanks direktion i henhold til forfatningens artikel III-382, stk. 2, andet, tredje og fjerde afsnit.

ARTIKEL 7

Artikel 3, 4, 6, 7, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 1, 2 og 3, artikel 11, stk. 2, artikel 12, stk. 1, artikel 14, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 30–34 og 50 i protokollen om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (statutten), finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige.

Henvisninger i disse artikler til Unionen eller medlemsstaterne omfatter ikke Det Forenede Kongerige, og henvisninger til de nationale centralbanker eller indehavere af kapitalandele omfatter ikke Bank of England.

Henvisninger i statuttens artikel 10, stk. 3, og artikel 30, stk. 2, til Den Europæiske Centralbanks indskudte kapital omfatter ikke kapital indskudt af Bank of England.

ARTIKEL 8

Forfatningens artikel III-199 og statuttens artikel 43-47 gælder, uanset om der er medlemsstater med dispensation, idet der dog skal foretages følgende ændringer:

- a) Henvisninger i statuttens artikel 43 til Den Europæiske Centralbanks og Det Europæiske Monetære Instituts opgaver skal indbefatte sådanne opgaver, som fortsat skal udføres efter indførelsen af euroen, dersom Det Forenede Kongerige træffer beslutning om, at det ikke vil indføre euroen.
- b) Foruden de i statuttens artikel 46 omhandlede opgaver skal Den Europæiske Centralbank ligeledes rådgive og medvirke i forbindelse med forberedelsen af enhver europæisk forordning eller afgørelse, som Rådet i medfør af artikel 9, litra a) og c), i denne protokol måtte vedtage vedrørende Det Forenede Kongerige.
- c) Bank of England skal indbetale sin kapitalandel til Den Europæiske Centralbanks egenkapital som bidrag til dækning af dennes driftsudgifter på samme grundlag som de nationale centralbanker i medlemsstater med dispensation.

ARTIKEL 9

Det Forenede Kongerige kan når som helst meddele Rådet, at det agter at indføre euroen. I så fald:

- a) har Det Forenede Kongerige ret til at indføre euroen, forudsat at det opfylder de nødvendige betingelser. Rådet træffer efter anmodning fra Det Forenede Kongerige og på de i forfatningens artikel III-198, stk. 1 og 2, opstillede betingelser og efter den heri fastsatte procedure afgørelse om, hvorvidt Det Forenede Kongerige opfylder de nødvendige betingelser;
- b) indbetaler Bank of England sit kapitalindskud, overfører valutareserveaktiver til Den Europæiske Centralbank og bidrager til dennes reserver på samme grundlag som den nationale centralbank i en medlemsstat, hvis dispensation er ophævet;
- c) træffer Rådet på de i forfatningens artikel III-198, stk. 3, opstillede betingelser og efter den heri fastsatte procedure alle øvrige nødvendige afgørelser for at sætte Det Forenede Kongerige i stand til at indføre euroen.

Hvis Det Forenede Kongerige indfører euroen i medfør af bestemmelserne i denne artikel, ophører artikel 3–8 med at gælde.

ARTIKEL 10

Uanset bestemmelserne i forfatningens artikel III-181 og statuttens artikel 21, stk. 1, kan Det Forenede Kongeriges regering opretholde sin "Ways and Means"-facilitet hos Bank of England, såfremt og så længe Det Forenede Kongerige ikke indfører euroen.

14. PROTOKOL

OM VISSE BESTEMMELSER VEDRØRENDE DANMARK
MED HENSYN TIL DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE UNION

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at den danske grundlov indeholder bestemmelser, der kan indebære en folkeafstemning i Danmark, inden Danmark giver afkald på sin undtagelse,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at den danske regering den 3. november 1993 i henhold til punkt 1 i protokollen om visse bestemmelser vedrørende Danmark, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelte Rådet, at den ikke agter at deltage i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ARTIKEL 1

På baggrund af den danske regerings meddelelse til Rådet af 3. november 1993 har Danmark en undtagelse. Virkningen af denne undtagelse er, at alle bestemmelser i forfatningen og statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, hvori der henvises til en dispensation, vil gælde for Danmark.

ARTIKEL 2

For så vidt angår ophævelsen af denne undtagelse, vil proceduren i forfatningens artikel III-198 kun blive indledt på Danmarks anmodning.

ARTIKEL 3

Såfremt undtagelsen ophæves, finder denne protokol ikke længere anvendelse.

15. PROTOKOL
OM VISSE OPGAVER, DER UDFØRES AF
DANMARKS NATIONALBANK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse særlige problemer i forbindelse med Danmark,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ENESTE ARTIKEL

Artikel 14 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank berører ikke Danmarks Nationalbanks ret til at udføre sine nuværende opgaver vedrørende de dele af Kongeriget Danmark, der ikke udgør en del af Unionen.

16. PROTOKOL
OM ORDNINGEN VEDRØRENDE CFP-FRANCEN

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at tage hensyn til et særligt spørgsmål vedrørende Frankrig,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ENESTE ARTIKEL

Frankrig kan beholde eneretten til pengeudstedelse i Ny Kaledonien, Fransk Polynesien og Wallis og Futunaerne på de vilkår, der er fastlagt i Frankrigs nationale lovgivning, og har eneret til at fastsætte CFP-francens paritet.

17. PROTOKOL
OM SCHENGEN-REGLERNE SOM INTEGRERET
I DEN EUROPÆISKE UNION

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM MINDER OM, at Schengen-reglerne, der består af aftaler om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser undertegnet af visse af Den Europæiske Unions medlemsstater i Schengen den 14. juni 1985 og den 19. juni 1990 samt af dermed forbundne aftaler og regler vedtaget på grundlag af disse aftaler, er blevet integreret i Den Europæiske Union ved en protokol, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

SOM ØNSKER at bevare Schengen-reglerne, som de er blevet udbygget siden ovennævnte protokols ikrafttræden, i forfatningen og udbygge disse regler for at bidrage til opfyldelsen af målet om at give unionsborgerne et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed uden indre grænser,

SOM TAGER HENSYN til Danmarks særlige stilling,

SOM TAGER HENSYN TIL, at Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ikke deltager i alle Schengen-reglerne, men som finder, at der bør træffes foranstaltning til at gøre det muligt for disse medlemsstater at acceptere andre bestemmelser i disse regler helt eller delvis,

SOM ERKENDER, at det som en konsekvens heraf er nødvendigt at anvende de bestemmelser i forfatningen, der vedrører et forstærket samarbejde mellem nogle medlemsstater,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det er nødvendigt at bevare et særligt forhold til Republikken Island og Kongeriget Norge, idet disse to stater og de nordiske lande, der er medlemmer af Den Europæiske Union, er bundet af den nordiske pasunions regler,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ARTIKEL 1

Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Hellske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige bemyndiges til at indlede et forstærket indbyrdes samarbejde på de områder, der er omfattet af de af Rådet fastlagte bestemmelser, der udgør "Schengen-reglerne". Dette samarbejde gennemføres inden for Unionens institutionelle og juridiske rammer og under overholdelse af de relevante bestemmelser i forfatningen.

ARTIKEL 2

Schengen-reglerne gælder for de medlemsstater, der er nævnt i artikel 1, jf. dog artikel 3 i protokollen om tiltrædelsestraktaten og -akten for Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Republikken Polen, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik. Rådet træder i stedet for den eksekutivkomité, der blev nedsat ved Schengen-aftalerne.

ARTIKEL 3

Danmarks deltagelse i vedtagelsen af foranstaltninger, der udgør en udbygning af Schengen-reglerne, samt gennemførelsen og anvendelsen af disse foranstaltninger i Danmark er omfattet af de relevante bestemmelser i protokollen om Danmarks stilling.

ARTIKEL 4

Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland kan til enhver tid anmode om at deltage i nogle af eller alle Schengen-reglerne.

Rådet vedtager en europæisk afgørelse om anmodningen. Det træffer afgørelse med enstemmighed blandt medlemmerne som nævnt i artikel 1 og det medlem, der repræsenterer den pågældende medlemsstats regering.

Artikel 5

Forslag og initiativer til udbygning af Schengen-reglerne er underlagt de relevante forfatningsbestemmelser.

Hvis enten Irland eller Det Forenede Kongerige eller begge ikke inden for en rimelig tid skriftligt har meddelt Rådets formand, at de ønsker at deltage, anses i den forbindelse de i artikel 1 nævnte medlemsstater samt Irland eller Det Forenede Kongerige, såfremt en af disse stater ønsker at deltage i de pågældende samarbejdsområder, for at have opnået den bemyndigelse, der er omhandlet i forfatningens artikel III-419, stk. 1.

ARTIKEL 6

Republikken Island og Kongeriget Norge deltager som associeret i gennemførelsen af Schengen-reglerne og den videre udvikling heraf. Relevante procedurer i den forbindelse fastsættes i en aftale, som Rådet indgår med disse stater, idet det træffer afgørelse med enstemmighed blandt de i artikel 1 nævnte medlemmer. Denne aftale skal omfatte bestemmelser om Islands og Norges bidrag i forbindelse med eventuelle finansielle konsekvenser af gennemførelsen af denne protokol.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed, indgår en særskilt aftale med Island og Norge om fastsættelse af rettighederne og forpligtelserne i forholdet mellem Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den ene side og Island og Norge på den anden side på de områder af Schengen-reglerne, der gælder for disse stater.

ARTIKEL 7

I forbindelse med forhandlinger om optagelse af nye medlemsstater i Den Europæiske Union betragtes Schengen-reglerne og yderligere foranstaltninger, der vedtages af institutionerne inden for rammerne heraf, som gældende regler, der skal accepteres fuldt ud af alle stater, der søger om optagelse.

18. PROTOKOL
OM ANVENDELSE AF VISSE ASPEKTER
AF FORFATNINGENS ARTIKEL III-130
PÅ DET FORENEDE KONGERIGE OG PÅ IRLAND

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse spørgsmål vedrørende Det Forenede Kongerige og Irland,

SOM TAGER HENSYN til, at der i mange år har eksisteret særlige rejseordninger mellem Det Forenede Kongerige og Irland,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ARTIKEL 1

Uanset forfatningens artikel III-130 og III-265, andre bestemmelser heri, foranstaltninger, der er vedtaget i medfør heraf, eller internationale aftaler indgået af Unionen eller af Unionen og dens medlemsstater med et eller flere tredjelande, har Det Forenede Kongerige ret til ved sine grænser til andre medlemsstater at foretage en sådan kontrol af personer, der ønsker at indrejse i Det Forenede Kongerige, som det finder nødvendigt, med det formål:

- a) at kontrollere retten til indrejse i Det Forenede Kongerige for statsborgere fra en medlemsstat og for personer, over for hvilke disse har forsørgerpligt, og som udøver rettigheder i henhold til EU-lovgivningen, samt borgere i andre stater, der har fået sådanne rettigheder tillagt ved en aftale, som Det Forenede Kongerige er bundet af, og
- b) at træffe afgørelse om, hvorvidt andre personer skal have tilladelse til indrejse i Det Forenede Kongerige.

Intet i forfatningens artikel III-130 og III-265, i andre bestemmelser heri eller i foranstaltninger, der er vedtaget i medfør heraf, anfægter Det Forenede Kongeriges ret til at vedtage eller foretage en sådan kontrol. Henvisninger til Det Forenede Kongerige i denne artikel omfatter områder, hvis eksterne forbindelser henhører under Det Forenede Kongeriges ansvar.

ARTIKEL 2

Det Forenede Kongerige og Irland kan fortsætte med at indgå indbyrdes aftaler vedrørende personbevægelser mellem deres områder (det fælles rejseområde) under fuld overholdelse af rettighederne for de personer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a). Så længe de opretholder sådanne ordninger, finder artikel 1 derfor anvendelse på Irland på samme betingelser og vilkår som for Det Forenede Kongerige. Intet i forfatningens artikel III-130 og III-265, i andre bestemmelser heri eller i foranstaltninger, der er vedtaget i medfør heraf, anfægter sådanne ordninger.

ARTIKEL 3

De øvrige medlemsstater har ret til ved deres grænser eller ethvert andet indrejsested til deres område at foretage en sådan kontrol af personer, der ønsker at indrejse på deres område fra Det Forenede Kongerige eller fra områder, hvis eksterne forbindelser henhører under dets ansvar, i samme øjemed som nævnt i artikel 1, eller fra Irland, så længe bestemmelserne i artikel 1 gælder for Irland.

Intet i forfatningens artikel III-130 og III-265, i andre bestemmelser heri eller i foranstaltninger, der er vedtaget i medfør heraf, anfægter de øvrige medlemsstaters ret til at vedtage eller foretage en sådan kontrol.

ARTIKEL 4

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på retsakter, som forbliver i kraft i medfør af forfatningens artikel IV-438.

19. PROTOKOL

OM DET FORENEDE KONGERIGES OG IRLANDS STILLING
FOR SÅ VIDT ANGÅR POLITIKKERNE FOR GRÆNSEKONTROL,
ASYL OG INDVANDRING OG FOR SÅ VIDT ANGÅR SAMARBEJDE OM
CIVILRETLIGE SPØRGSMÅL OG POLITISAMARBEJDE

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse spørgsmål vedrørende Det Forenede Kongerige og Irland,

SOM HENVISER TIL protokollen om anvendelse af visse aspekter af forfatningens artikel III-130 på Det Forenede Kongerige og Irland,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ARTIKEL 1

Med forbehold af artikel 3 deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger foreslået i henhold til forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV, afdeling 2 og 3, eller til forfatningens artikel III-260, for så vidt denne artikel vedrører områder omfattet af nævnte afdelinger, eller til forfatningens artikel III-263 eller artikel III-275, stk. 2, litra a). For rådsretsakter, der skal vedtages med enstemmighed, kræves der enstemmighed blandt Rådets medlemmer med undtagelse af repræsentanterne for Det Forenede Kongeriges og Irlands regeringer.

Ved anvendelsen af denne artikel defineres kvalificeret flertal som mindst 55% af de medlemmer af Rådet, der repræsenterer de deltagende medlemsstater, idet dette flertal skal omfatte mindst 65% af befolkningen i disse stater.

Et blokerende mindretal skal som minimum omfatte det mindste antal medlemmer af Rådet, der repræsenterer mere end 35% af befolkningen i de deltagende medlemsstater, plus ét; er der ikke et sådant mindretal, anses det kvalificerede flertal for opnået.

Hvis Rådet ikke træffer afgørelse på forslag af Kommissionen eller EU-udenrigsministeren, defineres det nødvendige kvalificerede flertal uanset stk. 2 og 3 som mindst 72% af de medlemmer af Rådet, der repræsenterer de deltagende medlemsstater, idet dette flertal skal omfatte mindst 65% af befolkningen i disse stater.

ARTIKEL 2

Som følge af artikel 1 og med forbehold af artikel 3, 4 og 6 er ingen bestemmelser i forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV, afdeling 2 og 3, eller i forfatningens artikel III-260, for så vidt denne artikel vedrører områder omfattet af nævnte afdelinger, eller i forfatningens artikel III-263 eller artikel III-275, stk. 2, litra a), ingen foranstaltninger vedtaget i henhold til nævnte afdelinger eller artikler, ingen bestemmelser i internationale aftaler indgået af Unionen i henhold til nævnte afdelinger eller artikler og ingen afgørelser truffet af Den Europæiske Unions Domstol om fortolkning af sådanne bestemmelser eller foranstaltninger bindende for eller finder anvendelse i Det Forenede Kongerige eller Irland. Ingen af disse bestemmelser, foranstaltninger eller afgørelser berører på nogen måde disse stater beføjelser, rettigheder og forpligtelser. Ingen af disse bestemmelser, foranstaltninger eller afgørelser berører på nogen måde gældende fællesskabsret eller EU-ret eller udgør en del af EU-lovgivningen, således som denne ret og denne lovgivning finder anvendelse på Det Forenede Kongerige eller Irland.

ARTIKEL 3

1. Det Forenede Kongerige eller Irland kan, inden tre måneder efter at et forslag er blevet forelagt for Rådet i henhold til forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV, afdeling 2 og 3, eller et forslag eller initiativ i henhold til forfatningens artikel III-263 eller artikel III-275, stk. 2, litra a), skriftligt meddele Rådet, at den pågældende stat ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af sådanne foreslåede foranstaltninger, hvorefter den skal have ret hertil. For retsakter, som Rådet skal vedtage med enstemmighed, kræves der enstemmighed blandt Rådets medlemmer med undtagelse af et medlem, der ikke har indgivet en sådan meddelelse. En foranstaltning, der vedtages i henhold til dette stykke, er bindende for alle de medlemsstater, der har deltaget i vedtagelsen. I de europæiske forordninger eller afgørelser, der vedtages i henhold til forfatningens artikel III-260, fastsættes betingelser for Det Forenede Kongeriges og Irlands deltagelse i evalueringer vedrørende de områder, der er omfattet af forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV, afdeling 2 og 3.

Ved anvendelsen af denne artikel defineres kvalificeret flertal som mindst 55% af de medlemmer af Rådet, der repræsenterer de deltagende medlemsstater, idet dette flertal skal omfatte mindst 65% af befolkningen i disse stater.

Et blokerende mindretal skal som minimum omfatte det mindste antal medlemmer af Rådet, der repræsenterer mere end 35% af befolkningen i de deltagende medlemsstater, plus ét; er der ikke et sådant mindretal, anses det kvalificerede flertal for opnået.

Hvis Rådet ikke træffer afgørelse på forslag af Kommissionen eller EU-udenrigsministeren, defineres det nødvendige kvalificerede flertal uanset andet og tredje afsnit som mindst 72% af de medlemmer af Rådet, der repræsenterer de deltagende medlemsstater, idet dette flertal skal omfatte mindst 65% af befolkningen i disse stater.

2. Hvis en foranstaltning som nævnt i stk. 1 ikke kan vedtages inden for en rimelig tid med deltagelse af Det Forenede Kongerige eller Irland, kan Rådet vedtage den i henhold til artikel 1 uden deltagelse af Det Forenede Kongerige eller Irland. I så fald finder artikel 2 anvendelse.

ARTIKEL 4

Det Forenede Kongerige eller Irland kan når som helst efter vedtagelsen af en foranstaltning i henhold til forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV, afdeling 2 og 3, eller til forfatningens artikel III-263 eller artikel III-275, stk. 2, litra a), meddele Rådet og Kommissionen, at den pågældende stat ønsker at acceptere foranstaltningen. I så fald finder proceduren i forfatningens artikel III-420, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

ARTIKEL 5

En medlemsstat, der ikke er bundet af en foranstaltning vedtaget i henhold til forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV, afdeling 2 og 3, eller til forfatningens artikel III-263 eller artikel III-275, stk. 2, litra a), påføres ingen finansielle følger af denne foranstaltning, bortset fra de administrationsomkostninger, der påhviler institutionerne, medmindre Rådet træffer anden afgørelse med enstemmighed blandt alle sine medlemmer efter høring af Europa-Parlamentet.

ARTIKEL 6

Hvis Det Forenede Kongerige eller Irland i tilfælde, som er nævnt i denne protokol, er bundet af en foranstaltning vedtaget i henhold til forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV, afdeling 2 og 3, eller til forfatningens artikel III-260, for så vidt denne artikel vedrører områder omfattet af nævnte afdelinger, eller til forfatningens artikel III-263 eller artikel III-275, stk. 2, litra a), finder de relevante bestemmelser i forfatningen anvendelse på denne stat for den pågældende foranstaltning.

ARTIKEL 7

Artikel 3 og 4 berører ikke protokollen om Schengen-reglerne som integreret i Den Europæiske Union.

ARTIKEL 8

Irland kan skriftligt meddele Rådet, at Irland ikke længere ønsker at være omfattet af denne protokol. I så fald gælder nævnte bestemmelser ikke længere for Irland.

20. PROTOKOL
OM DANMARKS STILLING

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ERINDRER OM afgørelsen truffet af stats- og regeringscheferne, forsamlet i Det Europæiske Råd i Edinburgh den 12. december 1992, om visse problemer, som Danmark har rejst vedrørende traktaten om Den Europæiske Union,

SOM HAR NOTERET SIG Danmarks holdning med hensyn til unionsborgerskab, Den Økonomiske og Monetære Union, forsvarspolitik og retlige og indre anliggender, som fastlagt i Edinburgh-afgørelsen,

SOM ER SIG BEVIDST, at en videreførelse under forfatningen af den retlige ordning, der findes i Edinburgh-afgørelsen, i betydelig grad vil begrænse Danmarks deltagelse på vigtige områder af EU-samarbejdet, og at det vil være i Unionens interesse at sikre EU-rettens integritet på området frihed, sikkerhed og retfærdighed,

SOM derfor ØNSKER, at der fastlægges en retlig ramme, som giver Danmark mulighed for at deltage i vedtagelsen af foranstaltninger, der foreslås på grundlag af forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV, og som med tilfredshed noterer sig, at Danmark agter at benytte sig af denne mulighed, når det er muligt, i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser,

SOM NOTERER SIG, at Danmark ikke vil forhindre de andre medlemsstater i at udvikle deres samarbejde yderligere med hensyn til foranstaltninger, der ikke er bindende for Danmark,

SOM ERINDRER OM protokollen om Schengen-reglerne som integreret i Den Europæiske Union,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

DEL I

ARTIKEL 1

Danmark deltager ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV. For retsakter, som Rådet skal vedtage med enstemmighed, kræves der enstemmighed blandt Rådets medlemmer med undtagelse af repræsentanten for den danske regering.

Ved anvendelsen af denne artikel defineres kvalificeret flertal som mindst 55% af de medlemmer af Rådet, der repræsenterer de deltagende medlemsstater, idet dette flertal skal omfatte mindst 65% af befolkningen i disse stater.

Et blokerende mindretal skal som minimum omfatte det mindste antal medlemmer af Rådet, der repræsenterer mere end 35% af befolkningen i de deltagende medlemsstater, plus ét; er der ikke et sådant mindretal, anses det kvalificerede flertal for opnået.

Hvis Rådet ikke træffer afgørelse på forslag af Kommissionen eller EU-udenrigsministeren, defineres det nødvendige kvalificerede flertal uanset stk. 2 og 3 som mindst 72% af de medlemmer af Rådet, der repræsenterer de deltagende medlemsstater, idet dette flertal skal omfatte mindst 65% af befolkningen i disse stater.

ARTIKEL 2

Ingen af bestemmelserne i forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV, ingen foranstaltninger vedtaget i henhold til nævnte kapitel, ingen bestemmelser i internationale aftaler indgået af Unionen i henhold til nævnte kapitel og ingen afgørelser truffet af Den Europæiske Unions Domstol om fortolkning af sådanne bestemmelser eller foranstaltninger er bindende for eller finder anvendelse i Danmark. Ingen af disse bestemmelser, foranstaltninger eller afgørelser berører på nogen måde Danmarks beføjelser, rettigheder og forpligtelse. Ingen af disse bestemmelser, foranstaltninger eller afgørelser berører på nogen måde gældende fællesskabsret eller EU-ret eller udgør en del af EU-lovgivningen, således som de finder anvendelse på Danmark.

ARTIKEL 3

Danmark påføres ingen finansielle følger af foranstaltninger som nævnt i artikel 1 bortset fra de administrationsomkostninger, der påhviler institutionerne.

ARTIKEL 4

1. Inden 6 måneder efter vedtagelsen af en foranstaltning til udbygning af Schengen-reglerne, som er omfattet af del I, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne foranstaltning i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne foranstaltning skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er bundet af foranstaltningen.

Hvis Danmark beslutter ikke at gennemføre en rådsforanstaltning som nævnt i stk. 1, overvejer de medlemsstater, der er bundet af foranstaltningen, og Danmark, hvilke passende skridt der skal tages.

2. Danmark bevarer i forbindelse med Schengen-reglerne de rettigheder og forpligtelser, der eksisterede inden ikrafttrædelsen af traktaten om en forfatning for Europa.

DEL II

ARTIKEL 5

Med hensyn til foranstaltninger, der træffes af Rådet i henhold til forfatningens artikel I-41, III-295, stk. 1, og artikel III-309 til III-313, deltager Danmark ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af Unionens afgørelser og tiltag, som har indvirkning på forsvarsområdet. Danmark deltager derfor ikke i vedtagelsen heraf. Danmark vil ikke forhindre de andre medlemsstater i at udvikle deres samarbejde yderligere på dette område. Danmark vil ikke være forpligtet til at bidrage til finansiering af aktionsudgifter i forbindelse med sådanne foranstaltninger eller til at stille militær kapacitet til rådighed for Unionen.

For retsakter, som Rådet skal vedtage med enstemmighed, kræves der enstemmighed blandt Rådets medlemmer med undtagelse af repræsentanten for den danske regering.

Ved anvendelsen af denne artikel defineres kvalificeret flertal som mindst 55% af de medlemmer af Rådet, der repræsenterer de deltagende medlemsstater, idet dette flertal skal omfatte mindst 65% af befolkningen i disse stater.

Et blokerende mindretal skal som minimum omfatte det mindste antal medlemmer af Rådet, der repræsenterer mere end 35% af befolkningen i de deltagende medlemsstater, plus ét; er der ikke et sådant mindretal, anses det kvalificerede flertal for opnået.

Hvis Rådet ikke træffer afgørelse på forslag af Kommissionen eller EU-udenrigsministeren, defineres det nødvendige kvalificerede flertal uanset stk. 2 og 3 som mindst 72% af de medlemmer af Rådet, der repræsenterer de deltagende medlemsstater, idet dette flertal skal omfatte mindst 65% af befolkningen i disse stater.

DEL III

ARTIKEL 6

Denne protokol finder også anvendelse på foranstaltninger, der forbliver i kraft i henhold til forfatningens artikel IV-438, og som inden ikrafttrædelsen af traktaten om en forfatning for Europa var omfattet af protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

ARTIKEL 7

Artikel 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på foranstaltninger, der udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa.

DEL IV

ARTIKEL 8

Danmark kan til enhver tid i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser underrette de øvrige medlemsstater om, at det ikke længere ønsker at benytte sig af alle eller en del af bestemmelserne i denne protokol. I så fald vil Danmark fuldt ud gennemføre alle de til den tid gældende relevante foranstaltninger, som er truffet inden for Unionens rammer.

ARTIKEL 9

1. Danmark kan til enhver tid i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser meddele de andre medlemsstater, at denne protokols del I fra den første dag i den måned, der følger efter meddelelsen, vil bestå af bestemmelserne i bilaget, jf. dog artikel 8. I så fald omnummereres artikel 5-9 i overensstemmelse hermed.
2. Seks måneder efter den dato, hvor den i stk. 1 nævnte meddelelse får virkning, vil alle Schengen-regler og foranstaltninger vedtaget til udbygning af disse regler, der indtil da har været bindende for Danmark som folkeretlige forpligtelser, være bindende for Danmark som EU-ret.

ARTIKEL 1

Med forbehold af artikel 3 deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV. For retsakter, som Rådet skal vedtage med enstemmighed, kræves der enstemmighed blandt Rådets medlemmer med undtagelse af repræsentanten for den danske regering.

Ved anvendelsen af denne artikel defineres kvalificeret flertal som mindst 55% af de medlemmer af Rådet, der repræsenterer de deltagende medlemsstater, idet dette flertal skal omfatte mindst 65% af befolkningen i disse stater.

Et blokerende mindretal skal som minimum omfatte det mindste antal medlemmer af Rådet, der repræsenterer mere end 35% af befolkningen i de deltagende medlemsstater, plus ét; er der ikke et sådant mindretal, anses det kvalificerede flertal for opnået.

Hvis Rådet ikke træffer afgørelse på forslag af Kommissionen eller EU-udenrigsministeren, defineres det nødvendige kvalificerede flertal uanset stk. 2 og 3 som mindst 72% af de medlemmer af Rådet, der repræsenterer de deltagende medlemsstater, idet dette flertal skal omfatte mindst 65% af befolkningen i disse stater.

ARTIKEL 2

Som følge af artikel 1 og med forbehold af artikel 3, 4 og 6 er ingen bestemmelser i forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV, ingen foranstaltninger vedtaget i henhold til nævnte kapitel, ingen bestemmelser i internationale aftaler indgået af Unionen i henhold til nævnte kapitel og ingen afgørelser truffet af Den Europæiske Unions Domstol om fortolkning af sådanne bestemmelser eller foranstaltninger bindende for eller finder anvendelse i Danmark. Ingen af disse bestemmelser, foranstaltninger eller afgørelser berører på nogen måde Danmarks beføjelser, rettigheder og forpligtelser. Ingen af disse bestemmelser, foranstaltninger eller afgørelser berører på nogen måde gældende fællesskabsret eller EU-ret eller udgør en del af EU-lovgivningen, således som de finder anvendelse på Danmark.

ARTIKEL 3

1. Danmark kan, inden tre måneder efter at et forslag eller initiativ er blevet forelagt for Rådet i henhold til forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV, skriftligt meddele Rådets formand, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af sådanne foreslåede foranstaltninger, hvorefter det skal have ret hertil.
2. Hvis en foranstaltning som nævnt i stk. 1 ikke kan vedtages inden for en rimelig tid med deltagelse af Danmark, kan Rådet vedtage en sådan foranstaltning i henhold til artikel 1 uden deltagelse af Danmark. I så fald finder artikel 2 anvendelse.

ARTIKEL 4

Danmark kan når som helst efter vedtagelsen af en foranstaltning i henhold til forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV, meddele Rådet og Kommissionen, at det ønsker at acceptere foranstaltningen. I så fald finder proceduren i forfatningens artikel III-420, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

ARTIKEL 5

1. Meddelelsen i henhold til artikel 4 skal gives senest seks måneder efter den endelige vedtagelse af en foranstaltning, der er en foranstaltning til udbygning af Schengen-reglerne.

Hvis Danmark ikke giver meddelelse i overensstemmelse med artikel 3 og 4 vedrørende foranstaltninger til udbygning af Schengen-reglerne, overvejer de medlemsstater, der er bundet af disse foranstaltninger, og Danmark, hvilke passende skridt der skal tages.

2. En meddelelse i henhold til artikel 3 vedrørende foranstaltninger til udbygning af Schengen-reglerne anses uigenkaldeligt for at være en meddelelse i henhold til artikel 3 med hensyn til ethvert yderligere forslag eller initiativ til udbygning af denne foranstaltning, for så vidt et sådant forslag eller initiativ er en udbygning af Schengen-reglerne.

ARTIKEL 6

Hvis Danmark i tilfælde, som er nævnt i denne del, er bundet af en foranstaltning, som Rådet har vedtaget i henhold til forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV, finder de relevante bestemmelser i forfatningen anvendelse på Danmark for så vidt angår den pågældende foranstaltning.

ARTIKEL 7

I de tilfælde, hvor Danmark ikke er bundet af en foranstaltning, der er vedtaget i henhold til forfatningens del III, afsnit III, kapitel IV, påføres det ingen finansielle følger af denne foranstaltning, bortset fra de administrationsomkostninger, der påhviler institutionerne, medmindre Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet træffer anden afgørelse.

21. PROTOKOL
OM MEDLEMSSTATERNES FORBINDELSER
MED TREDJELANDE MED HENSYN TIL PASSAGE
AF DE YDRE GRÆNSER

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER medlemsstaternes behov for effektiv kontrol ved deres ydre grænser, i givet fald i samarbejde med tredjelande, I BETRAGTNING,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes til traktaten om en forfatning for Europa:

ENESTE ARTIKEL

Bestemmelserne om foranstaltninger vedrørende passage af de ydre grænser i forfatningens artikel III-265, stk. 2, litra b), berører ikke medlemsstaternes kompetence til at forhandle eller indgå aftaler med tredjelande, så længe de overholder EU-retten og andre relevante internationale aftaler.

22. PROTOKOL
OM ASYL FOR STATSBOGGERE
I MEDLEMSSTATERNE

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Unionen i henhold til forfatningens artikel I-9, stk. 1, anerkender de rettigheder, friheder og principper, der er nævnt i chartret om grundlæggende rettigheder,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at de grundlæggende rettigheder, som de er garanteret ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, udgør generelle principper i EU-retten i henhold til forfatningens artikel I-9, stk. 3,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at sikre, at Unionen overholder lovgivningen ved fortolkningen og anvendelsen af forfatningens artikel I-9, stk. 1 og 3,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at alle europæiske stater i henhold til forfatningens artikel I-58 skal respektere værdierne i forfatningens artikel I-2, når de ansøger om at blive medlem af Unionen,

SOM TAGER HENSYN TIL, at der ved forfatningens artikel I-59 indføres en procedure, hvorefter visse rettigheder kan suspenderes, hvis en medlemsstat groft og vedvarende krænker disse værdier,

SOM ERINDRER OM, at enhver statsborger i en medlemsstat som unionsborger nyder en særlig status og beskyttelse, som medlemsstaterne skal garantere i henhold til bestemmelserne i forfatningens del I, afsnit II, og del III, afsnit II,

SOM TAGER HENSYN TIL, at forfatningen indfører et område uden indre grænser og sikrer alle unionsborgere ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område,

SOM ØNSKER at undgå, at asylinstituttet udnyttes til andre formål end de tilsigtede,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at denne protokol respekterer karakteren af og målene med Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ENESTE ARTIKEL

På grund af niveauet for beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i medlemsstaterne i Den Europæiske Union anses medlemsstaterne som sikre oprindelseslande i relation til hinanden i alle retlige og praktiske spørgsmål i forbindelse med asyl. En ansøgning om asyl, der indgives af en statsborger i en medlemsstat, kan derfor kun tages i betragtning eller antages til behandling i en anden medlemsstat i følgende tilfælde:

- a) hvis den medlemsstat, hvori ansøgeren er statsborger, under anvendelse af artikel 15 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder træffer foranstaltninger til på sit område at fravige sine forpligtelser i henhold til nævnte konvention

- b) hvis proceduren i forfatningens artikel I-59, stk. 1 eller 2, er indledt, og indtil Rådet eller, hvis det bliver aktuelt, Det Europæiske Råd vedtager en europæisk afgørelse om spørgsmålet med hensyn til den medlemsstat, hvori ansøgeren er statsborger
- c) hvis Rådet har vedtaget en europæisk afgørelse i henhold til forfatningens artikel I-59, stk. 1, vedrørende den medlemsstat, hvori asylansøgeren er statsborger, eller hvis Det Europæiske Råd har vedtaget en europæisk afgørelse i henhold til forfatningens artikel I-59, stk. 2, vedrørende den medlemsstat, hvori asylansøgeren er statsborger
- d) hvis en medlemsstat ensidigt træffer en sådan beslutning vedrørende en ansøgning fra en statsborger i en anden medlemsstat; i så fald underrettes Rådet omgående; ansøgningen behandles ud fra formodningen om, at den er åbenbart grundløs, uden at dette, uanset tilfældets art, på nogen måde berører medlemsstatens beslutningskompetence.

23. PROTOKOL
OM PERMANENT STRUKTURERET SAMARBEJDE
ETABLERET VED FORFATNINGENS
ARTIKEL I-41, STK. 6, OG ARTIKEL III-312

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM HENVISER TIL forfatningens artikel I-41, stk. 6, og artikel III-312,

SOM MINDER OM, at Unionen fører en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der bygger på opnåelse af en stadig stigende konvergens i medlemsstaternes optræden,

SOM MINDER OM, at den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik udgør en integrerende del af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, at den sikrer Unionen en operationel kapacitet, der gør brug af civile og militære midler, at Unionen kan anvende disse i forbindelse med de i artikel III-309 nævnte opgaver uden for Unionens område med henblik på fredsbevarelse, konfliktforebyggelse og styrkelse af den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt, og at udførelsen af disse opgaver bygger på militære kapaciteter tilvejebragt af medlemsstaterne i overensstemmelse med princippet om "kun ét sæt styrker",

SOM MINDER OM, at Unionens fælles sikkerheds- og forsvarspolitik ikke berører den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik,

SOM MINDER OM, at Unionens fælles sikkerheds- og forsvarspolitik overholder de forpligtelser, der følger af den nordatlantiske traktat for de medlemsstater, der betragter deres fælles forsvar som omfattet af Den Nordatlantiske Traktats Organisation, der fortsat udgør grundlaget for dens medlemmers kollektive forsvar, og at den er forenelig med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der er fastlagt inden for denne ramme,

SOM ER OVERBEVIST OM, at en mere aktiv rolle for Unionen på sikkerheds- og forsvarsområdet vil bidrage til en livskraftig fornyet atlantisk alliance i overensstemmelse med "Berlin plus"-ordningerne,

SOM ER BESLUTTET PÅ, at Unionen fuldt ud skal kunne påtage sig det ansvar, der påhviler den inden for det internationale samfund,

SOM ANERKENDER, at De Forenede Nationer kan anmode om Unionens bistand, hvis der meget hurtigt skal udføres opgaver i henhold til kapitel VI og VII i De Forenede Nationers pagt,

SOM ANERKENDER, at en styrkelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik vil kræve en indsats fra medlemsstaternes side med hensyn til kapaciteter,

SOM ER KLAR OVER, at der, for at man kan komme videre til næste fase i udviklingen af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik, forudsættes en beslutsom indsats fra de medlemsstater, der er rede til det,

SOM MINDER OM, at det er vigtigt, at EU-udenrigsministeren inddrages fuldt ud i arbejdet inden for det permanente strukturerede samarbejde,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ARTIKEL 1

Det permanente strukturerede samarbejde i forfatningens artikel I-41, stk. 6, er åbent for enhver medlemsstat, der fra datoen for ikrafttrædelsen af traktaten om en forfatning for Europa forpligter sig til:

- a) at intensivere udviklingen af sine forsvarskapaciteter gennem udvikling af sine nationale bidrag og eventuelt gennem deltagelse i multinationale styrker, i de vigtigste europæiske materielprogrammer og i Agenturet for Udvikling af Forsvarskapaciteter, Forskning, Anskaffelse og Forsvarsmateriel (Det Europæiske Forsvarsagentur) og til
- b) senest i 2007 enten nationalt eller som en del af multinationale grupper af styrker at kunne levere kampenheder, der er specielt uddannet til de påtænkte opgaver, som på det taktiske plan er sammensat som kampgrupper med støtteelementer, herunder transport og logistik, som er i stand til inden for 5-30 dage at gennemføre opgaver som omhandlet i forfatningens artikel III-309, især for at imødekomme anmodninger fra De Forenede Nationer, og som har forsyninger til at klare sig i en første periode på 30 dage, der kan forlænges til mindst 120 dage.

ARTIKEL 2

De medlemsstater, der deltager i det permanente strukturerede samarbejde, forpligter sig med henblik på at opfylde målene i artikel 1 til:

- a) fra og med ikrafttrædelsen af traktaten om en forfatning for Europa at samarbejde med henblik på at nå de aftalte mål for niveauet for investeringsudgifter til forsvarsmateriel og at tage disse mål op til vurdering med jævne mellemrum på baggrund af sikkerhedssituationen og Unionens internationale ansvar;

- b) så vidt muligt at tilnærme deres forsvarsinstrumenter til hinanden, især ved at harmonisere fastlæggelsen af de militære behov, ved at samle og eventuelt specialisere deres forsvarsaktiver og -kapaciteter og ved at fremme samarbejde inden for uddannelse og logistik;
- c) at træffe konkrete foranstaltninger for at øge deres styrkers disponibilitet, interoperabilitet, fleksibilitet og deployeringsevne, navnlig ved at fastlægge fælles mål med hensyn til styrkeprojektion, herunder ved eventuelt at revidere deres nationale beslutningsprocedurer;
- d) at samarbejde for at sikre sig, at de træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på, bl.a. gennem multinationale tiltag og med forbehold af deres relevante forpligtelser inden for NATO, at afhjælpe de mangler, der konstateres inden for rammerne af kapacitetsudviklingsmekanismen;
- e) eventuelt at deltage i udvikling af fælles eller europæiske programmer for større materiel inden for rammerne af Det Europæiske Forsvarsagentur.

ARTIKEL 3

Det Europæiske Forsvarsagentur medvirker til en regelmæssig evaluering af de deltagende medlemsstaters kapacitetsbidrag, navnlig bidrag ydet efter de kriterier, der fastsættes bl.a. på grundlag af artikel 2, og aflægger mindst en gang om året rapport herom. Evalueringen kan danne grundlag for de henstillinger og europæiske afgørelser, som Rådet vedtager i overensstemmelse med forfatningens artikel III-312.

24. PROTOKOL
OM FORFATNINGENS ARTIKEL I-41, STK. 2

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER HENSYN TIL nødvendigheden af at gennemføre bestemmelserne i forfatningens artikel I-41, stk. 2, fuldt ud,

SOM TAGER HENSYN TIL, at Unionens politik i henhold til artikel I-41, stk. 2, ikke må berøre den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik, skal overholde de forpligtelser, der følger af den nordatlantiske traktat for visse medlemsstater, der betragter deres fælles forsvar som omfattet af NATO, og skal være forenelig med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der er fastlagt inden for denne ramme,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ENESTE ARTIKEL

Unionen udarbejder sammen med Den Vesteuropæiske Union ordninger for udvidet indbyrdes samarbejde mellem dem.

25. PROTOKOL
OM IMPORT TIL DEN EUROPÆISKE UNION
AF OLIEPRODUKTER
RAFFINERET PÅ DE NEDERLANDSKE ANTILLER

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER nærmere at fastlægge samhandelsordningen ved import til Unionen af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller,

ER ENIGE om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ARTIKEL 1

Denne protokol gælder for olieprodukter, der henhører under positionerne 27.10, 27.11, 27.12 (paraffin og mikrovoks), ex 27.13 (paraffinholdige restprodukter) og 27.14 (skifer) i den kombinerede nomenklatur indført til forbrug i medlemsstaterne.

ARTIKEL 2

Medlemsstaterne forpligter sig til at indrømme olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller de toldmæssige fordele, der følger af sidstnævntes associering med Unionen, på de betingelser, der er fastsat i denne protokol. Disse bestemmelser gælder uanset de oprindelsesregler, der anvendes af medlemsstaterne.

ARTIKEL 3

1. Såfremt Kommissionen på en medlemsstats anmodning eller på eget initiativ konstaterer, at importen til Unionen af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller i henhold til den i artikel 2 fastsatte ordning skaber virkelige vanskeligheder på markedet i en eller flere medlemsstater, vedtager den en europæisk afgørelse om, at de på denne import anvendelige toldafgifter indføres, forhøjes eller genindføres af de pågældende medlemsstater i det omfang og så længe, det er nødvendigt for at imødegå denne situation. De således indførte, forhøjede eller genindførte toldsatser kan ikke overstige dem, der anvendes for de samme produkter over for tredjelande.
2. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser kan under alle omstændigheder anvendes, såfremt importen til Unionen af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller udgør to millioner tons eller mere pr. år.
3. Europæiske afgørelser, der træffes af Kommissionen i henhold til stk. 1 og 2, herunder afgørelser, der har til formål at afvise en anmodning fra en medlemsstat, bringes til Rådets kendskab. Dette kan på anmodning af enhver medlemsstat behandle disse afgørelser og kan på ethvert tidspunkt vedtage en europæisk afgørelse for at ændre eller omstøde dem.

ARTIKEL 4

1. Såfremt en medlemsstat skønner, at importen af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller direkte eller via en anden medlemsstat under den i artikel 2 fastsatte ordning skaber virkelige vanskeligheder på dens marked, og at omgående handling er nødvendig for at imødegå disse, kan den på eget initiativ beslutte at pålægge denne import told, hvis satser ikke må overstige de toldsatser, der anvendes over for tredjelande for samme produkter. Den underretter Kommissionen, der inden en måned vedtager en europæisk afgørelse, der fastslår, om de af den pågældende stat truffne forholdsregler kan opretholdes eller skal ændres eller ophæves. Artikel 3, stk. 3, anvendes på Kommissionens afgørelse.

2. Såfremt importen til en eller flere medlemsstater af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller direkte eller via en anden medlemsstat under den i artikel 2 fastsatte ordning i et kalenderår overstiger de tonnager, der er anført i bilaget til denne protokol, betragtes de foranstaltninger, der eventuelt i medfør af stk. 1 er truffet af denne eller disse medlemsstater for det løbende år, som lovlige. Efter at have sikret sig, at den fastsatte tonnage er nået, tager Kommissionen de truffne foranstaltninger til efterretning. I så fald undlader de øvrige medlemsstater at forelægge spørgsmålet for Rådet.

ARTIKEL 5

Såfremt Unionen vedtager at anvende kvantitative restriktioner på import af olieprodukter hidrørende fra andre lande, kan disse restriktioner ligeledes anvendes på import af disse produkter hidrørende fra De Nederlandske Antiller. I så fald sikres der De Nederlandske Antiller en præferencebehandling i forhold til tredjelande.

ARTIKEL 6

1. Artikel 2-5 kan revideres af Rådet, der efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen træffer afgørelse med enstemmighed, i forbindelse med vedtagelsen af en fælles oprindelsesdefinition for olieprodukter hidrørende fra tredjelande og de associerede lande, eller når det inden for rammerne af en fælles handelspolitik for de pågældende produkter træffer afgørelser, eller ved fastlæggelse af en fælles energipolitik.
2. Ved en sådan revision skal fordele af tilsvarende omfang dog under alle omstændigheder opretholdes for De Nederlandske Antiller på egnet vis og for et kvantum på mindst to en halv million tons olieprodukter.
3. Unionens forpligtelser for så vidt angår de i stk. 2 nævnte fordele af tilsvarende omfang kan i påkommende tilfælde fordeles på hver stat under hensyntagen til de tonnager, der er anført i bilaget til denne protokol.

ARTIKEL 7

Med henblik på gennemførelsen af denne protokol pålægges det Kommissionen at følge udviklingen i importen til medlemsstaterne af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, der søger for videregivelsen heraf, alle hensigtsmæssige oplysninger efter de af Kommissionen anbefalede administrative forskrifter.

BILAG

Med henblik på gennemførelsen af artikel 4, stk. 2, har De Høje Kontraherende Parter besluttet, at mængden på 2 millioner tons olieprodukter fra Antillerne fordeles som følger mellem følgende medlemsstater:

Tyskland	625 000 tons
Den Belgisk-Luxembourgiske Økonomiske Union	200 000 tons
Frankrig	75 000 tons
Italien	100 000 tons
Nederlandene	1 000 000 tons

26. PROTOKOL
OM EJENDOMSERHVERVELSE
I DANMARK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at finde en løsning på visse særlige problemer, der er af interesse for Danmark,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ENESTE ARTIKEL

Uanset bestemmelserne i forfatningen kan Danmark opretholde den gældende lovgivning om erhvervelse af ejendomme, der ikke er helårsboliger.

27. PROTOKOL
OM OFFENTLIG RADIO- OG TV-VIRKSOMHED
I MEDLEMSSTATERNE

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne hænger direkte sammen med de demokratiske, sociale og kulturelle behov i de enkelte samfund og med nødvendigheden af at bevare mediepluralisme,

ER BLEVET ENIGE OM følgende fortolkende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ENESTE ARTIKEL

Forfatningen griber ikke ind i medlemsstaternes beføjelse til at finansiere public service radio- og tv-virksomhed, for så vidt finansieringen ydes til radio- og fjernsynsforetagender, så disse kan opfylde deres public service-opgaver som pålagt dem, defineret og tilrettelagt af de enkelte medlemsstater, og denne finansiering ikke ændrer handels- og konkurrencevilkårene i Unionen i et omfang, der strider mod de fælles interesser, idet der tages hensyn til opfyldelsen af disse public service-opgaver.

28. PROTOKOL
OM FORFATNINGENS ARTIKEL III-214

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ENESTE ARTIKEL

Med henblik på anvendelsen af forfatningens artikel III-214 skal ydelser i medfør af en erhvervs-tilknyttet social sikringsordning ikke anses for løn, hvis og i det omfang de kan henføres til beskæftigelsesperioder, der ligger forud for den 17. maj 1990, undtagen for arbejdstagere eller deres ydelsesberettigede pårørende, der inden denne dato har anlagt søgsmål eller indbragt en dertil svarende klage i overensstemmelse med den relevante nationale ret.

29. PROTOKOL
OM ØKONOMISK, SOCIAL OG TERRITORIAL SAMHØRIGHED

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ERINDRER OM, at forfatningens artikel I-3 bl.a. nævner det mål at fremme økonomisk, social og territorial samhørighed og solidaritet mellem medlemsstaterne, og at denne samhørighed er med blandt de områder med delt kompetence for Unionen, som er opregnet i forfatningens artikel I-14, stk. 2, litra c),

SOM ERINDRER OM, at bestemmelserne i forfatningens del III, afsnit III, kapitel III, afdeling 3, om økonomisk, social og territorial samhørighed som helhed udgør retsgrundlaget for en konsolidering og yderligere udvikling af Unionens indsats inden for dette område, herunder muligheden for at oprette en fond,

SOM ERINDRER OM, at forfatningens artikel III-223 forudser oprettelse af en samhørighedsfond,

SOM BEMÆRKER, at Den Europæiske Investeringsbank udlåner store og stigende beløb til gavn for de mindst velstillede regioner,

SOM BEMÆRKER ønsket om større fleksibilitet ved tildelingen af midler fra strukturfondene,

SOM BEMÆRKER ønsket om en graduering af niveauerne for Unionens deltagelse i programmer og projekter i visse medlemsstater,

SOM BEMÆRKER forslaget om at tage større hensyn til medlemsstaternes relative velstand i ordningen med egne indtægter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ENESTE ARTIKEL

1. Medlemsstaterne bekræfter på ny, at fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed er afgørende for Unionens fulde udvikling og vedvarende succes.
2. Medlemsstaterne bekræfter på ny deres overbevisning om, at strukturfondene fortsat bør spille en betydelig rolle i gennemførelsen af Unionens målsætninger med hensyn til samhørighed.
3. Medlemsstaterne bekræfter på ny deres overbevisning om, at Den Europæiske Investeringsbank fortsat skal anvende størstedelen af sine midler på fremme af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, og erklærer, at de er villige til at tage Den Europæiske Investeringsbanks kapitalbehov op til fornyet overvejelse, så snart det bliver nødvendigt af hensyn til dette formål.
4. Medlemsstaterne er enige om, at Samhørighedsfonden yder finansielle bidrag fra Unionen til projekter på miljøområdet og inden for transeuropæiske net i medlemsstater, der har en bruttonationalindkomst pr. indbygger på under 90 % af gennemsnittet i Unionen, og som har et program, der fører til opfyldelse af betingelserne for økonomisk konvergens som nævnt i forfatningens artikel III-184.
5. Medlemsstaterne erklærer, at de agter at tillade en større fleksibilitetsmargen ved tildelingen af midler fra strukturfondene til opfyldelse af specifikke behov, som ikke er dækket af de nuværende regler om strukturfondene.

6. Medlemsstaterne erklærer, at de er villige til at graduere niveauerne for Unionens deltagelse i strukturfondenes programmer og projekter med henblik på at undgå uforholdsmæssigt store udgiftsstigninger på budgetterne i de mindre velstillede medlemsstater.

7. Medlemsstaterne erkender behovet for regelmæssigt at overvåge de fremskridt, der er gjort i retning mod at opnå økonomisk, social og territorial samhørighed, tillige med deres vilje til at undersøge alle nødvendige foranstaltninger i den henseende.

8. Medlemsstaterne erklærer, at de har til hensigt at tage større hensyn til de enkelte medlemsstateres bidragsevne i forbindelse med ordningen med egne indtægter og at undersøge, hvorledes der over for de mindre velstillede medlemsstater kan kompenseres for de regressive elementer, som findes i den nuværende ordning med egne indtægter.

30. PROTOKOL
OM DEN SÆRLIGE ORDNING FOR GRØNLAND

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ENESTE ARTIKEL

1. Behandlingen ved indførsel til Unionen af varer, der har oprindelse i Grønland og omfattes af den fælles markedsordning for fiskevarer, skal under overholdelse af den fælles markedsordning ske under fritagelse for told og afgifter med tilsvarende virkning samt under fritagelse for kvantitative restriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning, såfremt Unionen i medfør af en aftale mellem Unionen og den kompetente myndighed for Grønland får tilfredsstillende adgangsmuligheder til de grønlandske fiskerizoner.
2. Foranstaltninger vedrørende importordningen for de i stk. 1 nævnte varer vedtages efter procedurerne i forfatningens artikel III-231.

31. PROTOKOL
OM ARTIKEL 40.3.3 I IRLANDS FORFATNING

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

ENESTE ARTIKEL

Intet i traktaten om en forfatning for Europa eller i de traktater og akter, der ændrer eller supplerer denne, berører anvendelsen i Irland af artikel 40.3.3 i Irlands forfatning.

32. PROTOKOL

VEDRØRENDE FORFATNINGENS ARTIKEL I-9, STK. 2, OM UNIONENS TILTRÆDELSE
AF DEN EUROPÆISKE KONVENTION TIL BESKYTTELSE AF MENNESKERETTIGHEDER
OG GRUNDLÆGGENDE FRIHEDSRETTIGHEDER

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ARTIKEL 1

Aftalen om Unionens tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, i det følgende benævnt "den europæiske menneskerettighedskonvention", jf. forfatningens artikel I-9, stk. 2, skal afspejle nødvendigheden af at bevare Unionens og EU-rettens særlige karakteristika, navnlig for så vidt angår:

- a) de nærmere bestemmelser for Unionens eventuelle deltagelse i den europæiske menneskerettighedskonventions kontrolinstanser
- b) de mekanismer, der er nødvendige for at sikre, at sager indbragt af ikke-medlemsstater samt individuelle klager henføres korrekt til medlemsstaterne og/eller Unionen afhængigt af det enkelte tilfælde.

ARTIKEL 2

Den aftale, der er nævnt i artikel 1, skal sikre, at tiltrædelsen hverken berører Unionens kompetencer eller institutionernes beføjelser. Den skal sikre, at intet heri berører medlemsstaternes situation i forhold til den europæiske menneskerettighedskonvention, navnlig i forhold til protokollerne hertil, foranstaltninger truffet af medlemsstaterne, der fraviger konventionen i overensstemmelse med dennes artikel 15, og forbehold med hensyn til konventionen, som medlemsstater har taget i overensstemmelse med dennes artikel 57.

ARTIKEL 3

Den aftale, der er nævnt i artikel 1, berører ikke forfatningens artikel III-375, stk. 2.

33. PROTOKOL

OM DE AKTER OG TRAKTATER, DER HAR SUPPLERET ELLER ÆNDRET
TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG
TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at forfatningens artikel IV-437, stk. 1, ophæver traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union samt de akter og traktater, der har suppleret eller ændret dem,

SOM FINDER, at der bør udarbejdes en liste over de akter og traktater, der er omfattet af artikel IV-437, stk. 1,

SOM FINDER det nødvendigt at medtage substansen af artikel 9, stk. 7, i Amsterdam-traktaten,

SOM MINDER OM, at akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet fortsat skal gælde,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

ARTIKEL 1

1. Følgende akter og traktater, der har suppleret eller ændret traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ophæves:
 - a) Protokol af 8. april 1965 vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter knyttet til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber (EFT 152 af 13.7.1967, s. 13).

- b) Traktat af 22. april 1970 om ændring af visse budgetbestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber (EFT L 2 af 2.1.1971, s. 1).
 - c) Traktat af 22. juli 1975 om ændring af visse finansielle bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber (EFT L 359 af 31.12.1977, s. 4).
 - d) Traktat af 10. juli 1975 om ændring af visse bestemmelser i protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank (EFT L 91 af 6.4.1978, s. 1).
 - e) Traktat af 13. marts 1984 om ændring af traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber for så vidt angår Grønland (EFT L 29 af 1.2.1985, s. 1).
 - f) Europæisk fælles akt af 17. februar 1986 og 28. februar 1986 (EFT L 169 af 29.6.1987, s. 1).
 - g) Akt af 25. marts 1993 om ændring af protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank med henblik på at bemyndige Styrelsesrådet til at oprette en europæisk investeringsfond (EFT L 173 af 7.7.1994, s. 14).
 - h) Afgørelse 2003/223/EF af 21. marts 2003 truffet af Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne om ændring af artikel 10.2 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (EFT L 83 af 1.4.2003, s. 66).
2. Amsterdam-traktaten af 2. oktober 1997 om ændring af traktaten om Den Europæiske Union, traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og visse tilknyttede akter ophæves (EFT C 340 af 10.11.1997, s. 1).

3. Nice-traktaten af 26. februar 2001 om ændring af traktaten om Den Europæiske Union, traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og visse tilknyttede akter ophæves (EFT C 80 af 10.3.2001, s. 1).

ARTIKEL 2

1. Med forbehold af artikel III-432 i forfatningen og artikel 189 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab træffer repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer ved fælles aftale de nødvendige bestemmelser til at løse visse særlige problemer for Storhertugdømmet Luxembourg som følge af oprettelsen af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber.

2. Akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet knyttet til Rådets afgørelse 76/787/EKSF,EØF,Euratom (EFT L 278 af 8.10.1976, s. 1) gælder fortsat i den udgave, der er gældende på det tidspunkt, hvor traktaten om en forfatning for Europa træder i kraft. For at tilpasse denne akt til forfatningen ændres den som følger:

- a) Artikel 1, stk. 3, udgår.
- b) Vedrører ikke den danske udgave.
- c) I artikel 6, stk. 2, udgår "af 8. april 1965"; "De Europæiske Fællesskabers" ændres til "Den Europæiske Unions".
- d) I artikel 7, stk. 1, andet led, ændres "Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber" til "Europa-Kommissionen".

- e) I artikel 7, stk. 1, tredje led, ændres "De Europæiske Fællesskabers Domstol eller Ret i Første Instans" til "Den Europæiske Unions Domstol".
- f) I artikel 7, stk. 1, femte led, ændres "Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber" til "Revisionsretten".
- g) I artikel 7, stk. 1, sjette led, ændres "De Europæiske Fællesskabers Ombudsmand" til "Den Europæiske Ombudsmand".
- h) I artikel 7, stk. 1, syvende led, ændres "Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab" til "Den Europæiske Union".
- i) I artikel 7, stk. 1, niende led, ændres "i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab" til "i henhold til traktaten om en forfatning for Europa og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab"; "fællesskabs" ændres til "EU-".
- j) I artikel 7, stk. 1, ellefte led, ændres "De Europæiske Fællesskabers institutioner eller dertil knyttede organer eller organisationer eller i Den Europæiske Centralbank" til "Den Europæiske Unions institutioner, organer, kontorer og agenturer".
- k) Leddene i artikel 7, stk. 1, bliver til litra a)-k).
- l) I artikel 7, stk. 2, andet afsnit, udgår "bestemmelserne i"; leddene i dette afsnit bliver til litra a) og b).

- m) Artikel 11, stk. 2, andet afsnit, affattes således: "Såfremt det viser sig umuligt at afholde valgene i Unionen i denne periode, vedtager Rådet enstemmigt efter høring af Europa-Parlamentet og mindst et år inden udgangen af den i artikel 3 omhandlede femårige periode en europæisk afgørelse, der fastsætter en anden stemmeafgivningsperiode, som tidligst kan ligge to måneder før og senest en måned efter den periode, der følger af første afsnit."
- n) I artikel 11, stk. 3, ændres "Med forbehold af artikel 139 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab" til "Med forbehold af forfatningens artikel III-336".
- o) Artikel 14 affattes således: "Såfremt det viser sig nødvendigt at vedtage foranstaltninger til gennemførelse af denne akt, vedtager Rådet med enstemmighed på Europa-Parlamentets initiativ og efter høring af Kommissionen de nødvendige europæiske forordninger eller afgørelser efter i et samrådsudvalg med deltagelse af Rådet og repræsentanter for Europa-Parlamentet at have forsøgt at nå til enighed med sidstnævnte."

34. PROTOKOL
OM OVERGANGSBESTEMMELSER VEDRØRENDE UNIONENS
INSTITUTIONER OG ORGANER

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det for at tilrettelægge overgangen fra Den Europæiske Union, der blev oprettet ved traktaten om Den Europæiske Union, og Det Europæiske Fællesskab, til Den Europæiske Union, der oprettes ved traktaten om en forfatning for Europa, og som træder i stedet for de to førstnævnte, er nødvendigt at fastlægge overgangsbestemmelser, der skal anvendes inden ikrafttrædelsen af alle forfatningens bestemmelser og af de retsakter, der er nødvendige for deres anvendelse,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

AFSNIT I

BESTEMMELSER VEDRØRENDE EUROPA-PARLAMENTET

ARTIKEL 1

1. I god tid inden Europa-Parlaments-valget i 2009 vedtager Det Europæiske Råd i overensstemmelse med forfatningens artikel I-20, stk. 2, andet afsnit, en europæisk afgørelse om sammensætningen af Europa-Parlamentet.

2. I valgperioden 2004-2009 anvendes den samme sammensætning og det samme antal repræsentanter i Europa-Parlamentet for hver enkelt medlemsstat som på datoen for ikrafttrædelsen af traktaten om en forfatning for Europa, idet antallet af repræsentanter er som følger:

Belgien	24
Den Tjekkiske Republik	24
Danmark	14
Tyskland	99
Estland	6
Grækenland	24
Spanien	54
Frankrig	78
Irland	13
Italien	78
Cypern	6
Letland	9
Litauen	13
Luxembourg	6
Ungarn	24
Malta	5
Nederlandene	27
Østrig	18
Polen	54
Portugal	24
Slovenien	7
Slovakiet	14
Finland	14
Sverige	19
Det Forenede Kongerige	78

AFSNIT II

BESTEMMELSER VEDRØRENDE
DET EUROPÆISKE RÅD OG RÅDET

ARTIKEL 2

1. Bestemmelserne i forfatningens artikel I-25, stk. 1, 2 og 3, om definitionen af kvalificeret flertal i Det Europæiske Råd og Rådet træder i kraft den 1. november 2009 efter afholdelsen af Europa-Parlaments-valget i 2009 i overensstemmelse med artikel I-20, stk. 2.
2. Indtil den 31. oktober 2009 gælder følgende bestemmelser, jf. dog forfatningens artikel I-25, stk. 4.

Ved afgørelser i Det Europæiske Råd og Rådet, der kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmer-
nes stemmer følgende vægt:

Belgien	12
Den Tjekkiske Republik	12
Danmark	7
Tyskland	29
Estland	4
Grækenland	12
Spanien	27
Frankrig	29
Irland	7
Italien	29
Cypern	4
Letland	4
Litauen	7
Luxembourg	4
Ungarn	12
Malta	3
Nederlandene	13
Østrig	10
Polen	27
Portugal	12
Slovenien	4
Slovakiet	7
Finland	7
Sverige	10
Det Forenede Kongerige	29

Rådets afgørelser træffes med mindst 232 stemmer for afgivet af et flertal af medlemmerne, når afgørelsen i henhold til denne forfatning skal træffes på forslag af Kommissionen. I alle andre tilfælde træffes Rådets afgørelser med mindst 232 stemmer for afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne.

Når Det Europæiske Råd eller Rådet vedtager en retsakt med kvalificeret flertal, kan et medlem af Det Europæiske Råd eller Rådet kræve, at det kontrolleres, at de medlemsstater, der udgør dette kvalificerede flertal, repræsenterer mindst 62% af Unionens samlede befolkning. Hvis det viser sig, at denne betingelse ikke er opfyldt, er den pågældende retsakt ikke vedtaget.

3. For senere tiltrædelser beregnes den tærskel, der er nævnt i stk. 2, således, at tærsklen for det kvalificerede flertal udtrykt i stemmer ikke overstiger den tærskel, der følger af tabellen i erklæringen vedrørende udvidelsen af Den Europæiske Union, som er optaget i slutakten fra den konference, der vedtog Nice-traktaten.

4. Følgende bestemmelser vedrørende definitionen af kvalificeret flertal træder i kraft den 1. november 2009:

- forfatningens artikel I-44, stk. 3, tredje, fjerde og femte afsnit
- forfatningens artikel I-59, stk. 5, andet og tredje afsnit
- forfatningens artikel I-60, stk. 4, andet afsnit
- forfatningens artikel III-179, stk. 4, tredje og fjerde afsnit
- forfatningens artikel III-184, stk. 6, tredje og fjerde afsnit

- forfatningens artikel III-184, stk. 7, tredje og fjerde afsnit
- forfatningens artikel III-194, stk. 2, andet og tredje afsnit
- forfatningens artikel III-196, stk. 3, andet og tredje afsnit
- forfatningens artikel III-197, stk. 4, andet og tredje afsnit
- forfatningens artikel III-198, stk. 2, tredje afsnit
- forfatningens artikel III-312, stk. 3, tredje og fjerde afsnit
- forfatningens artikel III-312, stk. 4, tredje og fjerde afsnit
- artikel 1, stk. 2, 3 og 4, og artikel 3, stk. 1, andet, tredje og fjerde afsnit, i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår politikkerne for grænsekontrol, asyl og indvandring og for så vidt angår samarbejde om civile retlige spørgsmål og politisamarbejde
- artikel 1, stk. 2, 3 og 4, og artikel 5, stk. 3, 4 og 5, i protokollen om Danmarks stilling.

I de tilfælde, hvor ikke alle Rådets medlemmer deltager i afstemningen, det vil sige i de tilfælde, der er omhandlet i de i første afsnit nævnte artikler, defineres kvalificeret flertal indtil den 31. oktober 2009 som samme forholdsmæssige andel af de vægtede stemmer og samme forholdsmæssige andel af antallet af rådsmedlemmer samt eventuelt samme procentdel af de berørte medlemsstaters befolkning som dem, der er fastsat i stk. 2.

ARTIKEL 3

Indtil ikrafttrædelsen af den europæiske afgørelse, der er nævnt i forfatningens artikel I-24, stk. 4, kan Rådet mødes i de sammensætninger, der er nævnt i artikel I-24, stk. 2 og 3, samt i de øvrige sammensætninger, der angives på en liste i en europæisk afgørelse vedtaget med simpelt flertal af Rådet for Almindelige Anliggender.

AFSNIT III

BESTEMMELSER VEDRØRENDE KOMMISSIONEN, HERUNDER EU-UDENRIGSMINISTEREN

ARTIKEL 4

De medlemmer af Kommissionen, der fungerer på den dato, hvor traktaten om en forfatning for Europa træder i kraft, skal fungere, indtil deres tjenesteperiode udløber. Dog ophører tjenesteperioden for det medlem, der har samme nationalitet som EU-udenrigsministeren, på datoen for EU-udenrigsministerens udnævnelse.

AFSNIT IV

BESTEMMELSER VEDRØRENDE GENERALSEKRETÆREN FOR RÅDET, DEN
HØJTSTÅENDE REPRÆSENTANT FOR DEN FÆLLES UDENRIGS- OG
SIKKERHEDSPOLITIK OG VICEGENERALSEKRETÆREN FOR RÅDET

ARTIKEL 5

Tjenesteperioden for generalsekretæren for Rådet, den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og vicegeneralsekretæren for Rådet ophører på den dato, hvor traktaten om en forfatning for Europa træder i kraft. Rådet udnævner en generalsekretær i overensstemmelse med forfatningens artikel III-344, stk. 2.

AFSNIT V
BESTEMMELSER VEDRØRENDE DE RÅDGIVENDE ORGANER

ARTIKEL 6

Indtil ikrafttrædelsen af den europæiske afgørelse, der er nævnt i artikel III-386, er fordelingen af Regionsudvalgets medlemmer således:

Belgien	12
Den Tjekkiske Republik	12
Danmark	9
Tyskland	24
Estland	7
Grækenland	12
Spanien	21
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24
Cypern	6
Letland	7
Litauen	9
Luxembourg	6
Ungarn	12
Malta	5
Nederlandene	12
Østrig	12

Polen	21
Portugal	12
Slovenien	7
Slovakiet	9
Finland	9
Sverige	12
Det Forenede Kongerige	24

ARTIKEL 7

Indtil ikrafttrædelsen af den europæiske afgørelse, der er nævnt i artikel III-389, er fordelingen af Det Økonomiske og Sociale Udvalgs medlemmer således:

Belgien	12
Den Tjekkiske Republik	12
Danmark	9
Tyskland	24
Estland	7
Grækenland	12
Spanien	21
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24
Cypern	6
Letland	7
Litauen	9

Luxembourg	6
Ungarn	12
Malta	5
Nederlandene	12
Østrig	12
Polen	21
Portugal	12
Slovenien	7
Slovakiet	9
Finland	9
Sverige	12
Det Forenede Kongerige	24

35. PROTOKOL
OM DE FINANSIELLE KONSEKVENSER AF UDLØBET AF
TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE
KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB
OG OM KUL- OG STÅLFORSKNINGSFONDEN

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ERINDRER OM, at alle Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs aktiver og passiver, som de eksisterede den 23. juli 2002, den 24. juli 2002 blev overført til Det Europæiske Fællesskab,

SOM TAGER HENSYN til ønsket om at anvende disse midler til forskning inden for sektorer knyttet til kul- og stålindustrien og det heraf følgende behov for at fastlægge en række særlige regler herom,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ARTIKEL 1

1. Nettoværdien af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs aktiver og passiver, som de fremgår af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs balance pr. 23. juli 2002, der vil kunne blive op- eller nedskrevet, herunder som følge af afviklingstransaktionerne, skal betragtes som Unionens aktiver bestemt til forskning inden for sektorer knyttet til kul- og stålindustrien og benævnes "Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab under afvikling". Når afviklingen er afsluttet, benævnes de "Kul- og Stålforskningsfondens aktiver".
2. Provenuet af disse aktiver, som benævnes "Kul- og Stålforskningsfonden", skal udelukkende anvendes til forskning inden for sektorer knyttet til kul- og stålindustrien og uden for rammeprogrammet for forskning i overensstemmelse med bestemmelserne i denne protokol og i retsakter vedtaget på grundlag heraf.

ARTIKEL 2

1. Rådet fastsætter ved europæisk lov alle de nødvendige bestemmelser til gennemførelse af denne protokol, herunder de væsentligste principper. Rådet træffer afgørelse efter Europa-Parlamentets godkendelse.
2. Rådet vedtager på forslag af Kommissionen europæiske forordninger eller afgørelser om flerårige finansielle retningslinjer for forvaltningen af Kul- og Stålforskningsfondens aktiver samt om tekniske retningslinjer for Kul- og Stålforskningsfondens forskningsprogram. Det træffer afgørelse efter høring af Europa-Parlamentet.

ARTIKEL 3

Medmindre andet er fastsat i denne protokol og i retsakter vedtaget på grundlag heraf, finder forfatningen anvendelse.

36. PROTOKOL
OM ÆNDRING AF TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF
DET EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ERINDRER OM betydningen af, at bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab fortsat har fuld retsvirkning,

SOM ØNSKER at tilpasse nævnte traktat til de nye regler, der er fastsat i traktaten om en forfatning for Europa, navnlig på det institutionelle og finansielle område,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa, og som ændrer traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab således:

ARTIKEL 1

Denne protokol ændrer traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, i det følgende benævnt "Euratom-traktaten", i den udgave, der gælder på tidspunktet for ikrafttrædelsen af traktaten om en forfatning for Europa.

Uanset artikel IV-437 i traktaten om en forfatning for Europa og med forbehold af denne protokols øvrige bestemmelser berøres retsvirkningerne af de ændringer af Euratom-traktaten, der følger af traktater og akter ophævet ved artikel IV-437 i traktaten om en forfatning for Europa, samt retsvirkningerne af gældende akter vedtaget på grundlag af Euratom-traktaten, ikke.

ARTIKEL 2

Overskriften til Euratom-traktatens afsnit III "Bestemmelser vedrørende institutionerne" ændres til "Institutionelle og finansielle bestemmelser".

ARTIKEL 3

I begyndelsen af afsnit III indsættes følgende kapitel:

"KAPITEL I

ANVENDELSE AF VISSE BESTEMMELSER I TRAKTATEN OM EN FORFATNING FOR EUROPA

ARTIKEL 106 A

1. Artikel I-19 til I-29, artikel I-31 til I-39, artikel I-49 og I-50, artikel I-53 til I-56, artikel I-58 til I-60, artikel III-330 til III-372, artikel III-374 og III-375, artikel III-378 til III-381, artikel III-384 og III-385, artikel III-389 til III-392, artikel III-395 til III-410, artikel III-412 til III-415 samt artikel III-427, III-433, IV-439 og IV-443 i traktaten om en forfatning for Europa finder anvendelse på denne traktat.
2. I forbindelse med denne traktat skal henvisninger til Unionen og forfatningen i bestemmelserne i stk. 1 samt i de protokoller, der er knyttet som bilag såvel til traktaten om en forfatning for Europa som til denne traktat, forstås som henvisninger til henholdsvis Det Europæiske Atomenergifællesskab og til denne traktat.

3. Bestemmelserne i traktaten om en forfatning for Europa berører ikke bestemmelserne i nærværende traktat."

ARTIKEL 4

I Euratom-traktatens afsnit III omnummereres kapitel I, II og III til henholdsvis II, III og IV.

ARTIKEL 5

1. Euratom-traktatens artikel 3, artikel 107-132, artikel 136-143, artikel 146-156, artikel 158-163, artikel 165-170, artikel 173, 173 A og 175, artikel 177-179a, artikel 180b og 181 samt artikel 183, 183 A, 190 og 204 ophæves.
2. De protokoller, der tidligere var knyttet som bilag til Euratom-traktaten, ophæves.

ARTIKEL 6

Overskriften til Euratom-traktatens afsnit IV "Finansielle bestemmelser" ændres til "Særlige finansielle bestemmelser".

ARTIKEL 7

1. I Euratom-traktatens artikel 38, stk. 3, og artikel 82, stk. 3, erstattes henvisningerne til artikel 141 og 142 af henvisninger til henholdsvis artikel III-360 og III-361 i forfatningen.
2. I Euratom-traktatens artikel 171, stk. 2, og artikel 176, stk. 3, erstattes henvisningen til artikel 183 af en henvisning til artikel III-412 i forfatningen.
3. I Euratom-traktatens artikel 172, stk. 4, erstattes henvisningen til artikel 177, stk. 5, af en henvisning til artikel III-404 i forfatningen.
4. I Euratom-traktatens artikel 38, 82, 96 og 98 ændres ordet "direktiv" til ordene "europæisk forordning".
5. I Euratom-traktaten ændres ordene "afgørelse" og "beslutning" til ordene "europæisk afgørelse", når der er tale om retsakter.
6. I Euratom-traktaten ændres ordet "Domstol" til ordene "Den Europæiske Unions Domstol".

ARTIKEL 8

Euratom-traktatens artikel 191 affattes således:

"ARTIKEL 191

Fællesskabet nyder på medlemsstaternes område de for udførelsen af sin opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter."

ARTIKEL 9

Euratom-traktatens artikel 198 affattes således:

"ARTIKEL 198

For så vidt intet andet er bestemt, anvendes denne traktats bestemmelser på medlemsstaternes europæiske områder og på de ikke-europæiske områder, der er undergivet deres myndighed.

De finder ligeledes anvendelse på de europæiske områder, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat.

Bestemmelserne i denne traktat finder anvendelse på Ålandsøerne med de undtagelser, der oprindeligt blev fastsat i den i artikel IV-437, stk. 2, litra d), i traktaten om en forfatning for Europa nævnte traktat, og som er medtaget i protokollen om tiltrædelsestraktaterne og -akterne for Kongeriget Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien og Republikken Portugal samt Republikken Østrig, Republikken Finland og Kongeriget Sverige.

Uanset stk. 1, 2 og 3 gælder følgende:

- a) Denne traktat finder ikke anvendelse på Færøerne og Grønland.
- b) Denne traktat finder ikke anvendelse på de områder på Cypern, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.
- c) Denne traktat finder ikke anvendelse på de oversøiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, og som ikke er nævnt i den i bilag II til traktaten om en forfatning for Europa indeholdte liste.
- d) Denne traktat finder kun anvendelse på Kanaløerne og Isle of Man, i det omfang det er nødvendigt for at sikre anvendelsen på disse øer af den ordning, der oprindeligt blev fastsat i den i artikel IV-437, stk. 2, litra a), i traktaten om en forfatning for Europa nævnte traktat, og som også er medtaget i protokollen vedrørende tiltrædelsestraktaterne og -akterne for Kongeriget Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien og Republikken Portugal samt Republikken Østrig, Republikken Finland og Kongeriget Sverige."

ARTIKEL 10

Euratom-traktatens artikel 206 affattes således:

"ARTIKEL 206

Fællesskabet kan med en eller flere stater eller internationale organisationer indgå aftaler, hvorved der skabes en associering med gensidige rettigheder og forpligtelser, fælles optræden og særlige procedureregler.

Disse aftaler indgås af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Såfremt disse aftaler indebærer ændringer i denne traktat, skal ændringerne forud vedtages efter proceduren i artikel IV-443 i traktaten om en forfatning for Europa."

ARTIKEL 11

Euratom-traktatens artikel 225, stk. 2, affattes således:

"Teksterne til denne traktat på dansk, engelsk, estisk, finsk, græsk, irsk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk og ungarsk har tilsvarende gyldighed."

ARTIKEL 12

Det Europæiske Atomenergifællesskabs indtægter og udgifter opføres på Den Europæiske Unions budget, bortset fra indtægter og udgifter for Forsyningsagenturet og fællesforetagenderne.

BILAG
TIL TRAKTATEN OM
EN FORFATNING FOR EUROPA

LISTE
OMHANDLET I FORFATNINGENS ARTIKEL III-226

- 1 -	- 2 -
Position i den kombinerede nomenklatur	Varebeskrivelse
KAPITEL 1	Levende dyr
KAPITEL 2	Kød og spiseligt slagteaffald
KAPITEL 3	Fisk, krebsdyr og bløddyr
KAPITEL 4	Mælk og mejeriprodukter; fugleæg; naturlig honning
KAPITEL 5	
05.04	Tarme, blærer og maver, hele eller stykker deraf, af andre dyr end fisk
05.15	Animalske produkter, ikke andetsteds tariferet; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitlerne 1 eller 3, uegnede til menneskeføde

- 1 -	- 2 -
Position i den kombinerede nomenklatur	Varebeskrivelse
KAPITEL 6	Levende planter mm.; afskårne blomster og blade
KAPITEL 7	Spiselige grøntsager, planter, rødder og rodknolde
KAPITEL 8	Spiselige frugter; skaller af meloner og citrusfrugter
KAPITEL 9	Kaffe, te og krydderier med undtagelse af maté (pos. 09.03)
KAPITEL 10	Korn
KAPITEL 11	Mølleriprodukter; malt; stivelse; gluten; inulin
KAPITEL 12	Olieholdige frø og frugter; diverse andre frø og frugter; planter til industriel og medicinsk brug; halm og foderplanter
KAPITEL 13	
ex 13.03	Pektin

- 1 -

- 2 -

Position i
den kombinerede
nomenklatur

Varebeskrivelse

KAPITEL 15

- 15.01 Fedt af svin og fjerkræ, udsmettet eller udpresset
- 15.02 Talg (af hornkvæg, får eller geder), rå eller udsmettet herunder "premier jus"
- 15.03 Lardstearin; oleostearin; lardoil og oleomargarin, ikke emulgeret eller opblandet eller på anden måde behandlet
- 15.04 Fedtstoffer og olier udvundet af fisk og havpattedyr, også raffinerede
- 15.07 Vegetabiliske fedtstoffer og vegetabiliske fede olier, rå, rensede eller raffinerede
- 15.12 Animalske og vegetabiliske fedtstoffer og olier, hædede, også raffinerede, men ikke yderligere bearbejdede
- 15.13 Margarine, compound lard og andet tilberedt spisefedt
- 15.17 Restprodukter fra behandling af fedtstoffer, fede olier eller animalsk og vegetabilisk voks

- 1 -	- 2 -
Position i den kombinerede nomenklatur	Varebeskrivelse
KAPITEL 16	Varer af kød, fisk, krebsdyr og bløddyr
KAPITEL 17	
17.01	Roe- og rørsukker i fast form
17.02	Andet sukker; sirup og andre sukkeropløsninger; kunsthonning, også blandet med naturlig honning; karamel
17.03	Melasse, også affarvet
17.05	Sukker, sirup og andre sukkeropløsninger samt melasse, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer (herunder vanille- og vanillinsukker) undtagen frugtsaft tilsat sukker (uanset mængden)
KAPITEL 18	
18.01	Kakaobønner, hele eller brækkede, rå eller brændte
18.02	Kakaoskaller og kakaoaffald

- 1 -	- 2 -
Position i den kombinerede nomenklatur	Varebeskrivelse
KAPITEL 20	Varer af grøntsager, frugter eller andre planter og plantedele
KAPITEL 22	
22.04	Druesaft i gæring samt druesaft, hvis gæring er standset på anden måde end ved tilsætning af alkohol
22.05	Vin af friske druer; druesaft, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol
22.07	Andre gærede drikkevarer (f.eks., frugtvin, æblecider, rosincider og mjød)
ex 22.08 (*) ex 22.09 (*)	Ethanol (ethylalkohol), denatureret eller ikke denatureret, med enhver alkoholstyrke, fremstillet af landbrugsprodukter, der figurerer i dette bilag, med undtagelse af akvavit, likør og andre alkoholholdige drikkevarer, alkoholholdige tilberedninger (såkaldte koncentrerede ekstrakter) til fremstilling af drikkevarer
ex 22.10 (*)	Eddike

- 1 -	- 2 -
Position i den kombinerede nomenklatur	Varebeskrivelse
KAPITEL 23	Restprodukter fra næringsmiddelindustrien; tilberedt dyrefoder
KAPITEL 24	
24.01	Tobak, rå eller ufabrikeret; tobaksaffald
KAPITEL 45	
45.01	Naturkork, ubearbejdet, og korkaffald; knust, granuleret eller pulveriseret kork
KAPITEL 54	
54.01	Hør, rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af hør (herunder garnaffald og opkradsede klude)
KAPITEL 57	
57.01	Hamp (<i>Cannabis sativa</i>), rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af hamp (herunder garnaffald og opkradsede klude samt opkradset tovværk)

(*) Position tilføjet ved artikel 1 i forordning nr. 7a vedtaget af Rådet for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab den 18. december 1959 (EFT 7 af 30.1.1962, s. 71/61).

OVERSØISKE LANDE OG TERRITORIER
PÅ HVILKE FORFATNINGENS DEL III, AFSNIT IV,
FINDER ANVENDELSE

- Grønland
- Ny Kaledonien med tilhørende områder
- Fransk Polynesien
- De franske besiddelser i det sydlige Indiske Ocean og Antarktis
- Wallis og Futunaøerne
- Mayotte
- Saint Pierre og Miquelon
- Aruba
- De Nederlandske Antiller:
 - Bonaire
 - Curaçao
 - Saba
 - Sint-Eustatius
 - Sint-Maarten
- Anguilla
- Caymanøerne
- Falklandsøerne
- Sydgeorgien og Sydsandwichøerne
- Montserrat
- Pitcairn
- Saint Helena med tilhørende områder
- Britisk antarktisk territorium

- Britiske territorier i Det Indiske Ocean
- Turks- og Caicosøerne
- De Britiske Jomfruøer
- Bermuda.